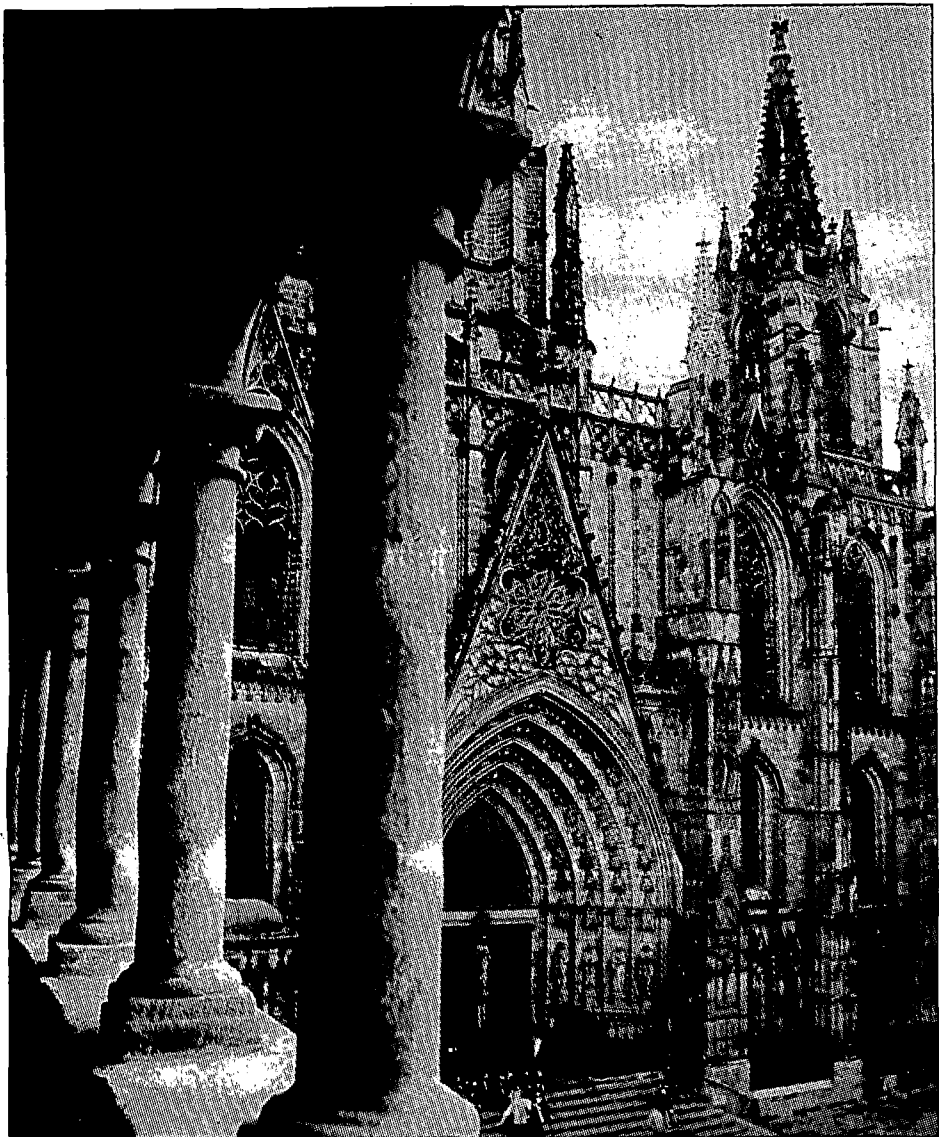

Campanya popular per restaurar la basílica

La catedral de Barcelona, centre d'atenció mundial

La catedral de Barcelona és molt popular. Oberta al culte, es manté gràcies a les aportacions dels fidels que la visiten. Tanmateix és el centre de l'admiració dels ciutadans barcelonins i dels centenars de milers de turistes. El mecenatge popular, endegat pel Capítol, rep aquests dies un nou impuls amb les noces de la infanta Cristina i Iñaki Urdangarín. El dia 4 la catedral barcelonina concentrarà les mirades de tot el món i serà una bonica oportunitat per redescobrir una magnífica basílica que necessita millores.

Reportatge a les pàgs. 22 i 23

Toc d'atenció als moviments que fan del líder carismàtic un referent absolut

Carta pastoral de Martini sobre l'Esperit Sant

El cardenal de Milà, Carlo Maria Martini, acaba de publicar *Tres narracions de l'Esperit*, la seva 14 carta pastoral. El text, de seixanta pàgines, té com a destinataris els moviments, en especial aquells que viuen més fortament la temptació de substituir l'experiència personal de l'Esperit, realitzada en la pertinença a un grup o un moviment, pel valor absolut d'aquesta mateixa pertinença, amb la tendència a fer del líder carismàtic una mena de referent indiscutible. El document, que conté una explícita invitació a fer que no es converteixin en «una església en l'Església», lamenta alhora amb to de preocupació la vida gris de moltes parròquies i la seva impermeabilitat a les novetats que suscita l'Esperit.

Més informació a la pàg. 3

**Avui:
Especial
Pare
Vallet**

PUBLICITAT

ATENCIÓ

Si creus que el "Marketing" i els negocis també han de seguir la filosofia que es desprèn d'aquest setmanari, truca'ns (tel. 238 00 58) podem ser-te útils pel que fa a la realització de catàlegs, fulletons, pòsters, etc. Un diàleg no ens compromet i pot ser efectiu. Demana per en Jaume.

5-6 El moviment de Schoenstatt a Catalunya

13 Tribuna: Internet inter nos, per Francesc Torralba

16 El jesuïta Carlos G. Vallés escriu sobre els àngels

Editorial

Una societat escolaritzada?

Si hi ha quelcom que marca de manera definitiva la fi d'aquest període un xic excepcional que suposen les vacances d'estiu, és el retorn a les aules.

Amb la democratització de l'educació i amb la universalització de l'ensenyament bàsic, amb una etapa obligatòria i gratuïta, l'escola ha esdevingut una institució que condiciona molts aspectes de la vida social. Retornar a l'escola és retornar a la normalitat. Ho és per als infants, però també per a les famílies.

Vivim en una societat escolaritzada, no només per aquesta presència de l'escola sinó per la multitud d'activitats extraescolars, paraescolars, de formació contínua o complementàries.

No és només una anècdota la quantitat de cursos de la més variada naturalesa que també el mes de setembre envaeixen les planes publicitàries de la premsa, i fins i tot, de la ràdio i de la televisió.

Especialment en els mitjans audiovisuals l'oferta és de fascicles i cursos per entregues de tota mena que inunden els quioscs en aquest temps.

A banda de valoracions més qualitatives de tot aquest fenomen, que són necessàries, la seva mateixa magnitud obliga ja a una reflexió.

L'esforç econòmic i humà que mobilitza el món escolar i l'ensenyament en general, és enorme (els nois i noies que estudien, els mestres i professors, l'administració educativa, els titulars, les famílies...).

No ens ha d'estranyar, doncs, que l'ensenyament sigui, després de la sanitat, la segona despesa en importància del ja molt considerable pressupost de la Generalitat, a banda de la despesa privada també importantíssima.

Tota aquesta energia no sempre és prou apro-

fitada i canalitzada. Aquesta escolarització de la societat no implica, sempre que l'educació en sentit ple sigui prou valorada. Sovint es té una visió massa reduccionista i utilitarista de l'educació, vinculada a la competitivitat professional i no al creixement harmònic de la persona en totes les seves dimensions.

Sovint els mestres es queixen de la poca valoració social de la seva feina i això no deixa de ser paradoxal en el context esmentat. També sovint els pares descarreguen excessivament les responsabilitats educatives en l'escola.

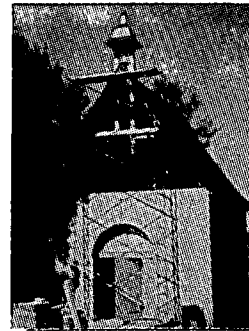
Tot aquest esforç social entorn de l'educació requereix que tothom assumeixi les seves responsabilitats, amb confiança mútua i reconeixement, allò que pertoca a cadascú. Pares i mestres han de cooperar des d'aquest reconeixement i confiança mutus.

Tampoc l'entorn en general predisposa massa a un sentit profund i corresponsable de la tasca educativa. Un toc de preocupació en aquesta línia. Com arriben enguany els nens i nenes a l'escola després de les llargues vacances?

Quin bagatge d'experiència hauran acumulat al llarg d'aquests mesos? Convivència amb altres nens i nenes o aïllament i soledat; vida a ple camp o hores de televisió o videojocs; estímuls educatius o missatges denigrants com els de molts programes televisius que a l'estiu han arribat a les més altes cotes d'empobriment i degeneració ètica i estètica.

L'ensenyament i encara més l'educació no es poden limitar al que passa dins de les quatre parets d'una aula i això implica que els responsables de l'educació som tots els qui constituïm aquesta societat. Una responsabilitat a tenir en compte ara que comença el curs escolar, i també en tots els altres moments de la vida.

Sumari

5-6

El moviment Schoenstatt a Catalunya

8

Tremp celebra el 45 aniversari de l'Hospital

12

Germà Francesc, per Francesc Gamissans

13

Tribuna: Internet inter nos, per Francesc Torralba

16

El jesuïta Carlos G. Vallés escriu sobre els àngels

CATALUNYA CRISTIANA

Direcció: Mn. Manuel Valls i Serra

Coordinació: Núria Criol i Palarea

Redacció: Glòria Carriosa, Miquel Àngel Codina, Francesc Gamissans, Marta Puyol, David Vidal

Assessorament lingüístic: Meritxell Cucurella Jorba.

Col·laboradors: Núria Albert, Montserrat Albert, Josep M. Aragonès, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Pietat Campmajó, Oriol Camps, J. Carrera Planas, Rosa Collell, Guillem Farré, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Justo López Melús, Jaume Mora, Josep Nadal, Francesc Nicolau, Francesc Riú, Pere Saumell, Pere Tena, Josep Ventura, P-J Ynaraja

Corresponsals: Miriam Díez, GIRONA; Jaume Montaña, LLEIDA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Lluís Badia, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc, TORTOSA; Raquel Planas, VIC

Fundadors: Mn. Joan Jarque i Jutglar i Mn. Francesc Malgosa i Riera

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció: C/ Puiggarí, 5-7 - 08014 BARCELONA - Tel. 490 59 88, Fax 490 20 35 - Internet: Catcris@idgrup.iberetnet.com

Gerència: Jaume Vinyals i Rovira

Publicitat: Magda Revellat i Barba

Promoció: Jordi Baig i Juncosa

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado i Minguez

Impressora: Publiagrar, S.A.L. Passatge Valeri Serra, 30 08011 BARCELONA - Tel. 454 16 30 / 17 77 - D.L.B. 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 9.880 ptes.
Resta d'Europa: 20.384 ptes.
Amèrica i Àfrica: 25.584 ptes.
Àsia i Oceania: 36.504 ptes.

«No encadenem l'Esperit»

■ Nova carta pastoral del cardenal Martini dirigida als moviments i a les parròquies

MILÀ.— «La gent d'avui només atén allò que veu. En canvi, hi ha també una altra dimensió: la de l'Esperit Sant, que juga un partit victoriós fins i tot en la nostra societat.» Així s'expressava, el 8 de

setembre passat, el cardenal Carlo Maria Martini durant un acte de presentació de la seva nova carta pastoral: *Tres narracions de l'Esperit Sant*, publicada en el context de l'Any Sant Ambrosià. En

aquesta carta, l'arquebisbe de Milà demana que les parròquies i els moviments facin un examen seriós de consciència sobre la disponibilitat a deixar-se guiar per l'Esperit.

El títol, *Tres narracions de l'Esperit*, fa pensar en un document de caràcter contemplatiu sobre la tercera persona de la Santíssima Trinitat. En realitat és la carta pastoral 1997-98 per a la diòcesi de Milà, la número 14 escrita pel cardenal Carlo Maria Martini. Malgrat que conté com sempre una gran riquesa de comentaris bíblics i teològics, apunta a una verificació sobre els «dons del Consolador», un «examen de consciència general». Està en joc «l'experiència del Transcendent, la trobada amb l'Esperit que és Senyor».

La pertinença a un moviment no és un absolut

El text, de seixanta pàgines, té com a destinataris als moviments, en especial aquells que viuen més fortament la temptació de substituir l'experiència personal de l'Esperit, realitzada en la pertinença a un grup o moviment, pel valor absolut d'aquesta mateixa pertinença, amb la tendència a fer del líder carismàtic una mena de referent indiscutible. El document, que conté l'explícita invitació a fer que no es converteixin en «una església en l'Església», lamenta alhora amb to de preocupació la vida gris de moltes parròquies i la seva impermeabilitat a les novetats que suscita l'Esperit.

El cardenal de Milà expressa en la carta la seva convicció de que l'Esperit actua, també avui, com en temps de Jesús: existeix i està actuant, arriba abans que nosaltres, treballa més i més bé que nosaltres. A nosaltres no ens toca ni semblar-lo ni despertar-lo, sinó sobretot reconèixer-lo, acollir-lo, seguir-lo i obrir-li camí.

Un no a la tristesa

El document és una professió de fe i alhora un «elogi del nostre temps», una declaració d'amor pel segle al

qual hem estat cridats a viure. Perquè «l'Esperit existeix i no s'ha desanimat mai respecte del nostre temps; al contrari, riu, balla, penetra, anima, abraça, arriba allà on mai no ens hauríem imaginat. Davant la crisi nuclear

et vivificantem, de Joan Pau II, el cardenal desenvolupa en tres etapes l'actuació de l'Esperit, descriu que és per a Jesús, per a l'home i per a l'Església. La carta, en què el cardenal fa un balanç del que ha estat el seu

«Una de les temptacions més subtils i més pèrfides del Maligne és la de fer-nos oblidar la presència del'Esperit, fer-nos caure en la tristesa com si Déu ens hagués abandonat en un món dolent»

de la nostra època que és la pèrdua del sentit, la crisi del sentit de Déu, l'Esperit està jugant, en la invisibilitat i en la petitesa, la seva partida victoriosa».

Martini adverteix que «una de les tendències més subtils i pèrfides del Maligne és la de fer-nos oblidar la

Monsenyor Martini.

presència de l'Esperit, fer-nos caure en la tristesa com si Déu ens hagués abandonat en un món dolent, contra el qual lluitem amb armes desiguals. Aquest és un greu pecat contra l'Esperit» (cfr. Mt. 12, 31).

Un decàleg dels dons de l'Esperit

Seguint la petja de l'encíclica *Domínium* et vivificantem, de Joan Pau II, el cardenal desenvolupa en tres etapes l'actuació de l'Esperit, descriu que és per a Jesús, per a l'home i per a l'Església. La carta, en què el cardenal fa un balanç del que ha estat el seu

jectivament en sintonia amb la de l'Església en la seva catolicitat, sinó subjectivament en l'experiència del Misteri proclamat, celebrat, viscut». D'altra banda, la fe ilumina la intel·ligència i cal preguntar-se «comunitat, com viu la intel·ligència espiritual? Estàs disposada a sotmetre't a la paraula de Déu? Ets interiorment escola d'oració i *lectio divina*? T'adhereixes sincerament al magisteri dels pastors?»

Quant a la ciència espiritual, diu que sense ella no es capten els signes dels temps ni els ferments evangèlics. En aquest cas la pregunta és: «Cuides la formació catequística i teològica dels teus membres? Et preocupes d'escoltar els mestres que l'Esperit suscita a l'Església». Pel que fa referència al consell la seva «forma pràctica és la direcció espiritual, que no pot recaure en la presumpta voluntat del cap sinó que ha de ser objecte de lliure maduració personal, sota la llum de l'Esperit Sant».

D'altra banda, en l'esperança es fonamenta la fortalesa. Som el poble de l'esperança teològica. Per a Martini, el temor de Déu no és por, sinó aquella «actitud que ens fa viure constantment sota la mirada del Senyor». La fortalesa és ser forts que, segons Déu, significa «ser fidels i perseverants en la fe, sense deixar-se desviar per opinions peregrines». La caritat és com el termòmetre de la fe autèntica: «Viure en la caritat significa per a una comunitat cristiana ser oberta, acollidora, generosa.» Martini arriba a preguntar a cada comunitat cristiana, en terme d'exigència: «Estàs disposada, comunitat, a no servir-te de l'Església, sinó a servir-la, perquè creixi el regne de Déu, encara que tu hagis de desaparèixer?» La pietat és la tendresa per Déu, l'estar enamorats d'Ell i desitjar donar-li glòria en tot. La sabiduria és «el do pel que cada cosa és mesurada en la seva veritat i consistència». Una comunitat rica de sabiduria espiritual és la que sap donar a la caritat el primer lloc en totes les seves opcions i les seves relacions.

pontificat, acaba amb un decàleg de dons de l'Esperit i un seguit de pistes per a un examen de consciència individual i comunitari.

Molt resumidament, diu que la fe ha de ser «la primera característica de grup, portada a terme no tan sols ob-

Amics de Catalunya Cristiana

Pelegrinatges i viatges

AMB L'ASSISTÈNCIA
TÈCNICA DE

MERCATRAVEL S.A.

DEMANEU INFORMACIÓ

*Per telèfon,
per correu o bé personalment
a l'Associació*

AMICS DE
CATALUNYA CRISTIANA

Plaça Urquinaona, 11, 3r 3a A
08010 BARCELONA

Telèfon: (93) 301 37 18

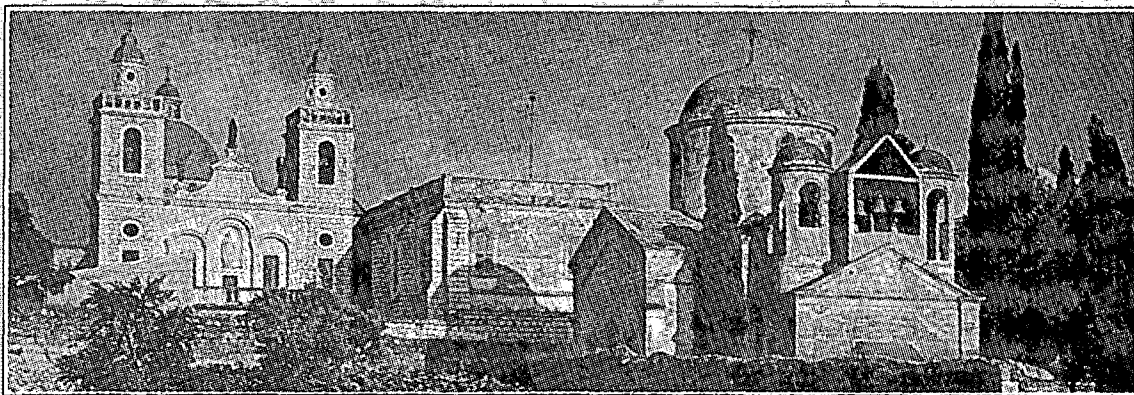
Fax: (93) 302 32 64

TERRA SANTA

Com a «Pelegrins de la Paraula»

Del 8 al 15 d'octubre

Anar a conèixer el país de Jesús és una preparació ben
eficaç per al Gran Jubileu de l'Any 2000

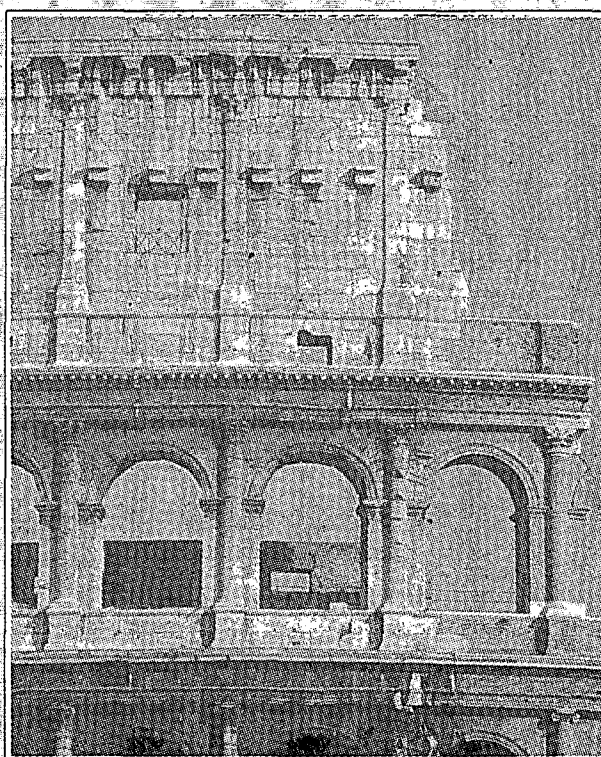

ROMA

**Port d'Òstia
Assís / Subiaco**

**Del 3 al 8 de
novembre**

Pelegrinatge a la seu
primada de Pere, veritable
focus d'irradiació a tot el
món cristià. Aproximacions
al franciscanisme i a l'orde
benedictí

L'ÍNDIA

i el Nepal

**Del 28 de novembre
al 13 de desembre**

Un viatge inoblidable
per un país harmoniós i
amable, tant com
exòtic i variat

«La crida de Crist ens guia a ser una llavor cristiana arreu del món»

■ Entrevista al pare Jorge Zegers, consiliari i president del Consell de Schoenstatt de Catalunya

Schoenstatt és un moviment de caire apostòlic d'educació i renovació nascut en el si de l'Església. El compromís apostòlic ha estat des del principi un dels seus objectius centrals. A

Schoenstatt les persones han de sentir-se motivades a ser un instrument de Déu, al servei de l'Església i del món. Fins ara, aquesta tasca s'ha concretat treballant en el camp de la

pastoral familiar i juvenil, en intervencions a favor dels drets humans allà on estan amenaçats i en projectes per superar el subdesenvolupament en països del Tercer Món.

Properament s'inaugurarà un nou santuari de Schoenstatt a Valldoreix...

—La inauguració serà el dia 18 d'octubre a les onze del matí i l'acte serà presidit pel cardenal Ricard Maria Carles. Aquest serà el primer temple a Catalunya, que és igual que el santuari original situat a prop de la ciutat alemanya de Coblença. Fins ara estàvem en un pis a la plaça Urquinaona on teníem espai per a les reunions i una petita habitació que feia les funcions de capella. Schoenstatt és un moviment internacional amb santuaris a tot el món. El que s'inaugurarà properament a Valldoreix serà el 142 a nivell mundial, ja que el nostre moviment és universal i estem presents als 5 continents.

El moviment de Schoenstatt està present a l'Estat espanyol des dels anys seixanta i a Barcelona s'inicià el 1975. La il·lusió dels membres de Schoenstatt és escampar el moviment arreu del món. La construcció de santuaris dedicats a la Verge és molt important per a nosaltres perquè és una casa per a la família que forma Schoenstatt i la seva font espiritual. També és important la benedicció d'aquest nou temple per la tasca que Schoenstatt creu que té dins de l'Església i de la societat catalana.

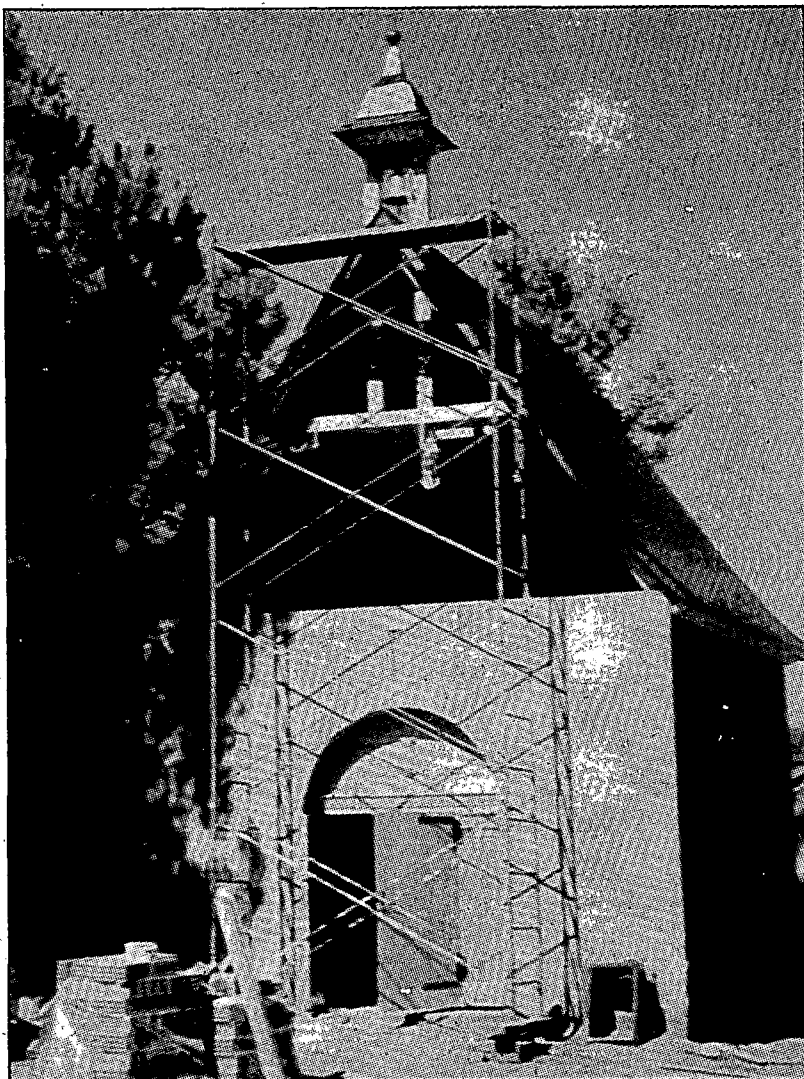
—Quina finalitat té el moviment?

—És un moviment apostòlic de l'Església que té com a finalitat la formació de seglars o laics compromesos. El moviment té, com tota espiritualitat cristiana, certs aspectes de la fe i també camins per portar a la pràctica la fe catòlica. A Schoenstatt vivim la fe des de la vessant mariana: La Verge Maria és per a nosaltres un camí molt valuós per trobar Crist i per viure seguint el que Jesús ens va ensenyar. Amb la Verge Maria fem una aliança d'amor que significa una renovació del baptisme. Aquesta aliança d'amor amb Maria i amb Déu l'expressem i la volem viure quotidianament. I aquest aspecte l'anomenem la santificació de la vida diària. En aquesta vivència, tractem de guiar-nos per la fe en la divina providència.

Aquesta aliança és l'impuls per assumir amb il·lusió i serietat la tasca de ser instruments de Crist en la construcció del seu regne. L'accentuació del caràcter de família en totes les comunitats de Schoenstatt a imatge de la família natural, es deguda a què volem donar el missatge de ser una gran família, la família de Déu. Considerem que cada comunitat cristiana hauria de tenir el seu model en la família.

—Quina és l'organització i l'estructura de la comunitat?

—El moviment apostòlic de Schoenstatt és una gran família de comunitats autònomes pel que fa al seu funcionament, però que estan unides a través de l'espiritualitat. A Schoenstatt hi ha gent que participa de forma molt lliure i ocasional que són els pelegrins que van als santuaris. Aquestes persones són com un gran cercle d'amics o simpatitzants

Santuari en construcció del moviment de Schoenstatt a Valldoreix.

que ofereixen la seva fe i vida cristiana a la Verge. Després d'aquest cercle més exterior hi ha les lligues

apostòliques, les federacions, i els instituts seculars, dels quals n'hi ha sis en el món. Cadascuna d'aquestes comunitats sorgeix del grau de compromís personal, comunitari i apostòlic. La major part dels membres del moviment són seglars, però també hi ha laics consagrats, tant homes com dones i sacerdots. D'altra banda, a Catalunya hi ha cinc lligues apostòliques: dels matrimonis; de les mares; de la joventut femenina, formada per joves estudiants; de les professionals femenines, que són dones solteres que treballen i la joventut masculina. Finalment, cal dir que els instituts i les federacions són els cercles més compromesos. Tenen la primera responsabilitat per la fidelitat a l'esperit i la missió del

moviment.

—Com viuen els membres de l'obra la seva fe?

—Cada membre participa a Schoenstatt lliurement des de la seva vocació personal. Tractem de tenir molta cura de la persona, de què aquesta aprengui a saber-se autoeducar. Descubrim l'existència cristiana com una aliança d'amor amb Déu i veiem la vida com un do i una tasca que aquest ens confia per desenvolupar al màxim els talents que hem rebut d'ell per posar-los al servei de la construcció de la història com a col·laboradors de Déu.

Dins de la tasca de descobrir el sentit de la nostra vida juga un paper molt important l'autoeducació, conèixer-se i educar-se un mateix, tant el caràcter com les nostres febleses i ta-

L'origen de Schoenstatt

És un moviment d'educació i de renovació nascut en el si de l'Església de marcat caràcter apostòlic i laical, amb una pedagogia i espiritualitat pròpies. L'origen de Schoenstatt es remunta al 18 d'octubre de 1914 en plena Primera Guerra Mundial, quan el pare Kentenich amb un grup de joves catòlics alemanys va segellar un pacte d'aliança o amor amb Maria, demanant-li que s'establís espiritualment en una petita capella (el primer santuari) i el convertís en un lloc de pelegrinatge i de gràcies.

Els santuaris del moviment són el centre espiritual de la família de Schoenstatt. En ell Maria es mostra com a Mare que intercedeix per nosaltres davant de Crist. El santuari original està situat a la zona oriental de la petita ciutat de Vallendar, a prop de Coblença a Alemanya. Literalment, Schoenstatt significa bell lloc.

Més de cent quaranta santuaris idèntics han estat construïts a tot el món, escampant el carisma i el missatge de Schoenstatt.

(Segueix a la pàg. 6)

(Ve de la pàg. 5)

lents per descobrir què vol Déu de nosaltres. Tractem de descobrir el projecte original que Déu té de cada persona per portar-lo a terme.

—Quina és la tasca que volen desenvolupar?

—A Schoenstatt aspirem a ajudar a la renovació religiosa i moral del món a través de Crist. És la crida de Crist la que ens guia per ser llavor cristiana arreu del món. De cada persona que està a Schoenstatt s'espera que tingui un compromís apostòlic escollit lliurement, treballant en l'Església o en la societat, però sempre en la línia de portar Crist i l'Evangeli a la vida de cada dia de la mà de la Verge Maria.

—Quines són les tres gràcies de Maria a Schoenstatt?

—El moviment de Schoenstatt té el

«La Verge Maria és per a nosaltres un camí molt valuós per trobar Crist i per viure seguint el que Jesús ens va ensenyar»

seu centre espiritual als nostres santuaris. Schoenstatt va néixer de la petició que va fer el fundador pare J. Kentenich, amb el primer grup de joves que va dirigir en una petita capella d'Alemanya, perquè la Verge la convertís en un santuari i li donés les tres gràcies que dóna a cada nou santuari del moviment. Aquestes tres gràcies són l'acolliment espiritual, la transformació en Crist i la fecunditat apostòlica.

—Com es poden aplicar aquestes gràcies a la vida quotidiana?

A mesura que creixes en la fe saps com ser un petit santuari espiritual per a una altra persona, com acollir-la. Els santuaris que construïm ens ajuden a què la gent que ve se senti com a casa. La nostra fe l'hem de viure a imatge i semblança de Maria. Al santuari experimentem aquestes tres gràcies i en la mesura que les vivim les transmetem a altra gent. Aquest fet significa unir la col·laboració humana amb l'acció salvadora de Déu. A Schoenstatt la res-

El pare Jorge Zegers a Valldoreix beneint el terreny on s'ha construït el santuari.

posta de l'home a la crida de Déu l'anomenem capital de gràcies, que és tot el conjunt d'obres bones, treballs, alegries, oracions i patiments que oferim a Déu de mans de Maria per a la redempció. El capital de gràcies consisteix a trobar-li un sentit a la vida, fins i tot, al patiment. L'acció humana si es fa en solitari té molt poc poder, però quan unim l'aportació dels homes amb l'acció de Déu la nostra col·laboració humana adquireix una fecunditat il·limitada. L'home com a instrument de Déu no només fa possible l'acció de la gràcia de Déu en el món, sinó que també el motiva a viure la teva vida cristiana molt millor des de les coses més

petites. Per exemple, si has d'estudiar o fer qualsevol altre esforç que et costa molt li pots oferir a la verge amb amor.

—A què condueix l'amor a la Mare de Déu?

A partir del baptisme les nostres accions com a cristians tenen un valor sobrenatural que les potencia i les fa fecundes. L'amor a la Mare de Déu ens impulsa a ser més generosos i a ser menys primitius i egoistes. És a dir, potencia les virtuts i fa disminuir els defectes. La trobada amb Crist i amb Maria fa que cadascú vulgui correspondre amb amor a través de les accions que constitueixen un bé per a un mateix i per als altres.

—I la tasca de l'apostolat a Barcelona?

—A Barcelona la gent que està a Schoenstatt són uns 150, però el número s'amplia fins a 300 persones si comptem els simpatitzants i els pelegrins. La tasca d'apostolat que portem a terme amb la gent més compromesa és treballar a les parròquies, fer catequesi, estar en grups de pregària, obres socials, treballar en residències d'avis, amb matrimonis, organitzar vetlles de pregària, participar en les Jornades diocesanes de la família i els més joves a l'escola de pregària a la catedral.

Marta Puyol

El pare J. Kentenich, fundador de Schoenstatt

El pare Kentenich va néixer a Gymnich (Alemanya) el 1885 i va ser ordenat sacerdot el 1910. Va ser nomenat director espiritual al seminari menor de Schoenstatt el 1912 i dos anys més tard va fundar el moviment apostòlic de Schoenstatt. A partir d'aquest moment, es desenvolupa i es porta a terme l'expansió del moviment i el pare Kentenich funda la Federació Apostòlica i la Lliga Apostòlica. El 1926 es funda l'Institut Secular de les Germanes de Maria de Schoenstatt.

L'any 1941 el Pare és detingut per la Gestapo i traslladat al camp de concentració de Dachau fins a l'any 1945. Durant el seu captiveri funda l'Institut Secular dels Germans de Maria i l'Obra Familiar. El 1945 el pare Kentenich comença la seva activitat apostòlica a l'estranger a Suïssa, Itàlia, Sud-Amèrica, Sud-Àfrica i als Estats Units.

El 1951 és separat de la família de Schoenstatt per Decret del Sant Ofici que no va saber comprendre la seva pedagogia i el seu carisma. El pare Kentenich va acceptar amb obediència la decisió. Durant catorze anys resideix a Milwaukee (Estats Units), on exerceix com a sacerdot de la parròquia alemanya. El 1965, però el pare Kentenich és cridat a Roma i rehabilitat per l'Església. El papa Pau VI el rep en audiència. A partir d'aquest moment, Kentenich retorna a Schoenstatt i es reincorpora al seu treball al capdavant del moviment. El 15 de setembre de 1968 mor a l'església de la Santíssima Trinitat, després de celebrar l'Eucaristia. Actualment, està obert el seu procés de canonització.

El pare J. Kentenich fundador de l'obra Internacional de Schoenstatt

ESGLÉSIA I ESCOLA

La declaració del 17 de setembre

Amb el temps el dia 17 de setembre de 1997 pot esdevenir un dia de gran transcendència per al futur de l'educació en el nostre país. Per primera vegada una vintena d'entitats vinculades al món de l'ensenyament han arribat a un acord sobre qüestions bàsiques relacionades amb la millora del sistema educatiu i han manifestat la seva voluntat de treballar conjuntament per aconseguir que les forces parlamentàries, el Ministeri d'Educació i totes les Administracions educatives competents reconeguin eficaçment que l'educació és un tema d'Estat i, per tant, no pot estar sotmesa als vaivenes de la conjuntura política i econòmica.

Aquestes entitats, després de mesos de negociació que ha passat per moments molt difícils, han firmat una *Declaració conjunta en favor de l'educació* deixant de banda les distàncies que les separen ideològicament. En el nostre país mai no s'havia arribat a un grau tan elevat de consens en temes educatius.

Davant d'aquest fet, és natural que molta gent es faci algunes preguntes: Què ha passat? Quines són aquestes entitats? Què pretenen? Qui ha organitzat aquesta «moguda»? Què en sortirà de tot això? Quin paper hi ha jugat l'Església?

I podríem fer moltes més preguntes, però potser ara per ara no cal anar més enllà. Limitem-nos a donar unes respostes breus a les que hem plantejat. La necessitat d'aconseguir un clima de diàleg i de consens pel que fa als grans objectius de l'educació era sentida des de feia temps per part de moltes institucions i persones preocupades per la manca de concòrdia i d'estabilitat en la regulació del sistema educatiu del nostre país. Com el rellotge del sàinet *L'hereu Riera*, a l'Estat espanyol l'escola ha corregut constantment el risc de marejar-se a causa dels canvis a què ha estat sotmesa: «Ara cap aquí, ara cap allà.» Això és dolent.

La fundació Encuentro, que presideix el P. José Martín Patino, ha convocat les entitats més representatives del món de l'educació i les ha invitat a dialogar. Mai no havien estat al voltant de la mateixa taula les centrals sindicals i les organitzacions patronals, els pares d'alumnes de la CEAPA i els de la CONCAPA, les dretes i les esquerres, les institucions educatives religioses i les laiques, els partidaris de l'escola pública i els defensors de l'escola privada. I el diàleg ha estat possible i el consens s'ha aconseguit. Els experts en educació diuen que mai enlloc s'havia arribat a un «pacte» d'aquestes característiques.

Què en sortirà de tot això? El temps ho dirà. La voluntat de les entitats que han firmat la declaració és mantenir-se unides en la defensa dels principis que hi han exposat i en la consecució dels objectius proposats, i han invitat les forces parlamentàries i les Administracions educatives perquè cada una en l'àmbit de les seves responsabilitats assumeixi aquests objectius.

Per començar, caldrà garantir els recursos humans i materials necessaris per a la implantació de la reforma de l'ensenyament i la millora de la qualitat de l'educació en totes les escoles, i caldrà també que el reconeixement de la importància del treball dels professors i professores es tradueixi en la valoració social de la tasca que realitzen amb il·lusió i generositat.

Les institucions de l'Església catòlica més representatives en el camp de l'educació han intervingut molt eficaçment en la redacció de la Declaració conjunta en favor de l'educació. No podia ser d'altra manera, i han fet tot el que estava al seu abast perquè el diàleg i la concòrdia esdevinguessin una realitat, sense renunciar als seus principis. No és aquesta, també, una missió de l'Església?

Francesc Riu

Barcelona

Celebrat a Barcelona el I Congrés Protestant de Catalunya

BARCELONA.— Per primera vegada a la història del protestantisme a Catalunya, els evangèlics catalans han estat convocats a participar en el primer Congrés Protestant de Catalunya. Les sessions de treball es va viure un debat obert i seriós que va tractar de recordar el passat, analitzar la situació actual i pensar en el futur dels evangèlics.

El congrés, que va obrir oficialment les seves portes amb la presència del president de la Generalitat, Jordi Pujol, el 27 de setembre passat a la Universitat Pompeu Fabra, va voler convocar els evangèlics de Catalunya perquè prenguin consciència de la seva realitat, pluralitat, abast geogràfic i nivell de presència a la societat. També es va pretendre reflexionar sobre els reptes que el segle XXI ja està plantejant.

C.C.

CEP

CEP

Centre d'Estudis Pastorals
de les diòcesis catalanes

AL VOSTRE SERVEI

Teniu a les mans el programa de les propostes de formació que els responsables del Centre d'Estudis Pastorals de les diòcesis de Catalunya us oferim per al curs 1997-1998.

És un programa pensat perquè hi pugueu trobar el curs complet, el curset o les sessions que més sintonitzin amb les vostres necessitats i possibilitats de temps i de distància.

A Barcelona ciutat, als bisbats de Catalunya, als arxiprestats, a les parròquies o a les comarques podeu trobar-hi quelcom que us pot interessar.

Recordeu:

—El **Curs bàsic de pastoral**, que vol ajudar a tenir la columna vertebral per actuar pastoralment. És el fonament on cal emmarcar després el ser més especialistes d'un àmbit concret.

—Els **Cursos bíblics** —Bíblia i pastoral—, que ofereixen una comprensió global i profunda alhora de la Paraula de vida i salvació. I especial atenció al curset *Si vols que t'escollin...*, de pedagogia de la Paraula de Déu, que ha de ser una bona ajuda per a tots els comunicadors de la Bona notícia perquè sigui nova i bona.

—Les **Jornades de Pastoral**, una novetat d'enguany, que es proposen oferir propostes d'acció fonamentades en algunes de les Resolucions del Concili Tarraconense; una modesta contribució a no oblidar aquest Concili i fer-ne orientació per a la nostra pastoral.

—Els anomenats **Àpats de l'Orient**, que volem que siguin uns espais de comunicació profunda i dialogant entorn de la taula i amb un bon menú de temes i d'especialistes en cada tema, com podreu comprovar.

—Les **Setmanes de Formació als arxiprestats de Sant Vicenç (Corbera) i a les antigues Zones pastorals del Penedès-Anoia-Garraf, i el Vallès Oriental**, unes setmanes que ja són un punt de referència de formació pastoral a l'inici de cada curs.

—Els diversos **cursos monogràfics**.

—Els **temes i qüestions que oferim als arxiprestats** per organitzar conjuntament propostes de formació a la carta, i que cal llegir amb detenció a les reunions arxiprestals de preveres i laics i laiques...

...Tot, tot està pensat, repetim, perquè hi trobeu allò que us interessi i que s'adapti a les vostres possibilitats.

Al Centre d'Estudis Pastorals de les diòcesis de Catalunya (CEP) sempre hi trobareu acolliment, orientacions per a la formació pastoral, espais de reflexió i ajuda en la mesura que sigui possible, i sempre seguint les orientacions del Concili Vaticà II i de la seva concreció a les nostres diòcesis en les Resolucions del Concili Provincial Tarraconense.

Aquest és el nostre desig i aquest és l'esperit de servei que ha inspirat aquest programa d'activitats per al curs 97-98.

Francesc Pardo
director del CEP

Urgell

Tremp celebra el 475 aniversari de l'Hospital

■ L'obra va néixer i ha crescut a l'empara de l'Església

TREMP.— El Sant Hospital de Tremp-Fundació Fiella acaba de celebrar el 475 aniversari de la institució al servei dels malalts i ancians de les comarques pallareses. La commemoració d'aquests anys d'història va tenir com a centre la celebració d'una Eucaristia on es va poder agrair la vida d'aquesta institució.

Moment de l'Eucaristia presidida pel bisbe Joan Martí.

El bisbe, Joan Martí, i els preveres de la zona van concelebrar l'Eucaristia commemorativa als jardins de l'hospital, amb l'assistència de nombrosos fidels vinculats a la institució. L'orfeó de Tremp i el quartet de corda Auris de la mateixa ciutat, amb la interpretació dels cants, van solemnitzar l'acte litúrgic. Després d'un aperitiu, el quartet Auris va interpretar obres de Bartók, Toldrà i Joplin. A la segona part, l'Orfeó de Tremp oferí composicions de música popular i de Brahms. Finalment, les dues agrupacions van interpretar conjuntament sis peces de polifonia.

El Sant Hospital de Tremp-Fundació Fiella va ser creat l'any 1521 pel Dr. Jaume Fiella, natural de Tremp i canonge de Barcelona. El Dr. Fiella va donar el seu patrimoni per a la fundació i manteniment d'un hospital de pobres, que es va establir al carrer del Forn de Tremp. L'any 1836 la institució benèfica va ser traslladada a l'antic convent dels

caputxins. Entre els anys 1947 i 1972 la institució va ser ampliada i modernitzada gràcies a l'impuls de Cassimir Torrent, rector de Tremp. El patronat va cedir els terrenys per a la construcció de l'Hospital del Pallars, avui presidit per Josep M. Mauri, que recentment nomenat rector de la parròquia, ha promogut la remodelació de la residència del Sant Hospital.

La institució creada, ampliada i modernitzada per persones i entitats d'Església, sempre ha ofert acolliment als malalts i ancians de la comarca i darrerament ha facilitat la creació de l'Hospital del Pallars, projecte ja gestat des de l'any 1933. Des del 1912 les Missioneres del Cor de Maria atenen els serveis de l'Hospital de Tremp-Fundació Fiella. La congregació religiosa ha infós l'alè espiritual al centre i les religioses porten escalf i esperança als malalts i als avis.

Antoni Mirabet

Breus

Reunió dels representants mundials de l'escoltisme catòlic

BARCELONA.— Els dies 12, 13 i 14 de setembre la Ciutat Comtal va ser la seu de l'escoltisme catòlic. Simultàniament es van reunir els Consells Mundial i Europeu de la Conferència Internacional Catòlica d'Escoltisme (CICE) i el Consell del Moviment Scout Catòlic (MSC). Les sessions de treball van tenir lloc al col·legi Sant Ignasi de Sarrià.

La CICE Mundial agrupa totes les associacions d'escoltisme confessionals. Les seves zones geogràfiques més actives són Europa i Sud-amèrica. En l'actualitat treballen per l'extensió i potenciació del moviment scout a l'Àsia i a l'Orient Mitjà. En aquesta reunió es van analitzar, entre d'altres qüestions, les Jornades Mundials de la Joventut de París, la preparació d'una trobada ecumènica d'àmbit mundial que se celebrarà a Xile i diversos aspectes de coordinació.

C.C.

Mn. Joan Ferrer, 25 anys al servei de la parròquia

ALCANAR.— El rector de la parròquia de Sant Miquel, Mn. Joan Ferrer, va celebrar recentment les noces de plata apostolicosacerdotals com a responsable primer de la comunitat. En el sermó que va fer a la missa, Mn. Joan va elogiar el sentit corresponsable i madur de la comunitat eclesial. Per commemorar aquest esdeveniment, el Consell Pastoral i tots els agents pastorals de la parròquia van organitzar un sopar per a cinc-cents comensals, on cadascú va aportar les seves especialitats culinàries.

J. Blanc i Bahima

Professen nou novícies de la consolació

TORTOSA.— A principis de setembre, a la casa mare de la fundadora de les religioses de la Consolació, santa Maria Rosà Molas, van professar temporalment nou joves preparades al noviciat que la congregació té a Roquetes.

Les noves professes començaran un període dedicat a pràctiques o estudis. Les joves religioses han estat enviades a missions, col·legis i a preparar-se en el camp sanitari. La majoria d'elles ja van entrar amb títol universitaris o estudis de batxillerat.

J.B.B.

Ajuda'ns a oferir **cada setmana**
el valor cristià de les notícies

Posa un anunci a *Catalunya Cristiana*

Informació i assessorament publicitari personalitzat. Truqueu al tel. (93) 490 59 88.

El missatge mercedari ha d'il·luminar la problemàtica actual de la ciutat

■ Fragments de l'homilia del cardenal Ricard M. Carles en la celebració de la missa de la Mercè.

«No oblidem, en el dia de la Mare de Déu de la Mercè, l'escalf del missatge mercedari que es renova a la ciutat a través dels anys.

»Aquest any voldria posar aquest missatge de sempre amb relació amb alguns problemes actuals que ens preocupen especialment: la coherència entre la vida i la fe com a col·laboració amb la societat i la cultura.

»Hi ha entre nosaltres, homes i dones d'avui, un desig de síntesi. Voldríem reunir i compartir molts valors que van dispersos, separats, repartits en cultures diverses. Iniciatives com la del Fòrum de les Cultures del 2004 van en la línia d'aquesta recerca.

»L'esperit de la Mercè, que és històricament de negociació entre persones de cultures diverses, mostra, al mateix temps, la força enriquidora que té l'aportació coherent de la pròpia fe. Així com deixaria d'interessar-nos, per fals, un universalisme que no comptés amb la presència plena, lliure, operativa de la nostra identitat com a país, tampoc aconseguiríem una veritable cooperació i un veritable diàleg inter-religiós sense l'aportació de la nostra fe cristiana viscuda en profunditat.

»Coincideix aquesta festa amb la celebració de l'Any Europeu contra el Racisme. Cal posar l'accent, també en aquesta celebració, en la cultura, la tolerància i el respecte a la diversitat. Però mai des de l'encobriment de la nostra fe, des d'un desig d'amagar-la, des d'unes actituds de relativització de la veritat que ve de la mateixa revelació de Déu.

»En l'obra de la Mercè hi ha la síntesi entre pensament —la teologia de l'amor fratern— i l'acció: el compromís personal per la llibertat dels captius. És a dir, hi ha síntesi entre la denúncia de les causes del mal social i l'atenció històrica a les persones concretes, en aquest moment. No és diferent l'esperit de la Mercè del de la Mare Teresa de Calcuta.

»El Sant Pare, a la trobada amb més d'un milió de joves a París i amb l'immediat viatge a Rio de Janeiro per la II Trobada Mundial amb les famílies, ens recorda la importància de la joventut i de la família.

»Existeix el greu problema de la venda per als nous matrimonis. Respecte a la família, la nostra ciutat té un repte molt important i bàsic per al futur: promoure l'acolliment de les famílies joves.

»Cal fer un reconeixement de la

humanització de les presons a Catalunya. Avui tampoc no podem oblidar que la patrona de Barcelona també és patrona de les presons. Molt s'ha fet i es fa per millorar el sistema penitenciari, i és just que agraïxi als

responsables d'aquesta tasca la dedicació i els resultats que han assolit en el millorament i la humanització del funcionament de les presons a Catalunya. La reinserció dels presos a la societat, tal com va subratllar el Concili Provin-

cial Tarraconense, és una tasca que ens pertoca a tots. Si no els ajudem a trobar feina, quan deixen la presó, difícilment sortiran del cercle viciós de la delinqüència.»

C.C.

LA CAMPANYA DEL ROSARI VA CREIXENT

El Rosari beneït pel Papa Joan Pau II i el Llibret de meditacions són a disposició de tots aquells qui es vulguin unir a la CAMPANYA DEL ROSARI

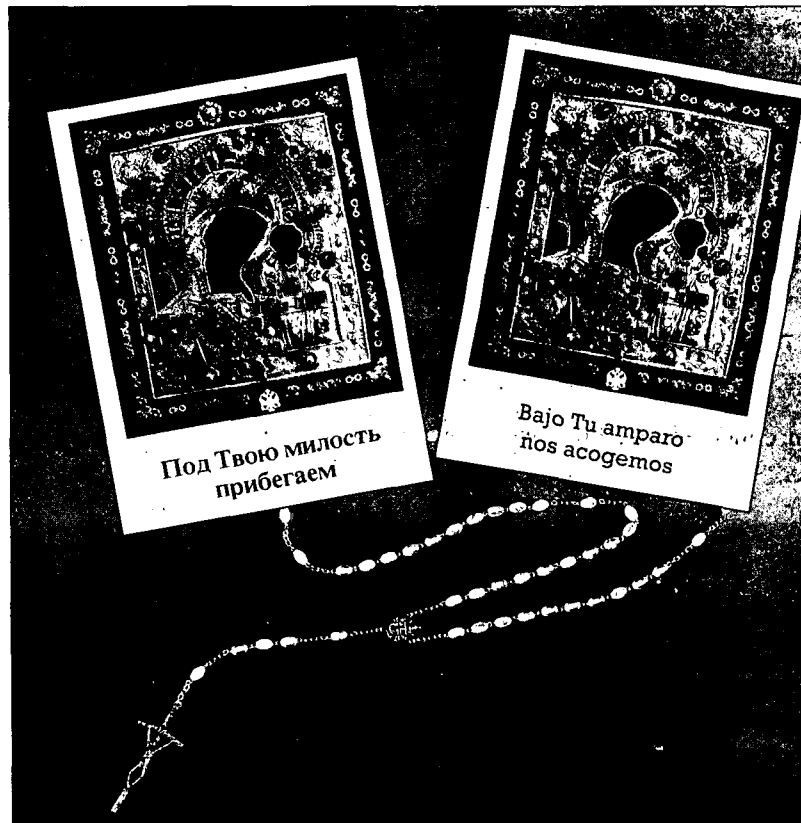
La nostra iniciativa de resar el Rosari conjuntament amb els Cristians Ortodoxos té tota l'aprovació del Papa Joan Pau II. L'11 de desembre de 1992, el P. Werenfried fou invitat al Vaticà, on va dinar amb el Sant Pare. Després de l'àpat, el P. Werenfried oferí al Papa un Llibret del Rosari. El Papa, tanmateix, el va rebutjar amb aquests mots: "Gràcies, ja el conec. Cada dia en llegeixo una pàgina".

El Sant Pare, acull de bon grat la contribució que Ajuda a l'Església Necessitada ara està oferint a l'Església Ortodoxa per la re-evangelització de Rússia.

El 13 d'octubre de 1992, el P. Werenfried resà el Rosari a la Plaça Roja de Moscou. Li feien costat dues religioses de la Nunciatura i un petit grup d'amics. Va ser un començament petit que portà grans conseqüències.

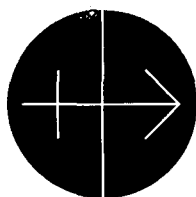
Dues setmanes després del nostre primer anunci radiofònic vam començar a enviar l'edició en rus del Llibret del Rosari als 50.000 creients de Rússia que ens ho havien demanat.

A l'occident també hi tenen un gran interès. En alguns països se'ns han esgotat les existències de Llibrets i se n'han hagut de fer noves edicions. Si van continuant així les coses, aviat n'hauréu enviat milions de còpies a l'est i a l'oest, amb la confiança que milions de persones estan pregant amb nosaltres per la conversió d'occident, la victòria de Crist a Rússia i la reconciliació entre l'Església Ortodoxa i la Catòlica. Pregui amb nosaltres i, amb goig al cor, ajudi'ns a cobrir costos.

COM S'AJUDA LA CAMPANYA

Invitem tots els qui vulguin participar en aquesta campanya a enviar un DONATIU DE 1.000 PESSETES. A canvi, rebran un Rosari beneït pel Papa i el Llibret "Sota la Teva empara ens acollim" i nosaltres n'enviarem un altre GRATUÏTAMENT en nom seu als creients de Rússia que ens ho estan sol·licitant.

Ajuda a l'Església Necessitada

Associació Pública Universal dependent de la Santa Seu

Ferrer del Río, 3 - 28028 MADRID - Tel. (91) 725 92 12

Filial: Luis Antúnez, 24, 2n 2.ª - 08006 BARCELONA - Tel. (93) 237 37 63

C/c. 1260-2110027312. Banco Central Hispano. Vía Augusta, 6. 08006 Barcelona

☐ Vull rebre ..... Rosaris i Llibrets, unint-me a la CAMPANYA.	Nom i cognoms .....
☐ Hi col·laboro amb ..... Ptes.	Carrer.....nòm.....
Per: Gir ☐ Transferència ☐ Xec ☐	Codi Postal, Població.....
	Província.....

Cada setmana, et portem
LA BONA NOTÍCIA
a casa teva

SUBSCRIU-TE a
«CATALUNYA
CRISTIANA»
i podràs guanyar
un dels
DOS VIATGES
a TERRA SANTA
per a dues persones

Amb «CATALUNYA
CRISTIANA»
ÉS MOLT FÀCIL
GUANYAR

SORTEIG VÀLID NOMÉS PER A NOVES SUBSCRIPCIONS

- 1 Emplena la **butlleta de subscripció** amb totes les teves dades.
- 2 Tria la **forma de pagament** que et vagi més bé.
- 3 **Retalla la butlleta per la línia de punts i envia-la** per correu al més aviat possible.

- 4 De seguida que rebem la teva butlleta, et lliurem per correu el teu primer exemplar de *Catalunya Cristiana* i el **certificat de participació** per al sorteig de **dos viatges a Terra Santa** per a dues persones.

Aquesta CAMPANYA començarà l'1 d'abril i s'acabarà el 31 de març de 1998. El sorteig dels viatges es farà davant de notari, abans del 15 de maig de 1998.

Nom .....
Adreça.....
Població.....D.P.....
Província.....Tel .....

☐ Se subscriu a "**CATALUNYA CRISTIANA**" català/castellà per l'import anual (52 números) de 9.880 ptes.

El pagament de l'esmentada subscripció el faré mitjançant

☐ domiciliació bancària
(en aquest cas empleu l'ordre de domiciliació)

☐ xec nominatiu que adjunto per valor de 9.880 ptes.

Sol·licito fer el pagament a través de:

- ☐ 1 sol rebut de 9.880 ptes.
☐ 2 rebuts mensuals consecutius de 4.940 ptes.
☐ 4 rebuts mensuals consecutius de 2.470 ptes.

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc / Caixa.....Agència.....
Adreça.....

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara i fins a nou avís, paguin els rebuts que els presentarà **FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA** per la meua subscripció a "**CATALUNYA CRISTIANA**" amb càrrec al meu **compte corrent/lílibreta**.

Entitat

Oficina

DC

Compte

Data.....

Signatura del titular del **compte/lílibreta**:

Magisteri

Carta Dominical

Ricard M. Carles
Cardenal, arquebisbe de Barcelona

Parlava als moribunds com si hi veiés Jesús

Un capvespre, tenia a les mans un text filosòfic i una carta. Aquesta m'havia arribat de Washington, signada per «Sister Magda». Es tractava d'una dona jove, coneguda meua, que just quan va acabar la carrera de medicina va ingressar a un noviciat de Missioneres de la Caritat (de la mare Teresa de Calcuta).

«El 24 de maig, en presència del cardenal Huc-

key i de la Mare Teresa —em deia—, pronunciare els meus vots perpetus de castedat, de pobresa, d'obediència i de servei gratuït i de tot cor als pobres més pobres, junt amb 29 germanes més. Jesús m'ha escollit per a ell, i per sempre, com a esposa i ambaixadora del seu amor envers el món... Pregui —hi afegia— perquè, quan la gent ens vegi als llocs on serem destinades, descobreixi en nosaltres el Déu que els estima, en aquells llocs, llunyans on el Crist «va per primera vegada amagat en els nostres cors».» Magda, metge i jove, deu estar a hores d'ara en alguna leproseria o en un hospital dels més pobres del món. La seva carta, tan impressionant, és tot un testimoniatge transparent de com es veu ella mateixa una persona conscient de la seva relació amb Déu.

En contrast feridor, aquell mateix capvespre havia llegit unes frases de *L'Homme* de Jean Rostand. «L'home, àtom irrisori en el cosmos inert i desmesurat, sap que la seva febril activitat no és més que un petit fenomen local, efímer, sense significació i sense sentit. Replegat sobre ell mateix, es consagrarà «terrestrement» a la realització dels seus mesquins designis, en els quals fingirà posar la mateixa seriositat que si apuntessin cap a fins eterns.»

La meua amiga Magda deu pensar des de la fe que és llàstima tenir un sentit tan trist de la vida. I tan

radicalment oposat al que tenia la recentment traspasada mare Teresa de Calcuta.

¿Que es pot dir, potser, d'una persona extraordinària quina és la font secreta de la seva vida? És arriscat. Però en el cas de la Mare Teresa l'escriptor Dominique Lapierre ha escrit aquests dies allò que em sembla que constitueix el més pregon de la vida d'aquesta dona. «És un record universal —diu— que romandrà com esculpit als meus ulls fins al meu darrer instant de vida. El record d'aquella dona menuda, corbada, tan fràgil, amb el sari blanc orlat de blau. Inclinata sempre sobre els moribunds al seu asil de Calcuta. Parlava als moribunds com si veiés en cadascun d'ells Jesucrist.»

«¿El deu haver fet creure més en Déu, oi?», li pregunta un periodista. «M'ha ajudat a creure que en cada desheretat, en cada pobre, en cada marginat, hi podia haver Crist en persona, tornat a encarnar. És el gran missatge que m'ha transmès sobre la fe.»

«Certament —ha escrit Carlo Bo—, sempre és difícil comparar-se amb els sants. Però la Mare Teresa, abans de ser santa, és una dona que ens ha ensenyat a la pràctica el camí de la bondat, de la generositat i de la caritat. Coses que semblen avui mancades de sentit.» «La seva veu, feta de silenci, continuarà essent un avís per a aquella part del mal i de la violència, aparentment triomfadora, que neix de la injustícia.»

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Tarragona i Prímat

La família: esperança de la humanitat

Aquest cap de setmana una munió de famílies d'arreu del món es reuneix amb el Papa a Rio de Janeiro. Aquesta és la segona trobada. El treball que faran versa sobre la família com a do i compromís, esperança de la humanitat. La família és autènticament l'esperança de la humanitat. El Concili Vaticà II afirma que «la salvació de la persona i de la societat humana i cristiana va estretament unida a la

bona situació de la comunitat conjugal i familiar». Tots veiem que quan els matrimonis i les famílies s'estimen, els esposos i els fills viuen feliços i es realitzen com a persones i com a cristians. El matrimoni i la família constitueixen un dels béns més preciosos de la humanitat. Quan els esposos es donen l'un a l'altre, arriben a ser un do de Crist que dona l'home a la dona i aquesta a l'home. El matrimoni és una íntima comunitat de vida i d'amor conjugal, fundada pel seu Creador. Déu mateix és l'autor del matrimoni. Joan Pau II afirma que «l'home no pot viure sense amor. Roman per ell mateix un ésser incompreensible, la seva vida està mancada de sentit si no li és revelat l'amor, si no l'experimenta i no se'l fa propi, si no participa en ell vivament». La comunitat conjugal entre els esposos es caracteritza no solament per la seva unitat, sinó, encara més, per la seva indissolubilitat. La donació mútua de dues persones i el bé dels fills exigeixen la fidelitat total dels esposos i fan necessària llur indissoluble unitat. Per això aquest matrimoni, volgut per Déu, és fruit,

signe i exigència de l'amor absolutament fidel que Déu té per l'home i que el Senyor Jesús viu envers la seva Església. La comunió d'amor entre Déu i els homes troba una significativa expressió en l'aliança nupcial realitzada entre home i dona. Són impactants i ben actuals les paraules de Joan Pau II: «Tota família descobreix i troba en ella mateixa la crida insistent, que a la vegada defineix la seva dignitat i la seva responsabilitat: família, sigues el que ets!» La família, fundada en el matrimoni, és una comunitat de persones. El matrimoni i l'amor conjugal s'encaminen a la procreació i a l'educació dels fills. I com diu el Concili Vaticà II: «Els fills són clarament el do principal del matrimoni i contribueixen extraordinàriament al bé dels pares mateixos.»

És molt necessari parlar de la família en aquest sentit, reservant aquest terme per al model de família fonamentada en el matrimoni, comunitat de vida i d'amor d'un home i una dona, oberta a la vida. La família certament és un «do i un compromís; és l'esperança de la humanitat».

opinió

Zoom

El Metro-centre de Gateshead, a prop de Sunderland, és un dels centres comercials més grans del Regne Unit. En el cor d'aquest indret s'ha obert una petita capella, la primera d'una ciutat-mercat britànica. El P. Noel Calaham n'és l'encarregat. Cada dia hi celebra l'Eucaristia i acull la gent que, durant el seu shopping, troben un moment per pregar. Les grans ciutats necessiten aquests oasis de pregària i diàleg amb Déu.

Pinzellades

Justo López Melús

Un gra de blat

Un gra de blat estava molt trist entre dos terrossos de terra negra i humida, lloc on l'havia tirat el sembrador. Aleshores va començar a pensar en la seva vida feliç, quan estava a l'espiga amb els seus germans. Però la seva felicitat no va durar gaire. Aviat va arribar el segador i la batuda i el van apallissar. Després, al sac, en la més terrible «soledat».

Llavors gemegava molt trist: «Per què vaig ser creat. Millor no haver viscut.» Però una Veu des del fons de la terra, li deia: «Tingues confiança, no tinguís por. Mors per renéixer a una vida millor.» «Qui ets?», va preguntar. «Sóc Aquell que et va crear i vol tornar a crear-te.» I el gra es va abandonar a la voluntat del seu Creador. I el gra es va convertir en una tija verda, i va veure altres tiges que eren les seves germanes. I novament va sentir l'alegria de viure. «Si el gra de blat no mor...»

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

Germà Francesc

A més a més de la boda de la infanta Cristina, el 4 d'octubre celebrarem la festa litúrgica de sant Francesc d'Assís. Fa poc que en un enquesta feta pel periòdic *Times*, sant Francesc fou escollit entre els deu homes més celebres del món. D'ell s'han escrit més de 4.000 biografies, tot i que va viure fa set segles.

A Catalunya, les àvies d'abans li deien «el pare sant Francesc». Els joyes d'ara li diuen «germà Francesc». Potser perquè totes dues formes expressen una sola cosa: l'amor més pur, emblemàtic en un pare o germà.

Primer, l'amor a Déu. El sant exclamava pels camins i boscos: «L'Amor no és estimat...!» Altres vegades deia: «Déu meu i totes les coses!»

Un antic asceta havia advertit: «Benaurat el que no espera res de ningú, perquè no tindrà cap desen-

gany.» Sant Francesc esmena la pàgina i observa: «Benaurat el que no espera res, perquè de tot gaudirà.» És la dinàmica del renunciament que porta al goig de l'amor i de la pau. El sant prou sabia que als rics els fa feliços la riquesa —com sabia que en la riquesa no està la perfecta alegria—, i que als pobres, tan sols els fa feliços l'amor. Per això l'oferia amb goig a aquells que més el necessitaven: els indigents i marginats.

Per altra banda, Francesc no menyspreà mai els rics, ni les realitats humanes, ni la bellesa còsmica. No fugí del món amb por, com feien els ermitans, creient que en la lluita espiritual venç el que fugí. Ell estima la terra i tot el que s'hi mou, perquè desconèixer-ho seria desconèixer el Creador. Admira l'atractiu i formosor de la naturalesa, però proscriu la possessió i el desig de posseir-la, que avui ha malmès tantes coses. «Les germanes no es posseeixen ni es violen; es respecten i s'estimen», comenta Chester-

ton. Que visqui l'ànima enmig del món, però que no se'n quedi ni una engruna. Cal respectar i admirar totes les criatures, contemplant-hi l'obra gegantina del Creador. «Altíssim, Omnipotènt i bon Senyor, lloat sigueu amb totes les criatures...», així comença Francesc el seu *Càntic al germà Sol*.

Ara bé, si de l'amor a les coses i a les persones n'excluïm la possessió, que en queda? En resta la contemplació joiosa, que genera la pau de l'esperit. En plena joventut, Francesc resitueix el diner i els propis vestits luxosos al seu pare avar que els reclama, i se'n va nu al bosc lloant Déu. Moria la joventut de la sang i naixia la de l'esperit. Més bé no podia néixer: despullat de tot i cantant.

Pel que fa a l'home, Francesc l'estima no per ell mateix, com alguns humanistes, ni per «agradar Déu» com els ascetes antics. L'estima com la més gran i meravellosa obra de la creació, fet a imatge i semblança de Déu. Des d'aquesta perspectiva es pot assolir el respecte a la dignitat humana, la pau en el món. Per això ell resava sovint: «Feu-me, Senyor, instrument de la vostra pau.»

Ben mirat, potser tenia raó el dictador i pare del comunisme, Lenin, quan digué abans de morir: «M'he equivocat: més que una lluita social entre proletaris i capitalistes, el món necessita mitja dotzena de Francesc d'Assís.»

Tribuna

Francesc Torralba Roselló

Internet
inter nos

El desplegament de la tècnica, especialment de la robòtica i de la informàtica en aquests darrers vint anys ha estat excepcional. Aquest desenvolupament vertiginós ha comportat i comportarà canvis profunds i de gran transcendència en l'ordre domèstic, polític, social, econòmic i cultural. A principis de segle, tres grans pensadors de signe ben diferent, M. Heidegger, E. Jünger i J. Ortega y Gasset ja s'havien referit a l'impacte de la tècnica en el món de la vida, en les relacions interpersonals i en la interacció entre l'home i la natura. La tècnica que Heidegger entronca amb l'essència més íntima del racionalisme occidental és una projecció de l'home vers la natura, que no tan sols transforma la natura, sinó la mateixa vida de l'home. D'altres autors, com Mounier, Jaspers i el mateix Bernanos ens havien alertat en un to més apocalíptic del perill d'una era nuclear on la persona es convertís en un instrument d'un gran cosmos mecànic. Després de la Segona Guerra Mundial, també els pensadors de l'Escola de Frankfurt no han parat d'alertar-nos sobre el perill de la raó tecnològica.

LA REVOLUCIÓ DE LES COMUNICACIONS

El fet és que, el desplegament de la tècnica, d'aleshores ençà, ha estat exponencial, sobretot pel que fa al camp de les telecomunicacions. El darrer informe del *Club de Roma* entronca el nostre moment històric amb dos grans moments decisius de la història de la humanitat: el Neolític i la Revolució Industrial. El nom que atorguen a aquesta tercera revolució mundial és *la revolució de les comunicacions*.

Dins d'aquest marc revolucionari, un dels elements incorporats socialment en el nostre país és Internet. Internet és la xarxa de les xarxes, l'autèntic embrió de les autopistes de la informació (*infopistes*), una espècie d'estructura virtual que permet la intercomunicació entre milions de persones a través de l'ordinador. Actualment hi ha més de 150 països connectats, amb 35 milions d'usuaris i uns 3 milions de servidors d'informació.

La recepció periodística i televisiva d'aquest fenomen transcendental no ha estat prou serena. De fet, la valoració d'aquesta xarxa telemàtica pendula entre dos extrems inconciliables que van des de la satanització neoromàntica, ancorada en posicions anacròniques i obsoletes, fins a l'apologia redemptorista de signe clarament comitià. Els reaccionaris justifiquen llur postura tot denunciant la porqueria mediàtica que flueix pels canals de la xarxa: materials pornogràfics de fàcil accés, propaganda de grups sectaris, apologies del terrorisme, propaganda de tipus subversiu i d'altres informacions encara més nocives. Temen pel control ètic d'aquests fluxos informatius que travesen fronteres i s'introdueixen en l'espai més íntim del subjecte que és la seva llar. Els esperits més romàntics

tenen por de què s'implanti definitivament la contrautopia que George Orwell planteja a 1984.

Els apologetes, en canvi, se situen a l'extrem oposat. Ponderen els grans avantatges que significa la implantació d'aquesta xarxa: l'accés a nous universos de cultura, d'aprenentatge, la facilitació de la vida diària i la comoditat en el treball (el *teletreball*). Consideren que de la mateixa manera que el telèfon, l'automòbil o l'ordinador portàtil, les autopistes de la comunicació afegeixen nous graus d'autonomia a les persones, atès que permeten d'establir comunicacions de tu a tu sense restriccions. Veuen en aquesta xarxa una possibilitat històrica sense precedents: la interconnexió multimèdiàtica i interactiva entre diferents pobles i cultures, la creació d'una comunitat internacional i el progrés consegüent en l'ordre del coneixement i de la tolerància. Vet aquí, una prefiguració d'*Un món feliç*, d'Aldous Huxley.

Si com diu Aristòtil, la virtut està en el punt mig, aleshores cal que els reaccionaris desdramatitzin el seu discurs i tractin de veure els elements positius (que n'hi ha molts!) de la implantació social d'Internet, però tanmateix, es fa necessari que els apologetes prenguin consciència dels elements qüestionables o foscos (que també n'hi ha) de la implantació social d'Internet.

IMPLICACIONS SOCIALS

Es fa difícil calcular les implicacions que aquesta xarxa pot tenir a nivell sociopolític. D'entrada, sembla que comportarà una transformació en les nocions de sobirania, de participació democràtica, de voluntat popular i dels drets individuals i col·lectius. S'obre, d'altra banda, la possibilitat d'una concentració del poder polític o econòmic, a causa de la capacitat de control dels fluxos d'informació. Igualment, apareix el concepte de democràcia electrònica i d'altres formes de participació ciutadana i de comunicació associativa.

Des d'un punt de vista social, hom es pregunta què passarà amb els pobles més miserables de la terra. Mentre un nen de París i un nen de Singapur parlen a través de la pantalla de les seves coses, hi ha un nen al Zaire que ha de fer vint quilòmetres diaris per beure aigua potable. Des d'aquest punt de mira, la idea del *global village* és pura mitologia. Hi haurà una casta de persones (i de països) que accediran a la xarxa i la resta del món en quedarà al marge, la qual cosa encara accentuarà més la diferència entre nord i sud.

Hom es pregunta, fins a quin punt la xarxa serà motor d'autonomia personal i de força ciutadana. Cada cop s'empra més el concepte de *massa programada* per batejar les noves masses del segle XXI. La revolució mediàtica accentua l'instint gregari o, d'altra banda, incentiva la capacitat d'independència i de creativitat personal? Alguns comunicòlegs insisteixen en la metamorfosi de l'*homo homini lupus* hobbesià en l'*homo homini agnus*, però no en el sentit evangèlic d'anyell, sinó d'heteronomia funcional. El ciutadà comú tem igualment pel control

informàtic de la seva vida i, sobretot, per la pèrdua de la seva intimitat personal.

Des d'un punt de vista cultural, també s'obren grans interrogants. D'una banda, es planteja la qüestió de la uniformització planetària i de la pèrdua de la diversitat. Per a alguns, la implantació d'Internet es decantarà per la cultura que més potencial econòmic tingui i això voldrà dir que les minories difícilment subsistiran. Es tem per l'oblit de la tradició i del propi univers lingüístic. D'altres, en canvi, veuen en Internet un messies redemptor de les minories i dels pobles sense Estat.

AVANTATGES EN L'EDUCACIÓ

En l'ordre educatiu, la xarxa obre unes possibilitats inèdites. Permet l'accés a l'educació de persones que viuen allunyades dels centres urbans. Aquestes noves tecnologies combinen una capacitat elevada d'emmagatzament de la informació amb vies d'accés gairebé individualitzades i una distribució a gran escala. La interactivitat permet a l'educand buscar informacions per si mateix. Tot plegat implica també una metamorfosi del paper de l'educador, que ja no serà considerat com l'únic posseïdor del saber, sinó com un guia del saber col·lectiu.

Tot i aquests grans avantatges en l'ordre educatiu, es tem per l'empobriment de la paraula, del llenguatge oral i, a la llarga, del pensament. També fa por la pèrdua del mestratge directe. Si l'educació no és tan sols la transmissió d'uns continguts de tipus cognoscitiu, aleshores, ¿com es pot garantir a través de la pantalla, el mestratge des d'un punt de vista ètic? Sembla que la transmissió de valors i d'actituds necessita la intervenció humana directa i, sobretot, l'exemplaritat. Hom reivindica, en aquesta línia, la necessitat de transformar les autopistes d'informació en autopistes de formació.

A mesura que hom s'endinsa en aquest nou escenari, apareixen molts més interrogants. Potser, per ara, només podem desenvolupar un llenguatge interrogatiu. Amb tot, val a dir que la xarxa és un instrument i no un fi en si mateix i això vol dir que el responsable moral del seu bon ús és, en darrer terme, la persona. Precisament per aquest motiu, s'escau aprofundir en la noció de responsabilitat tal com recorda Hans Jonas.

Humor

Cartes del lector

Solució a l'escàndol del futbol

Sr. Director,

Proposo un remei molt bo per solucionar l'escàndol del futbol. Que un jugador pugui cobrar gairebé tres milions de pessetes cada dia, mentre la majoria dels treballadors —pares i mares de família— no ho guanyen ni de bon tros en un any; és un escàndol i una injustícia. Oriol Camps escriu al número de *Catalunya Cristiana* del 3 de juliol passat el següent: «El que no és moral és el ball de compravenda dels jugadors, en un embrogit "qui en dóna més", que transforma el futbolista de fama en un esclau en mans dels seus representants i dels directius dels clubs. Les xifres astronòmiques que es donen són una perfecta immoralitat que treu tota la gràcia a l'esport, la seva noblesa.»

La meva solució és aquesta: en els equips de futbol tan sols hi podrien jugar xicots de la cantera i/o jugadors empadronats a la comunitat autònoma d'on és l'equip, almenys els dos últims anys. Desapareixeria així el mercadeig de jugadors, baixarien els sous astronòmics i es guanyaria en amor als colors de l'equip. Es guanyaria, per tant, en emoció, en competitivitat i en autèntica representativitat.

Mn. ANTONI M. BAUSILI
Odena

fardells pesats als altres. «Alcem-nos i aneu-hi», una broma que amaga realitats.

La mare Teresa de Calcuta estimava el proïsme, perquè Déu ho vol així. Va fer el bé d'una manera tan gran que creients i no creients sempre estigueren pendents d'ella i de la seva obra. Podia dir que l'avortament és un assassinat a l'úter i ningú no replicava; al contrari de nosaltres que, quan intentem defensar la vida, ens hem de posar en guàrdia, ja que molts s'esquincen les vestidures i ens amenacen ferotgement. La mare Teresa era escoltada i seguida. El pare Casaldàliga és escoltat, estimat i seguit. ¿No és això un motiu per reflexionar? ¿No hauríem de reorganitzar el nostre ordre de valors? Fallem quan no donem preferència a la fam, a la misèria i als que pateixen. Hem de reconèixer, amb el cor a la mà, que la nostra actitud és aquesta.

GENÍS DE TERA i TEIXIDOR
Badalona

Moltes gràcies, mare Teresa

Sr. Director,

Vull expressar el meu agraïment a la mare Teresa de Calcuta, per l'exemple que ens ha donat en dedicar la seva llarga vida als més pobres i en fer realitat el primer manament de la llei de Déu: «Estima Déu per damunt de totes les coses i el proïsme com a tu mateix.»

Crec que tots hi podem aportar el nostre granet de sorra. Des de la nostra condició cristiana podem

ajudar les persones que ens envolten, tolerar les seves febleses, fer caritat als pobres que tenim al nostre abast, ajudar alguna obra social relacionada amb els marginats i abandonats; en definitiva, procurar fer tot el bé que ens sigui possible. El secret d'aquesta gran religiosa era la seva capacitat de veure en el rostre del més pobre el rostre de Jesús i el camí de santedat. Moltes gràcies, mare Teresa, per aquest testimoni que ens has deixat, un veritable exemple d'amor i de caritat!

M. MERCE FALCÓ i SALDAÑA
Barcelona

Pel·lícules inadequades

Sr. Director,

Un cristià que es pren seriosament la seva fe no hauria de mirar pel·lícules molt violentes, morboses o de contingut sexual. Són una pèrdua del temps que hem rebut de Déu per dignificar les realitats temporals i poden ofendre el Senyor. Si per distreure'ns veiem algun *western* no ens hauríem de deixar arrossegar pel desig de veure mort el *cowboy* dolent. Tan sols podem esperar que se li impedeixi fer més mal. Hem de controlar els nostres instints, fins i tot en el cinema.

J. M. SIMÓN CASTELLVÍ
Barcelona

Catalunya Cristiana agraeix les cartes dels seus lectors i demana que no superin les vint línies mecanografiades. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i ha de constar l'adreça i el telèfon. *Catalunya Cristiana* es reserva el dret de publicar les que consideri oportú i no s'identifica amb l'opinió dels lectors. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades respecte dels originals no publicats.

Fidel als seus principis

Sr. Director,

Aquest era el secret de la popularitat de la mare Teresa de Calcuta. Quan nosaltres exposem els nostres raonaments i consells ben argumentats, intentant convèncer els altres, trobem indiferència i, fins i tot, rebuig. Potser perquè prediquem i no fem. Carreguem

Retalls

Full parroquial de Girona (14-IX-97)

Recepta per al nou curs

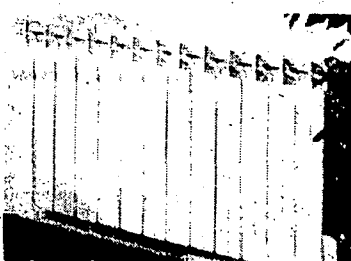
- 1) Prendre un compromís concret de servei.
- 2) Posar en el recipient de la vida de cada dia:
  - una tassa d'escolta atenta
  - dues cullerades de comprensió
  - mitja lliura de benvolença
  - una tassa de perdó
  - un bol de generositat
  - un got de joia
  - un paquet de paciència
  - dos pessics d'humor
- 3) Remullar-ho amb propòsits fermes.
- 4) Barrejar-ho tot i posar-ho en el motlle del cor.
- 5) Coure-ho al foc lent de l'Esperit.
- 6) Recobrir-ho de tendresa i adornar-ho de delicadesa.

**TECC té en compte la seva butxaca,
li regalem dos anys de consum**

NOVETAT
LA CALEFACCIÓ CENTRAL
SENSE CALDERA

TECC

LA PRIMERA CALEFACCIÓ CENTRAL
ELÈCTRICA DE BAIX CONSUM

CALOR CONFORTABLE

Silenciosa, no resseca l'aire, regula la temperatura amb termostats individuals.

CALOR ECONÒMICA

A més del seu consum reduït, la seva capacitat acumulativa manté durant molta estona la calor sense despeses d'electricitat.

CALOR FÀCIL

No cal instal·lació especial, sense obres, ni manteniment, només un endoll de 10A.

CALOR SEGURA

Controlada gràcies a un dispositiu electrònic, garantia durant 10 anys.
<http://www.virtual.es/tecc>

TELÈFON D'INFORMACIÓ: 902 10 37 88
TECC. Ap. de correus, 50 - 08812 Les Roquetes (Barcelona)

església en el món

Itàlia

«Les nunciatures dialoguen amb els responsables del destí dels pobles»

■ El cardenal Sodano parla del servei diplomàtic vaticà

RÍMINI.— Mons. Angelo Sodano, secretari d'Estat del Vaticà, ha dit recentment que les diverses nunciatures de la Santa Seu són un «instrument per tenir la possibilitat d'estar presents en la vida de les nacions, mantenir els contactes amb les esglésies locals i promoure el diàleg amb les autoritats civils». Sodano va fer aquestes declaracions en el transcurs de la trobada del moviment catòlic de Comunió i Alliberament a Rímini quan se li va preguntar pel privilegi del Vaticà de posseir representació diplomàtica, fins i tot, davant de l' ONU.

El cardenal Angelo Sodano, la segona autoritat després del papa Joan Pau II a la Seu Apostòlica, va haver de contestar les preguntes que diversos representants dels mitjans de comunicació li van fer respecte la presència d'ambaixades de la Santa Seu arreu del món. Sodano va comentar que una nunciatura té per objectiu mantenir el contacte «permanent amb les autoritats civils, responsables del destins dels pobles». Segons el secretari d'Estat del Vaticà, després dels naixement dels Estats moderns vers el segle xv, i l'augment de les transaccions entre els diferents pobles, també els romans pontificis van utilitzar les fórmules de les missions diplomàtiques per tal d'establir un diàleg amb les autoritats d'aquestes nacions. Així, Sodano va recordar que les primeres nunciatures van ser les d'Espanya, França, República de Venècia, Alemanya i Àustria.

Quan es va insinuar que les missions diplomàtiques eren un privilegi que romanien d'altres èpoques, Sodano va afirmar que la Santa Seu «continua

utilitzant aquest instrument per tenir la possibilitat d'estar present en la vida de les nacions, mantenir el contacte amb les esglésies locals i promoure un diàleg amb les autoritats civils per assegurar la llibertat a catòlics, afavorir l'obra d'evangelització de l'Església i cooperar amb el bé comú de la societat».

En l'actualitat, la Santa Seu compta, a part de les missions diplomàtiques en els països, amb una representació davant de cadascun dels tres centres de l'ONU al món —Nova York, Ginebra i Viena—, davant la Unesco a París, davant la FAO (Organització per a l'Agricultura i l'Alimentació), a la Unió Europea, al Consell d'Europa i a la OCSE (Organització per a la Seguretat i Cooperació a Europa). Per a Sodano, ha estat «la globalització del món» que ha obert un nou camp d'acció a l'Església i aquesta ha hagut de donar un resposta adequada als reptes plantejats «si es vol portar el missatge de Crist a tots els pobles de la terra».

C.C.

Mons. Angel Sodano considera que les nunciatures són plenament vàlides en la globalització del món.

Trobada franciscana a Assís i testimoniatge de san Francesc

ASSÍS.— «Si hom reneix de dalt» va ser el tema de l'assemblea general del Moviment franciscà, (Mofra) que durant els dies 19 i 21 de setembre es va celebrar al Cenacle franciscà proper a Santa Maria degli Angeli a Assís. Les diverses realitats dels franciscanisme van participar en aquesta convenció: els superiors generals de les tres branques (menors, caputxins i conventuals), els presidents de les federacions contemplatives de les clarisses, els superiors del tercer orde regular i els presidents nacionals i regionals de l'orde dels franciscans, les mares provincials i generals del Moviment de religioses franciscanes i els presidents nacionals dels instituts seglars d'inspiració franciscana. Les diverses conferències van córrer a càrrec del teòleg Yannis Spiteris i del cardenal Silvano Piovanelli, arquebisbe de Florència.

C.C.

Beatificació de la Mare Maria de Jesús

Emilia d'Oultremont, d'Hooghvorst

Fundadora de la Congregació de Maria Reparadora

Peregrinatge Oficial

Roma 12 d'octubre de 1997

Espanya

«Posa un àngel a la teva vida», el secret de la felicitat

■ Entrevista a Carlos G. Vallés, mestre de la felicitat

El pare Vallés, un jesuïta que ha dedicat la seva vida treballant i escrivint a l'Índia, acaba de publicar el llibre: *Hablando con mi ángel*, en què recull la seva experiència personal. Mestre d'espiritualitat, molt conegut a l'Estat espanyol pels seus llibres, ens dóna a conèixer en aquesta entrevista què signifiquen els àngels per a l'home d'avui.

—Vostè constata en el seu llibre el creixent interès que desperta el tema dels àngels, a què es deu aquesta irrupció d'un tema que sembla d'ahir en la societat d'avui?

—Irrupció no és la paraula exacta. És tota una invasió d'«extraterrestres». Aquesta vegada en ple dret i amb el ple recolzament de la Bíblia i de la tradició. Els àngels tornen perquè havien deixant un buit que el consumisme, el secularisme i l'indiferentisme regnants no poden omplir. Tornen com un feliç retrobament de la fe religiosa i la imaginació poètica. Tornen per protegir el nen que tots portem dins i que està espantat enmig de tants juguets complicats, tant anar i venir inútil, tants perills insospitats. Tornen en el moment oportú.

—L'esoterisme, la parapsicologia... parlen molt dels àngels, es tracta dels mateixos àngels que venera l'Església?

—En un principi, sí. Miquel, Rafael i Gabriel surten a les pàgines de la Bíblia, així com els àngels de les set esglésies de l'Apocalipsi, els àngels de les aigües, el foc i els vents i els quatre punts cardinals que són personatge, del mateix llibre, i no cal dir-ho, els àngels de la guarda dels quals ens en va parlar tan bellament Jesús. Més endavant,

l'esoterisme ha allargat la llista i ha retocat la imatge amb bona voluntat sempre i sense encert altres vegades. Ens serveix pensar que si un concepte arriba a ser abusat és precisament perquè val molt. Així és com el concepte bíblic dels àngels és recuperat per les més diverses tendències amb més o menys fortuna.

—Existeixen els àngels? Com podem notar la seva presència?

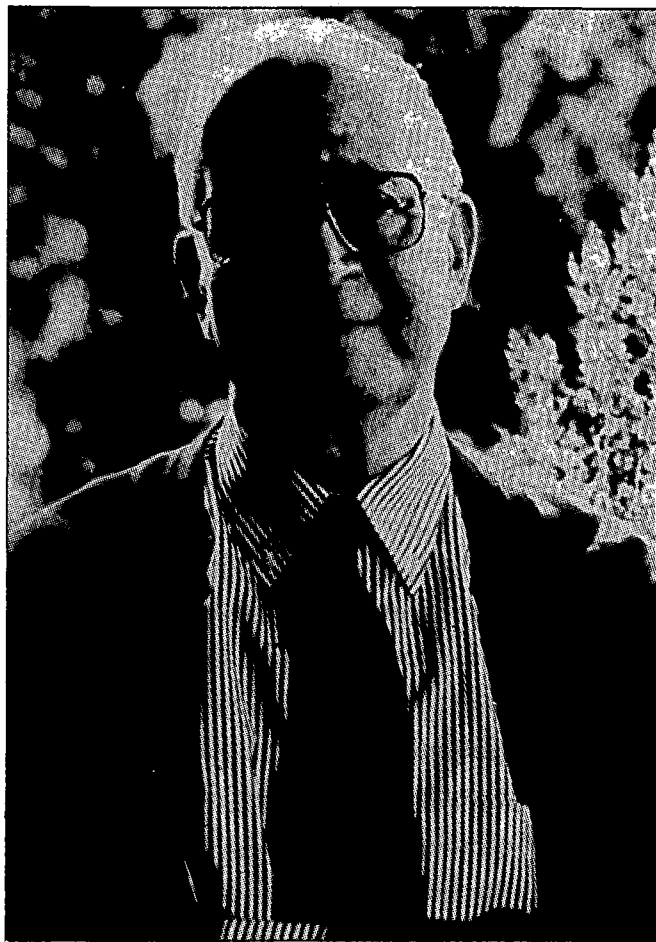
—Sí, de la mateixa manera que existeix l'ànima i la vida i l'alegria. Existeixen com existeix la força i l'alè i la inspiració que sorgeixen de nosaltres com a realitat innegable i amb fruits evidents. Podem notar la seva presència com notem que estimem i que sabem que ens estima, encara que no el veiem físicament present. És qüestió d'amor.

—Com és un àngel? Té una personalitat determinada, «un rostre»?

—Cada àngel és «un univers en ell mateix» segons, ni més ni menys que, sant Tomàs. Ben diferent d'aquestes fileres idèntiques d'àngels de molts quadres. Hi ha una varietat infinita. És clar que tenen rostre, però aquest l'ha de pintar la nostra imaginació.

—Què aporta a un cristià la relació amb el seu àngel de la guarda?

—Aporta companyia, consell, su-

Carlos G. Vallés.

primer exemplar del meu llibre que ha arribat avui, s'ha posat a saltar d'alegria, a abraçar-me i a besar-me, i després m'ha agafat el llibre i l'ha passejat orgullosament per tota l'habitació. Ha estat un moment inoblidable. Pot haver estat només la meua imaginació? A mi m'ha deixat ple de goig?

—Per què Déu els va posar al costat nostre? Tan necessitats estem en una societat que ens fa necessitar tantes coses?

—Precisament per aquesta multitud de coses que ens fan necessitar és important tenir al costat nostre algú que està per da-

port, novetat i, sobretot, l'alegria diària de tenir algú al costat amb qui poder compartir els alts i els baixos del dia amb la garantia de comprensió i amb la sorpresa d'inspiració per trobar nous camins. «Posa un àngel en la teva vida» és la fórmula segura per augmentar la nostra felicitat.

—Vostè posa com a títol pel seu llibre *Hablando con mi ángel*, es pot dialogar amb un àngel? Com ha de ser aquest diàleg?

—Quan el meu àngel ha vist el

munt de totes aquestes coses i ens recorda que cal utilitzar-les amb alegria però també sense donar-los gaire importància per disfrutar de tot sense deixar-nos esclavitzar per res. Això ho ensenyen divinament els àngels, que tenen de tot sense sentir necessitat de res. Déu els va posar al nostre costat per pal·liar la major dolència de l'home i de la dona sobre la terra: la solitud. Potser per això els necessitem més que mai.

Víctor Manuel Muñoz

CASA GAY

**SERVEI DE LLOGUER PER A
FESTES I BANQUETS.
CADIRES, TAULES, CRISTALLERIA,
VAIXELLA, ETC.**

Roger de Llúria, 12 i 14
Tels. 318 14 95 - 301 67 31- Fax 412 44 55

Ajuda'ns a salvar una vida!

- Centres d'acolliment de mares amb problemes.
- Ensenyament de planificació familiar natural.
- Grups de joves PRO-VIDA que promouen una cultura de la vida.

TELÈFONS DE LA VIDA
204 71 11 i 280 56 83

ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA
Bonaplata, 42, 1º, Tel. 204 71 11 08034 BARCELONA

COL-LABORA FENT-TE SOCI

☐ **SÍ A LA VIDA, DESITJO REBRE EL BUTLLETÍ INFORMATIU PRO-VIDA**

Nom .....

Adreça .....

Població .....

Província .....

ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA- Bonaplata, 42, 1º, Tel. 204 71 11 08034 BARCELONA

«Catequesis baptismals» (1)

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

Un regal per a la catequesi

Si alguna persona implicada en l'activitat catequètica em preguntés quin llibre pot interessar-li, sé molt bé quin llibre li diria: les Catequesis baptismals de Ciril de Jerusalem. És el volum 67 de la col·lecció «Clàssics del Cristianisme», i n'ha curat l'edició, amb introducció i notes, en Sebastià Janeras. La versió és de Vicenç Asmarats. Dos especialistes en les seves matèries.

Aquesta publicació és, ben bé un regal per a la catequesi a casa nostra. Es tracta d'un clàssic entre els clàssics de la catequesi cristiana. Formen el conjunt un grup de divuit catequesis prebaptismals, predicades per Ciril als qui es preparaven directament dites mistagògiques (introducció al misteri) predicades durant la primera setmana de Pasqua als qui havien estat batejats.

L'autor d'aquestes Catequesis és el bisbe Ciril de Jerusalem —segle IV— i el context litúrgic local on foren predi-

cades ens el donen les catequesis mateixes, en part, i sobretot la narració de la peregrina Egèria, publicada també per Sebastià Janeras a la mateixa col·lecció, volum 35. Les dues obres, doncs, es complementen en certa manera. L'estudi de Janeras és abundant i precís en la introducció a les dues, capaç per posar-nos en l'ambient litúrgic, topogràfic i espiritual que els correspon en el seu origen.

Sembla que aquestes Catequesis eren acollides amb entusiasme, especialment les mistagògiques. Ho explica Egèria d'aquesta manera: «Quan el bisbe (Ciril) examina cada qüestió i l'exposa, hi ha tants crits d'aprovació, que se senten des de fora de l'església. I és que, de debò, explica tant bé els misteris que no hi ha ningú que no es commogui davant el que sent exposar d'aquesta manera». Una bona recomanació per llegir-les, doncs!

Res no podria aproximar tant a les Catequesis com la seva mateixa lectura. Tanmateix, reservant per a la prope-

ra setmana la publicació d'una breu selecció de textos significatius, és possible subratllar alguns trets que justifiquen el títol de clàssic per aquestes catequesis.

En primer lloc, la seva mateixa configuració: catequesis durant la Quaresma, abans de la iniciació cristiana, i catequesis després d'haver rebut els sacraments de la iniciació. Cal notar que, aquí, no solament es pensa en la recepció del baptisme, sinó també de la confirmació i de l'eucaristia. I cal notar, igualment, que la interpretació de ls ritus litúrgics no és feta abans de la celebració, sinó després: l'experiència directa passa davant de l'aprofundiment espiritual, sense però que aquest sigui menys valorat.

De cara a la nostra situació actual és important observar que les catequesis predicades durant la Quaresma no eren pas l'únic temps d'instrucció dels qui volien ésser batejats. La preparació del catecúmenat podia durar força temps. El text que comentem conté les cate-

quesis específicament preparatòries a la iniciació. Difícilment es podria pensar, altrament, que les explicacions de Ciril fossin compreses pels oients. D'altra banda, Egèria ens parla de sessions de catequesi ben llargues: unes tres hores... Tot plegat, una bona invitació per al plantejament de les nostres catequesis.

Una característica molt important del text de Ciril és el seu caràcter eminentment bíblic i litúrgic. No sols perquè cada catequesi comença amb la lectura d'una perícopa bíblica, sinó també perquè les seves imatges, els seus exemples, ressonen constantment la Sagrada Escriptura de l'Antic i del Nou Testament. És una gran lliçó que convé aprendre per imitar-la. La catequesi cristiana no pot prescindir de la introducció del catecúmen en la lectura i el coneixement de les Santes Escriptures. La història sagrada no és un tema «lliure» dins la catequesi, sinó una base necessària. El mateix cal dir de la celebració en el seu desenvolupament ritual. Ciril no explica l'ésser cristià en abstracte, sinó a partir de l'acció sagrada per la qual el Crist «fa» el cristià en l'Església. Tampoc la litúrgia no és un tema «lliure» en la catequesi...

La Bíblia a l'abast

Davallà del cel... i se'n pujà al cel

(He 2:9-11)

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

Per sota dels àngels

Amb la citació del salm 8:5-7, l'autor ens porta a la contemplació de l'home Jesús de Natzaret. Ens fa mirar des del nostre mateix nivell, des de la terra, a peu pla. El text del salm és citat d'una manera aparentment displicent: «En algun lloc algú en dona testimoni dient» (v. 6a). Aquest lloc indeterminat és el salteri, com es pot veure a continuació que reproduïx el text del salm, i l'algú és en realitat l'autor inspirat que compon el salm. Es tracta, doncs, d'una manera com una altra de confessar que tota la Bíblia és paraula de Déu, i això és el que compta per damunt de l'interès que pugui tenir l'autor humà del text, sigui conegut o no. És, doncs, Déu mateix el qui ens presenta «Jesús, abaixat» (v. 9a). El Fill, sense abandonar la naturalesa divina, s'abaixa a compartir amb nosaltres la naturalesa humana. Entra en aquest món i en la nostra història, es fa home, que, d'acord amb l'opinió general d'aquell moment, era considerat com si Déu l'hagués posat sota el govern i l'autoritat dels àngels. El Fill de Déu,

en fer-se home «va ser posat un moment —el moment de la seva vida mortal— per sota dels àngels» (v. 9b), sotmès a la seva autoritat, al seu govern, com qualsevol altre home. «Què és l'home, perquè te'n records? Què és un mortal, perquè li donis autoritat?», pregunta el salmista seguint la lògica natural. I, en donar resposta a la qüestió plantejada, exclama admirat que gairebé l'home ha estat posat a nivell dels àngels i constituït rei de la creació. La primitiva tradició cristiana va llegir de seguida aquest text sota una llum cristològica. Aquest home no era simplement el col·lectiu humà, sinó el capdavanter i redemptor de la nova humanitat sorgida del misteri de Crist. El Fill de l'Home va ser abaixat fins a compartir la sort total dels seus germans. Així, des de la terra, podria endur-se'ls cel amunt, cap a la participació plena de la vida de Déu. Això era el que convenia fer (v. 10c), i que Jesús, l'Home Nou, amb la seva actitud de total obediència amorosa al Pare, oposada a l'actitud de revolta ressentida de l'home vell, va dur a terme. L'abaixament de Jesús, però, era en

favor i benefici de la humanitat. Fou l'inici d'un procés que no s'havia d'aturar sols en la prostració, ni únicament l'havia d'implicar a ell. Per això va durar un moment. El primer moment del procés i, acabat aquest, «després de la passió i la mort, el veiem coronat de glòria i de prestigi» (v. 9b). Així, Jesús, ha inaugurat els temps nous de la salvació del món.

«Déu, que ens estima, va voler que Déu morís per tots» (v. 9d). La solidaritat de Jesús amb la humanitat caiguda és total. Ell s'ha posat al costat de la humanitat entera empobrida pel pecat fins a l'extrem de veure's inexorablement abocada a la mort per sempre. I s'ha fet de la nostra família, la nissaga humana, que és per altra part, la qui el va portar a la mort. La solidaritat de Jesús el portà a arreglar-se amb tots els marginats d'arreu i de tots els temps. Déu, que ens estima, va voler que Jesús fos mortal perquè pogués experimentar la mort de tota la humanitat. La mort natural i la mort que la injustícia i el desamor dels homes imposem als desgraciats de tots els temps. Així va poder fer esclatar la

mort i, de maledicció, la convertí en pas cap a la vida i crit de protesta contra el pecat del món. Amb el misteri de la redempció, Jesús es manifestà el germà gran de la humanitat, el que condueix al Pare, ens ensenya a tractar-lo i ens fa compartir la seva vida (vv. 14-15).

Units al Crist solidari, no tenim altra alternativa que ser també nosaltres solidaris dels germans. I no s'hi val ser-ho únicament en teoria, a nivell d'aquelles curioses pregàries, que ens agraden tant i que, més o menys sonen així: *Auxilieu, Senyor, els qui passen fam: Us ho demanem, Senyor*, en lloc de dir: Feu-nos sensibles als clams dels qui passen fam, i que la nostra solidaritat cristiana ens faci ser activament presents a l'hora de cercar i trobar remei a la fam del món! Val la pena que llegim amb molta atenció els darrers versets d'aquest capítol segon d'Hebreus. Com Jesús, nosaltres els cristians —els seus germans—, no som aquí «per ajudar els àngels» (v. 16) —per ser uns romàntics ideòlegs de la solidaritat— sinó per ser solidaris de debò amb els que ens necessiten. Cristià vol dir deixeble i seguidor, imitador, de Jesucrist.

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral
i altres celebracions

(Cicle litúrgic B; ferial II)

Temps de durant l'any

(Salteri: setmana 3)

OCTUBRE

5. Diumenge

XXVII de durant l'any. Verd. Lectures: Gènesi 2:18-24 / Salm 127 / Hebreus 2:9-11 / Marc 10:2-16

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Plàcid, Eutiqui, Donat, Firmat i altres mjos. mrs.; Froilà, Atilà i Apolinari, bs.; Palmaci, mr.; Santes, Caritina, vg. mr.; Flaviana, vg.; Gala, vda.

Festa Major: a Abella de la Conca, Arbolí, Arcavell, Betrén, Cambrils, Corçà, Granyena de les Garrigues, Medinyà, Navés, Noves de Segre, la Pedra, la Pobla de Lillet, Riudecols, Sonadell, Tornabous, Vicfred i Vilanova de la Barca.

6. Dilluns

Tempores d'acció de gràcies i de petició. Verd. Lectures: Deuteronomi 8:7-18 / 1 Cròniques 29:10-12 / Corintis 5:17-21 / Mateu 7:7-11

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Bru, fund.; Magne, b.; Cast i Emili, mrs.; Marcel i Sadurní, mrs.; Santes, Fe, vg. mr.; Eròtida, mr.; Maria Francesca, vg.

7. Dimarts

La Mare de Déu del Roser (MO). Blanc. Lectures: Jonàs 3:1-10 / Salm 129 / Lluc 10:38-42

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Marc, p.; Sergi, Bacus, Marcel i Apuleu, mrs.; August i Elan, prevs.; Santes, Júlia i Osita, vgs. mrs.

Festa Major: a Sarrià (Barcelona) i Ventolà.

8. Dimecres

Fèria. Verd. Lectures: Jonàs 4:1-11 / Salm 85 / Lluc 11:1-4

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Simeó, proft.; Demetri, proc. mr.; Artemó, prev.; Néstor, mr.; Santes, Reparada, Benedicta i Llorença, vgs. mr.; Thais, penit.

9. Dijous

Fèria. Verd. Lectures: Malaquies 3:13-20a / Salm 1 / Lluc 11:5-13. Si es vol: Sant Dionís Aeropagita, b. mr. (MLI). Vermell; Sant Joan Leonardi, fund. (MLI). Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Lluís Bertran, dominicà; Abraham, patriarca; Gislè, b.; Andrònic, cfr.; Santa Públia, vg.

10. Divendres

Fèria. Verd. Lectures: Joel 1:13-15; 2:1-2 / Salm 9 / Lluc 11:15-26. Si es vol: Sant Tomàs de Villanueva, bisbe (MLI). Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Hugolí, Domne, Gereó i Eulampi, mrs.; Paulí, b.; Santa Eulàmpia, vg. mr.

11. Dissabte

Fèria. Verd. Lectures: Joel 4:12-21 / Salm 96 / Lluc 11:27-28. Si es vol: Santa Soledat Torres Acosta, fundadora (MLI). Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: La Mare de Déu de Begonya. Sants, Andrònic i Sarmatas, mrs.; Germà, b. mr.; Gumar, cfr.; Santes, Plàcida i Plència, vgs. mrs.

Lectures bíbliques

Diumenge XXVII de
durant l'any Cicle B

Lectura primera

Gn 2:18-24

Els dos formen una sola família

Lectura del llibre del Gènesi

El Senyor-Déu digué: «No seria bo que l'home estigués sol. Li faré qui l'ajudi i l'acompanyi.» El Senyor-Déu modelà amb terra totes les bèsties salvatges i tots els ocells, i els presentà a l'home, a veure quin nom els donaria: el nom que l'home donava a cada un dels animals, era el seu nom. L'home donà el nom a cadascun dels animals domèstics i salvatges i a cadascun dels ocells, però no en trobà cap capaç d'ajudar-lo i fer-li companyia. Llavors el Senyor-Déu va fer caure l'home en un son profund. Quan quedà adormit, li prengué una de les costelles i omplí amb carn el buit que havia deixat. Després, de la costella que havia pres, el Senyor-Déu va fer-ne la dona, i la presentà a l'home. L'home digué: «Aquesta sí que és os dels meus ossos i carn de la meua carn. El seu nom serà l'esposa, perquè ha estat presa de l'espòs.» Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i, des d'aquell moment, ells dos formen una sola família.

Salm responsorial

127:1-2, 3, 4-5, 6 (R.: cf. 5)

Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.
Menjaràs del fruit del teu treball,
seràs feliç i tindràs sort.

R. Que el Senyor ens beneeixi tota la vida.

La teua esposa fruitarà com una parra,
dins la intimitat de casa teua;
veuràs els fills com plançons d'olivera
al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor
[seran beneïts.

Que el Senyor et beneeixi des de Sió.
Que tota la vida puguis veure
prosperar Jerusalem. R.

Que puguis veure els fills dels teus fills.
Pau a Israel! R.

Lectura segona

He 2:9-11

Tant el qui santifica com els qui són
santificats tenen un mateix pare

Lectura de la carta als cristians hebreus
Germans, Jesús, abaixat, va ser posat

un moment per sota dels àngels, però, ara, després de la passió i la mort, el veiem coronat de glòria i de prestigi; perquè Déu, que ens estima, va voler que morís per tots. Déu, que ho ha creat tot i ho ha destinat tot a ell mateix, volia portar molts fills a la glòria, i convenia que aquell qui els havia de guiar a la salvació, fos consagrat pels sofriments. Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix pare, i per això no s'avergonyeix d'anomenar-los germans.

Al·leluia

1Jo 4:12

Si ens estimem, Déu està en nosaltres,
i dintre nostre el seu amor és tan gran
que ja no hi falta res.

Evangeli

Mc 10:2-16

Allò que Déu ha unit, l'home no ho
pot separar

Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

En aquell temps, els fariseus anaren a trobar Jesús per provar-lo, i li preguntaren si el marit es pot divorciar de la seva dona. Ell els preguntà: «Què us va ordenar Moisès?» Li respongueren: «Moisès permet de donar a l'esposa un document de divorci i separar-se.» Jesús els digué: «Moisès va escriure aquesta prescripció perquè sou tan durs de cor. Però al principi Déu creà l'home i la dona. Per això deixa el pare i la mare, per unir-se a la seva esposa, i ells dos formen una sola família. Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar.» Un cop a casa, els deixebles tornaren a preguntar-lo sobre això mateix, Jesús els diu: «Aquell qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri.»

[La gent portava a Jesús uns nens perquè els imposés les mans, però els deixebles renyaven els qui els havien portat. A Jesús li sabé greu que els renyessin, i els digué: «Deixeu venir els nens, no els excloueu, el Regne de Déu és per als qui són com ells. Us ho dic amb tota veritat: Qui no rebí el Regne de Déu com el rep un nen, no hi entrarà pas.» I els prenia als braços i els beneïa imponent-los les mans.]

Amics de Déu

Santa Teresina de l'Infant Jesús, verge, 1 d'octubre

Al convent carmelita de Lisieux es presenta una noia amb un gran caràcter i generositat, es diu Teresa. El foc de l'amor a Déu la devora i cerca la manera de lliurar-se a Ell per sempre. Nerviosa i apassionada, Teresina prega a la mare priora del convent que l'admeti en aquell món de silenci i fervor religiós. Però encara és massa jove i caldria esperar.

dots i per les missions. Per tot arreu reparteix somriures, ànims i benediccions. Dones, infants, homes joves i grans, a tots assisteix en la mesura de les seves forces. Malgrat la seva meravellosa actitud missionera, Teresa troba temps per la pregària i per mortificar-se. Va haver de sofrir la incomprensió de la priora del convent i la humiliació d'alguna

germana, que ella va saber acceptar amb pau i serenitat.

Malgrat les seves energies, la seva salut es va ressentir. L'abril de 1896 es presenten els primers símptomes de la tuberculosi. Durant un any i mig cauen damunt d'ella sofriments físics i crisis espirituals molt forts. Teresina mor la tardor de l'any 1897, somrient i enamorada com mai del Crist crucificat. Va comprovar aquelles paraules de sant Pau als cristians de Corint: «Cap ull no ha vist mai, ni cap orella ha sentit, ni la ment de l'home ha somniat allò que Déu ha preparat per als qui l'estimen.»

Fem Catequesi

El pecat (1)

El pecat és tota desobediència voluntària a la Llei de Déu. L'amor a Déu i al proïsme ens demana de complir els manaments. Però si no els complim perquè no ens dona la gana estem obrant el mal i faltant contra l'amor. A això anomenem «pecat». Podem dir que el pecat és un mal que l'home realitza lliurement davant de Déu i contra Déu, refusant el seu amor.

En el pecat hi ha l'arrel més profunda dels mals que afligeixen l'home. La Revelació ens parla del pecat, de l'home que peca i de Déu que vol salvar-lo. Déu ha fet l'home lliure i l'home ha abusat de la seva llibertat: ha volgut ser més que Déu i ha desconfiat dels plans i normes del Senyor. L'home ha estat egoista amb els altres homes. El pecat és també orgull i supèrbia. I, en multiplicar-se els pecats, el món s'ha anat deteriorant.

Malgrat tot, Déu estima els homes i vol que se salvin. Jesucrist ens ha mostrat com Déu acull els pecadors i continua convidant-nos: «Penediu-vos dels vostres pecats.» Ell ha mort per nosaltres, perquè obtinguessim el perdó dels pecats.

Pels camins de la Bíblia

Nehemies

Nehemies es trobava a la ciutadella de Susà. Arribà Anani, un dels seus germans, amb uns homes de Judà i va donar-li aquestes notícies dels jueus de Jerusalem:

—Els qui queden allà al país troben en una situació desgraciada i vergonyosa. La muralla de Jerusalem està desfeta i les portes cremades.

En sentir aquestes notícies, Nehemies es va asseure a plorar i va pregar Déu dient:

—Jahvé, Déu del cel, vós sou Déu, vós manteniu el pacte i l'amor pels qui us estimen, us prego que escolteu amb atenció la pregària del vostre servent. Feu reeixir avui el vostre servent, i que sigui ben acollit davant d'aquest home.

Nehemies era coper del rei. Aquell dia el rei li digué:

—¿Per què fas mala cara? No és pas que estiguis malalt. Això no és altra cosa que una pena del cor.

Nehemies va respondre:

—¿Com pot ser que no faci cara trista quan la ciutat on hi ha el sepulcre dels meus pares està destruïda i les seves portes tancades?

El rei digué:

—¿Què voldries?

Llavors, tot pregant el Déu del cel, va dir al rei:

—Si li semblés bé al rei, si el teu servent t'és agradable, deixa'm anar a Judà per restaurar la ciutat on hi ha el sepulcre dels meus pares.

El rei li ho concedí; perquè la mà bondadosa de Déu l'afavoria.

Litúrgia

El diumenge. El dia de la Resurrecció

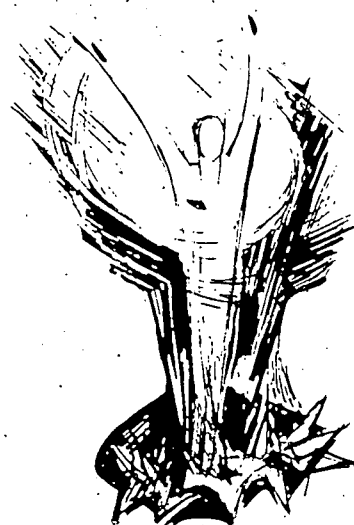
Des de l'inici del cristianisme els fidels s'han reunit per celebrar l'Eucaristia dominical. Els mateixos evangelis semblen dir-ho en col·locar les aparicions de Jesús ressuscitat el diumenge.

Els jueus celebraven el dissabte. Aquest era el dia del repòs, el jorn en què Déu descansà un cop conclosa la creació. De fet, el relat sacerdotal de la creació té la intencionalitat de sacralitzar el dissabte.

Però, per als cristians, la setmana té una novetat: el diumenge és el «primer dia» perquè en ell Jesús, el Senyor, va ressuscitar. Des dels inicis de l'Església els fidels celebren el memorial del Senyor, l'Eucaristia, que actualitza la salvació, és a dir, la mort i la resurrecció del Senyor.

I aquest jorn, celebrat des de fa dos mil anys, té un sentit profund que arrela en la primera comunitat apostòlica en Crist.

«El diumenge és signe de l'esdeveniment pasqual del passat i presència anticipada per la fe i l'esperança de la vida futura» (J. Guiteras, *Els valors del Regne*, pàg. 129).

L'Oriol i la Laia

per Xesc

Carta d'un rei al seu fill

Joan Guiteras i Vilanova

Vint-i-cinc d'agost. Els cristians commemorem sant Lluís, rei de França. Començà a regnar quan tenia vint-i-un anys. Pare d'onze fills, els procurà una educació cristiana a fons. La penitència, l'oració i l'amor als pobres foren els pilars de la seva vida. Morí a Cartago el 1270.

Heus aquí un breu apunt biogràfic que condueix al testament espiritual que deixà al seu fill. Conté unes recomanacions cristianes de primer ordre i té una perspectiva d'opcions preferencials —com es diu ara— que el fa molt proper als nostres dies i molt al·lisonador. Testament del qual cal prendre nota. Bona herència que un pare cristià pot deixar als seus hereus.

La primera cosa que el sant «ensenya» al seu fill és, per damunt de tot, l'amor a Déu amb tot el cor i totes les forces. És la condició per assolir la salvació.

El delfí reial s'ha de guardar de tot pecat greu, fins al punt d'estar disposat al martiri abans de pecar. Ha de saber sofrir, benignament i amb acció de gràcies, les proves que el Senyor li faci arribar; puix Déu sempre actua a favor nostre. Davant de la prosperitat cal que remerciï el Senyor humilment. I la prosperitat no l'ha de fer pervers per vanaglòria. Li recomana també que assisteixi al culte amb devoció i sense distreure's; i que pregui Déu devotament.

Tot això ha de menar el príncep successor a tenir «entranyes de pietat envers els pobres, els miserables i els afligits». I encara a tractar amb els súbdits amb justícia, fins a tenir la virtut de l'equitat. Admira el que li diu a continuació: «Estigues sempre més a favor del pobre que no pas del ric, assegura't d'on hi ha la veritat.»

I exhorta a buscar sempre la pau social i a obrar amb justícia, cosa que ha de vetllar sobretot en els

homes d'Església. També li demana que obeeixi l'Església, «la nostra mare» i que consideri «sempre el Pontífex com a pare espiritual». Ha de desterrar del seu territori tant la blasfèmia com l'heretgia. L'escrit conclou amb la benedicció.

Heus aquí un text que, més enllà de la concepció socioreligiosa de l'època, recorda veritats fonamentals i atinades, tant per al fill d'un rei com per a tots els cristians. La veritat és que en girar els fulls de la vida cristiana de les diverses èpoques, un sempre troba allò que és nuclear i bàsic. Perquè l'Evangeli és sempre vivent, sempre està al dia. Sembla escrit avui mateix i per als contemporanis.

El testament de sant Lluís és la millor herència que un pare pot deixar als seus fills. La lectura d'aquest testament impressiona. Per això l'he volgut comunicar als lectors.

retrats bíblics intencionats

«Joventut diví tresor...»

P-J Ynaraja, capellà del Montanyà

L'expressió la vaig conèixer quan era jove. No recordo com continua la poesia, ni quin autor la va compondre. Jo era jove i no sabia quin era aquell «tresor». Simplement era fel·lç. Ara és sorprenent la gran quantitat de veritats i de tonteries que es diuen per cridar l'atenció de la joventut. Polítics i fins i tot homes d'Església pretenen «pescar» amb promeses i adulacions aquesta part de la ciutadania que, segons es diu, «passa» de tot.

La joventut és una etapa de la biologia personal, condicionada, principalment, pel sistema endocrí. I les hormones que flueixen per l'interior dels joves d'avui no són diferents, que jo sàpiga, de les que bullien en les nostres venes. Potser la diferència és que els nostres educadors ens prenen massa seriosament. Conseqüentment, nosaltres ens preniem massa a pit a nosaltres mateixos. Bé és cert que el nostre projecte de futur no depenia

tant d'unes qualificacions escolars com sembla que depèn el dels aprenents d'adult d'avui. O potser aquest futur està tan sols condicionat per als joves a qui se'ls presenta únicament una crida a l'anomenada «societat del benestar». És una llàstima que la invitació a l'aventura interior se silenciï en la nostra cultura decadent dels «esports d'aventura», que només són pur sucedanis. (Cal tenir en compte que, per a la pràctica dels esports d'aventura, es requereix un costós equip tècnic i una abundant despesa en desplaçaments, i no és així, en canvi, en l'aventura interior. I per anar encara més lluny, els cims espirituals als que cada jove està convidat a accedir li són sempre verges.)

Però no tots obren així. Hi ha gent que es pren molt a la valenta la joventut i davant d'ella es presenta exigent. Escolti's el Papa a París o observi's el testimoni de la mare Teresa de Calcuta. Va ser el principi dels anys setanta

quan a Castelgandolfo em vaig topar amb la mare Teresa. No vaig poder comunicar-me personalment amb ella, perquè s'expressava amb els meus companys tan sols en anglès. La seva fascinació no neixia precisament de que adules, sinó que estimulava. Posteriorment he batejat dues criatures orfes, que ella havia encomenat a un jove matrimoni amic nostre. Ni ella ni el Papa ni el germà Roger de Taizé ni Helder Cámara, amb els dos últims sí que he pogut parlar personalment, s'entenen amb lloances ni en la repetida expressió: «Vosaltres sou l'esperança del futur.» Senzillament tenen en compte els joves i tenen per a ells atractives exigències.

Ara m'enrecordo, de fet ho he tingut present des d'un bon començament, d'aquell venerable ancià anomenat Eleazar del que es parla en el capítol VI del II dels Macabeus. Davant l'oferta atractiva perquè simulés el pecat per salvar la vida, contesta deci-

dit: que a la seva edat, noranta anys, no claudicarà, serà fidel a la seva religió perquè així ho vol i donarà testimoni a la joventut. Tal vegada molts joves «passin» de moltes coses de les que ens creiem possessors els adults, perquè no som capaços o, no volem, sacrificar-nos fins al límit per ells.

Aquests dies li comentava a Mn. Junyent, un amic de fa cinquanta anys, caputxí i presbiteri, que exerceix de cristià a la selva amazònica colombiana: mentre l'Església tingui missioners i màrtirs, fruit de bona salut. M'han dit que B. Puigdomènech, a qui vaig conèixer fa uns anys quan ell era jove, i ara és trapenc, marxa de voluntari al monestir d'Algèria on no fa pas massa van segrestar i assassinar cinc monjos. Gràcies a Déu no són exemples únics. Amb la gràcia de Déu hem de procedir de manera més valenta i exigent en l'evangelització de la joventut. Si no es fa així, se l'embauca, prenent amagar la nostra mediocre mediocritat.

Noves il·lusions al llindar de la vellesa

■ Els drets dels ancians i el seu benestar, objectius de Nou Horitzó

El barri del Guinardó té des del 1978 un grup de gent que treballa perquè els avis fruïxin d'una vida digna. «La idea mare és que des del barri es puguin gestionar totes les activitats», explica Lourdes Villanova, actual coordinadora l'entitat Nou Horitzó. Perquè, segons ella, «un ancià no necessita grans plantejaments, sinó suport, companyia, ajudar-lo en la compra...». A Nou Horitzó la gent gran hi troba tot un conjunt de propostes per mantenir la vitalitat, malgrat els estralls de l'edat avançada.

Vers l'any 1978, un grup de veïns del Guinardó de Barcelona va mobilitzar-se per frenar el procés de deteriorament d'una residència privada del barri. Mitjançant la creació d'un cos de voluntariat es va poder entrar a la residència i comprovar l'estat de les instal·lacions i dels ancians atesos. El grup, encapçalat per Gregori Manso, aleshores vicari del Guinardó, va aconseguir que la residència passés a mans de l'Ajuntament, amb el suport de la Diputació de Barcelona. Arran de tot aquest enrenou, a poc a poc es va anar vertebrant un teixit associatiu que plantejava la possibilitat que cada barri disposés d'una residència pública per a la tercera edat. «El nostre enfocament era molt senzill: si en els barris hi havia una residència, els avis no haurien de desarrelar-se ni de la família, ni dels amics, ni de l'entorn urbà a què estan acostumats.» Tanmateix, el projecte no va quallar i, actualment, només hi ha quatre residències municipals en tot Barcelona. La gent, però, no es va desanimar i pocs mesos més tard naixia Nou Horitzó, centre d'iniciatives per a la gent gran.

Entre les activitats i la reivindicació

Com a entitat dedicada als avis, Nou Horitzó també té la seva pròpia

Demostració de puntaïres de Nou Horitzó.

agenda d'activitats i propostes, perquè la gent del barri que ja ha traspassat el llindar de la tercera edat pugui ocupar el seu temps i la seva nova vida a realitzar cursos, a participar en excursions... Així, dins el programa de Nou Horitzó destaquen, entre altres, els cursos trimestrals de manualitats, les tertúlies dels dilluns, la festa del soci del 23 i 24 de març o el concurs *Els avis expliquen contes i els nens els dibuixen*. «Tot el que plantejem —explica Lourdes Villanova— està encaminat a

potenciar les facultats de la gent gran, a donar-los nous motius de conversa amb la seva família, a oferir formació», ja que segons ella, «tot plegat dóna confiança a les persones grans».

Al marge de les activitats, Lourdes Villanova ressalta que Nou Horitzó té presents tres grans vessants d'actuació, tots ells dirigits a assolir un major

reconeixement dels drets dels avis. Un primer vessant seria el reivindicatiu, que es materialitzaria en la participació en tots aquells processos de decisió on la paraula o l'opinió de Nou Horitzó pot ser valuosa. En aquest sentit, l'entitat està present a la Coordinadora d'Entitats, a la Comissió de la Gent Gran i a la Comissió d'Administració de Residències Municipals de Barcelona com a delegats de la Comissió de Seguiment de la Residència del Parc Guinardó.

Els altres dos grans vessants són, per una banda, la formació i, per l'altra, el suport. La primera és per a Villanova un punt molt important en la

mesura que «cal estar preparat per poder fer sentir la teva veu i perquè sigui escoltada sense manipulacions».

Quant al suport, la coordinadora de Nou Horitzó concreta que cal treballar perquè l'Administració faciliti l'accés als ajuts a les famílies amb membres ancians, perquè no sempre, encara que es vulgui, una família pot fer-se càrrec d'un familiar gran. «Mai no es pot generalitzar, però hi ha casos on per motius econòmics, d'agreujament de la malaltia, o fins i tot per l'edat avan-

çada dels fills, quan els pares són centenaris, és impossible tenir cura d'aquella persona», explicita Lourdes Villanova.

Treballar en petites unitats

Ella, que va viure una situació familiar complicada (amb tres persones grans sota la seva responsabilitat), recorda que en aquells moments trobava a faltar sobretot el suport de l'Administració i critica les traves contra les quals va haver de lluitar. Per això a Nou Horitzó, on la persona gran és la raó de ser del centre, la família hi troba un lloc on sentir-se recolzada i veure que no estan sols, ja que com reconeix Lourdes, «relativitzes molt allò que et passa i et veus capaç de lluitar no tan sols pels teus, sinó també pels altres».

Després de gairebé vint anys de vida de l'entitat, des de Nou Horitzó es continua pensant que la temàtica dels avis, realitat cada vegada més patent en la nostra societat, no ha d'implicar grans congressos ni grans declaracions, sinó que el millor són els petits centres de barri que amb un bon gestonament poden oferir molt a la gent gran del veïnat. En aquesta línia, Villanova remarca la importància que tant les activitats com les propostes estiguin a l'abast de tothom, que l'usuari pugui arribar pel seu propi peu i aconseguir establir una relació entre el suport i l'enriquiment. El fet de treballar en unitats més petites i de conèixer les persones permet un contacte més directe amb els socis del centre, i això facilita molt sovint la detecció de problemes i la possibilitat d'una solució.

Raquel Planas i Silva

NOU HORITZÓ
C/ART, 18, BAIXOS
BARCELONA - 08041
TEL. 408 54 44

Catalunya
Un país de voluntaris

Dóna
Suport
al voluntariat
a través del món
associatiu

Fomenta la
Formació
dels voluntaris

Facilita
Informació

IncaVoi

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

MÉS INFORMACIÓ
900 300 500

societat/cultura

Una campanya popular per restaurar la Catedral de Barcelona

■ Darrers preparatius per a la boda reial

S'apropa la data del casament, dissabte 4 d'octubre, entre la infanta Cristina i Iñaki Urdangarín. La Catedral de Barcelona, escenari de la cerimònia nupcial, entra en l'última fase per tenir-ho tot preparat per al gran dia. Des de les grans obres de restauració fins a l'últim detall. Tot ha d'estar a punt. La Catedral concentrarà les mirades de tot el món i serà una bona oportunitat per redescobrir una magnífica basílica que necessita millores.

«Acabaran a temps les obres?» Aquesta és una pregunta que es fan els visitants de la Catedral quan veuen l'activitat que hi ha dintre de la basílica. Tècnics, restauradors, estris de neteja... i és que a mesura que passen els dies s'incrementa el ritme de treball a la Catedral. La resposta a la pregunta és afirmativa: «Tot estarà perfecte.» La Catedral de Barcelona ha posat en marxa una campanya de reformes, que s'inscriu en els actes previstos per commemorar l'any que ve el 700 aniversari de la construcció de la basílica: l'inici de les obres de la Catedral gòtica van començar el 1298 en el pontificat del bisbe Bernat Pelegrí, sota el regnat de Jaume II. Cal especificar que el motiu d'aquesta campanya no es troba en el casament reial sinó que forma part del Pla Catedral que preveu una reforma de la basílica. Tot i això, des de la Catedral es reconeix que l'enllaç entre la infanta Cristina i Iñaki Urdangarín ha contribuït a accelerar les obres i a escometre les actuacions més urgents.

Fins ara es calcula que s'han fet unes reformes per valor d'uns 70 milions de pessetes, una xifra molt baixa considerant que la remodelació sencera de la Catedral pot arribar fins a uns 2.000 milions.

Entre les reformes que s'han fet

destaquen la reconstrucció laboriosa de gàrgoles molt malmeses. Però encara queda feina: en aquests moments s'està treballant en la renovació del sistema d'il·luminació del cor, que ara serà de fibra òptica, una llum freda que no fa malbé la fusta i que dona un gran relleu al cor. Aquest projecte data de quatre o cinc anys i ara es pot fer realitat gràcies a un patrocinador. També s'aprofitarà la reforma per arreglar el terra.

Altres obres que es faran fins al casament seran la reparació del Campanar de les Hores (que té un problema d'estructura), la neteja a fons de la Catedral, treure les pintades de la façana, i petits detalls com comprovar que totes les bombetes funcionin, entarimats, distribució dels cors... algunes veus han apuntat que les obres haurien d'haver començat per la façana. El degà-president del capítol de la Catedral, Joan Guiteras i Vilanova, ha explicat que això no ha estat possible perquè «la façana és molt complicada de fer i molt costosa, i necessita molt de temps per fer una restauració acurada».

El dia del casament es podrà veure una imatge del Pla de la Seu sense grues ni andamis, i amb les façanes de la Casa de l'Ardiaca restaurades.

Després del dia 4 es preveu que continuïn les obres a la Catedral, unes

Cor i nau central de la Catedral.

obres que van des de reformes de l'estructura interna de la basílica, passant per l'habilitació d'un nou vestíbul, fins a la recuperació de la façana. Aquests són alguns dels projectes que esperen fer-se realitat en els propers anys.

Mecenatge popular

La Catedral de Barcelona és una basílica molt popular. Es manté gràcies a les ofrenes dels fidels. Per aquest motiu l'arquebisbat de Barcelona ha posat en marxa un pla perquè el poble participi en la restauració de la basílica. Es pot col·laborar en aquest projecte, a través del diari *La Vanguardia*, adquirint cinc discs compactes de música de la Catedral per 550 pessetes cadascun. Els compactes ofereixen música d'orgue de la Catedral, cant gregorià, goigs, les peces més cantades a la basílica i la música que es tocarà el dia del casament. També s'ha posat a la venda cent

discs de música clàssica per 30.000 pessetes. Tots els beneficis es dedicaran exclusivament al finançament de les obres de restauració. De moment, aquesta campanya ha tingut una bona acollida, perquè els fidels es troben molt units a la Catedral i per la simpatia que desperta la figura de la infanta Cristina. Cal afegir que també les institucions i els mitjans de comunicació han demostrat la seva disposició per contribuir en les obres de la Catedral. El doctor Guiteras fa una crida a tothom per col·laborar en aquesta campanya: «Voldria demanar la col·laboració popular perquè aquesta nostra Catedral sigui un lloc on tothom s'hi pugui trobar bé, perquè és un monument entranyable.»

Casaments reials

El casament de la infanta Cristina i Iñaki Urdangarín no és el primer enllaç

MARGARITA COMELLAS

MARGARITA COMELLAS
ADAPTACION DE AUDIFONOS

Audífons de les millors marques, adaptats segons la necessitat de cadascú. A millor preu per a vostè.

Demani hora al 423 95 13

Estudi gratuït. Aprofiti descompte especial
C/ Calàbria 119-121, 7, 4, 08005 Barcelona

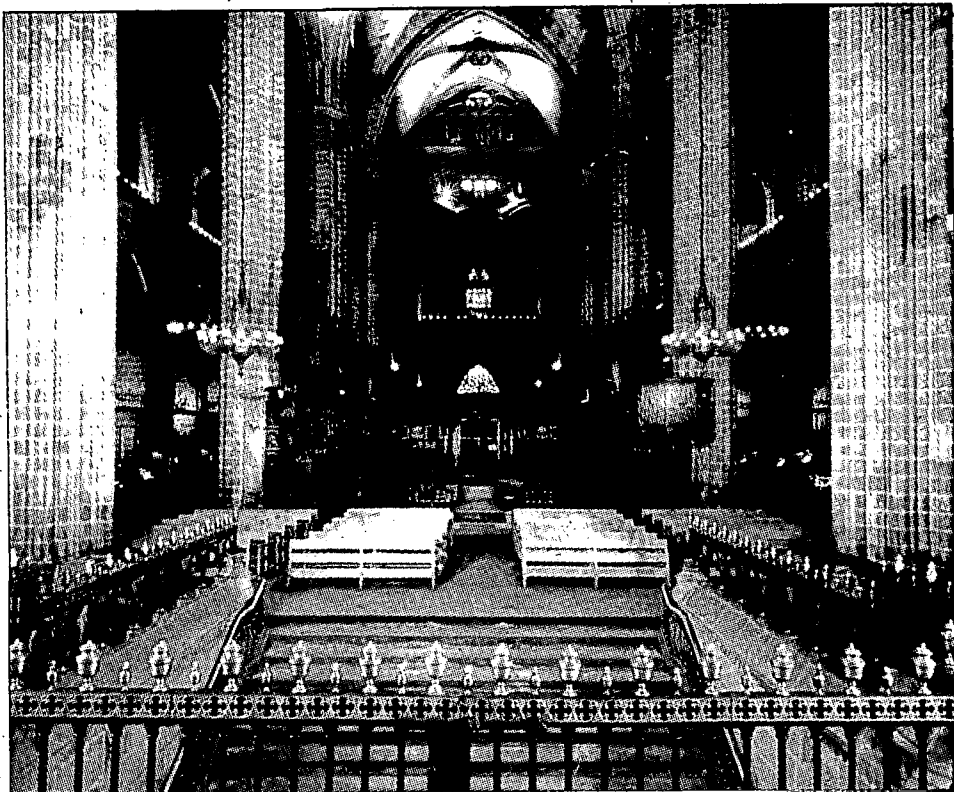
reial que es fa a la Catedral, encara que hem de retrocedir fins el segle XIV per trobar una boda d'aquestes característiques: Martí, Joana i Joan, tots tres fills del rei Pere el Cerimoniós van celebrar les seves noces a la basílica de Barcelona entre 1372 i 1373.

Aquests dies es pot comprovar el ritme de treball que comporta un casament reial: la televisió està preparant els focus i diferent material per la retransmissió de la cerimònia a través de les càmeres de TVE. Més de trenta països han sol·licitat les imatges en directe. D'altra banda, s'està dissenyant la millor manera de distribuir els 1.200 convidats que es calcula que assistiran al casament (representants de totes les cases reials i un gran nombre de membres del món de l'esport). Un dels problemes que es plantegen és la visibilitat de l'altar, dificultada per la situació del cor i de les columnes que sostenen les naus. Segons Joan Guiteras, «un 70% dels assistents pot tenir visió directa, però també estan pensats ajuts de tipus audiovisual amb pantalles».

Els nuvis, com qualsevol parella, mantenen en secret els detalls del casament; com ara les peces musicals que s'interpretaran o les lectures (algunes d'elles en català). El que sí que se sap és que la parella desitja una cerimònia sobria i senzilla, compartint aquest desig amb la Casa Reial. El cardenal arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles, que oficiarà el casament, també ha declarat que serà una boda «normal», on es destacarà el valor de la vida i del matrimoni.

El dia del casament, l'Orfeó Català, l'Orfeó Donostiarra i l'Orquestra Ciutat de Barcelona tindrà un paper destacat.

Barcelona i Madrid estan coordinant tots els esforços perquè el casament sigui perfecte. Des de la Casa Reial s'apunta que «cada dia es treballa molt intensament i estem molt satisfets dels treballs que s'estan fent a la Catedral, unes obres de condicionament que milloraran la basílica no tan sols amb motiu d'aquest enllaç».

Visió plena de la nau central des de l'altar major.

Obres? Quines obres?

No únicament la infanta Cristina i Iñaki Urdangarín compten els dies que queden per al gran dia. Els barcelonins, de manera especial, també miren el calendari. Alguns no s'ha adonat que la Catedral està en obres i pregunten estranyats: «La Catedral està en obres? No ho sabia», aquest és el cas de Josep

Martí, un jubilat que confessa no haver-se assabentat de les reformes.

La major part dels habitants de Barcelona saben que la Catedral està remodelant-se, encara que gran part d'ells pensa que és a causa del casament i no amb motiu del 700 aniversari de la basílica. Hi ha algunes persones que creuen que les obres no es fan només per la boda, però tampoc saben

Presentat un llibre sobre els vitralls de la Catedral

El 25 de setembre passat va ser publicat el quart volum de la sèrie Corpus vitrearum Medii Aevi (CVMA), que porta per títol *Els vitralls de la Catedral de Barcelona i del monestir de Pedralbes*. El llibre, que és l'obra pòstuma de l'historiador de l'art Joan Ainaud i de Lasarte, està editat per l'Institut d'Estudis Catalans i es tracta d'un projecte europeu coordinat per la Unió Acadèmica Internacional des del 1954.

El director del Comitè de Barcelona del CVMA i membre de l'Institut d'Estudis Catalans, Anscari M. Mundó, així com el fotògraf Ramon Roca Junyent, han estat col·laboradors de l'obra. El volum fa un exhaustiu repàs dels vitralls de la catedral i de les seves dates, que van des del 1334, època dels vitralls més antics, fins al segle XVI, dels quals només en queda la documentació.

dir el perquè. Aquesta és la resposta de Margarita Yécora, una mestressa de casa: «Fa temps que vaig escoltar que la Catedral estava molt deteriorada i que calia arreglar-la. No sé si la boda ha estat l'excusa perfecta o ja estava previst.»

Pel que fa a la cerimònia, es reparteixen per igual les persones que pensen seguir-la (per televisió o als carrers) i les que pensen que no n'hi ha per tant. Aquesta última opinió és bastant freqüent entre la gent jove. Així pensa Inma Gutiérrez, estudiant: «No em sembla malament que es casin, hi tenen dret. Però jo no penso anar a veure'ls, no em preocupa gaire; encara que comprenc que un casament reial sigui tot un esdeveniment social.» Una opinió semblant és la de Josep Maria Badia, treballador de l'aeroport: «Només vull desitjar que siguin feliços, com qualsevol altra parella, i que sigui una cerimònia normal sense gaire rebombori.»

Tant si segueixen amb poc o molt interès el casament de la infanta, la veritat és que molts barcelonins coincideixen a assenyalar que serà positiu per a la ciutat, tal com pensa Isabel Bernad, professora: «Crec que és un detall amb la ciutat el fet que es casin a Barcelona. A més és bo per a la ciutat perquè es pot aprofitar per millorar Barcelona i la Catedral. A més, és normal que es casin a la ciutat on viuen.»

Opinions per a tots els gustos. Aquesta només és una petita mostra del que pensen els barcelonins pel que fa a aquest casament, una boda que cada cop està més propera. Si algú té curiositat per saber-ne més coses o vol deixar un missatge als nuvis, ho pot fer per Internet a través d'aquesta adreça: <http://www.bodareal.com>.

El 4 d'octubre, a dos quarts de dotze, la Catedral de Barcelona serà l'escenari del casament reial entre la infanta Cristina i Iñaki Urdangarín. Un casament que es podrà seguir a través de la televisió o en viu, si els barcelonins volen mostrar la seva estimació a la parella.

Rosa Maria Jané Chueca

SERVEIS D'HOTELERIA I NETEJA A COL·LECTIVITATS

GERIÀTRICS
RESIDÈNCIES UNIVERSITÀRIES

COL·LEGIS I UNIVERSITATS
HOTELS

EMPRESSES
CENTRES DE DISMINUÏTS

HOSPITALS
CASES DE COLÒNIES

Cuidem el detall!

ALESSA, Oficina Central
Francesc Carbonell, 46-48, baixos 2a
08034 Barcelona
Tel. (93) 204 46 12 *
Fax (93) 204 64 52

ALESSA, Lleida
Alcalde Sol, 11
25003 Lleida
Tel. (973) 26 69 85
Fax (973) 27 53 11

El planeta Terra i la seva història

Francesc Nicolau

Professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

ALLÒ QUE DÉU TÉ D'INVISIBLE, COM EL SEU PODER ETERN I LA SEVA DIVINITAT, DES DE LA CREACIÓ DEL MÓN ES FA VISIBLE A LA INTEL·LIGÈNCIA HUMANA A TRAVÉS DE LES SEVES OBRES.

(Rom 1,20)

40. L'era arcaica

Si considerem que la Terra trigà uns cent milions d'anys (m. d'a.) per solidificar la seva superfície, hem de situar el començ de l'era arcaica a 4.500 m. d'a. abans d'ara. I sense cap mena de vida, naturalment. Durant uns 700 m. d'a. conservà encara una temperatura força alta (ho explicàvem al núm. 3 d'aquesta sèrie d'articles) i, en conseqüència, les condicions per a la vida n'eren absents. Va ser el període anomenat *Hadià* (infernàl) per alguns autors. L'escorça terrestre era molt inestable i els primers *cratons* (sectors durs i consistents) continentals es deuri-rien formar cap al final d'aquest període. A continuació, ara fa 3.800 m. d'a., sembla que ja van aparèixer els primers éssers vivents microscòpics, encara que els primers microbis segurs del tot no es troben fins 400 m. d'a. més tard, ara en fa 3.400. Explicarem això amb més detall. Recordem que per era arcaica s'entén entre 4.500 i 2.500 m. d'a. abans d'ara.

Els primers colonitzadors de la Terra

L'aspecte del nostre planeta als inicis de l'era arcaica havia de ser desolador. Com que els materials radioactius hi eren més abundants que ara, la temperatura interna era molt més alta i el vulcanisme molt més intens. Multitud de volcans carregaven de gasos irrespirables l'atmosfera desprovista d'oxigen bo i expel·lint aigua juvenil que anava omplint les conques oceàniques. A més, els asteroides errants i meteorits eren també abundantíssims i els xocs amb la Terra molt freqüents, provocant cataclismes de gran extensió. I si bé al cap de 700 m. d'a. la temperatura havia baixat força, encara era molt intens el vulcanisme i nombrosa la pluja de meteorits.

Doncs bé, d'aquesta època tan espantosa i agitada, d'ara fa 3.800 m. d'a., es conserven alguns afloraments, com unes roques que hi ha a la localitat

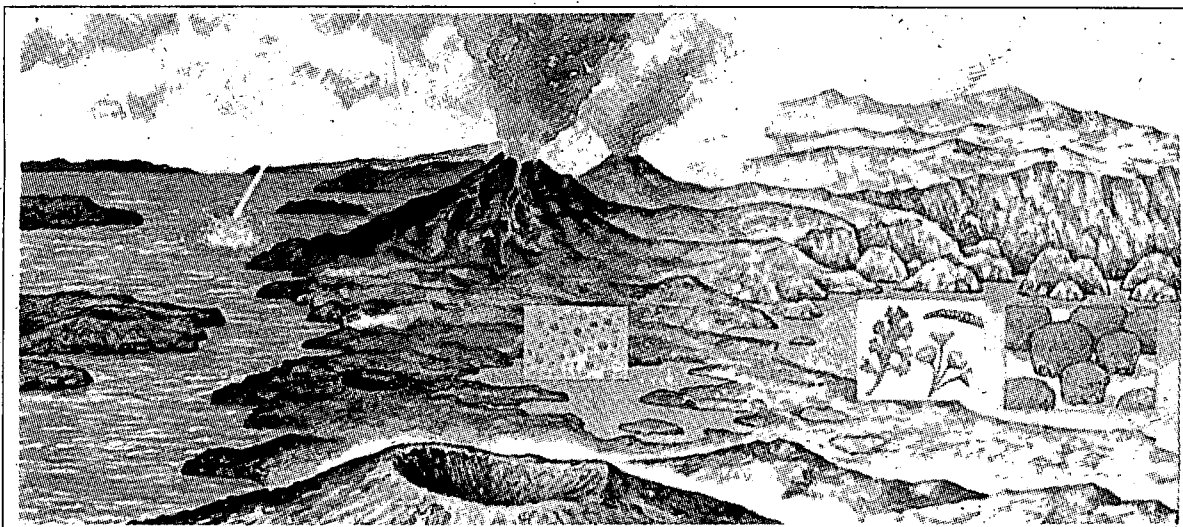
d'Isua, a Groenlàndia, les quals presenten uns indicis d'activitat vital bastant clars pel percentatge dels isòtops 12 i 13 de carboni, segons els estudis fets el 1988 pel professor **Manfred Schidlowski**. La cosa no seria gaire convincent si no s'hagués trobat que també a l'Àfrica del sud, a Onverwacht (de la zona de Barbeton) en un altre aflorament de roques de la mateixa època, hi havia uns vestigis encara més clars: unes petitíssimes esferes, dites *esferes de Ramsay* pel seu descobridor, que sembla que només es poden interpretar com a pertanyents a

I treien per a la seva vida dels compostos orgànics que s'haurien format en el mar, a causa de les erupcions volcàniques i també pels llamps de les fortíssimes tempestes que es devien produir als oceans.

Hem dit que a partir d'ara fa 3.400 m. d'a. ja no es té el menor dubte de la presència d'éssers vius. Les formacions d'*estromatòlits* trobats a roques d'aquesta època per **Glaessner** el 1985 a Zimbabwe ho demostren. Els *estromatòlits* són unes estructures carbonatades produïdes per uns microorganismes del tipus de les *cianobactèries*

dels diferents gasos que hi havia d'haver a l'atmosfera, cosa que es fa difícil de dir amb exactitud, ni que tots els estudiosos estiguin ja d'acord en l'absència d'oxigen i en un percentatge alt (potser del 20%) de diòxid de carboni i de metà. I en una altra cosa també s'està d'acord: que, encara que s'ignori la temperatura exacta, segur que, poc després d'aparèixer la vida, va anar baixant amb relativa rapidesa, per la disminució del diòxid de carboni gràcies a l'activitat vital.

De fer això se n'encarregaren les cianobactèries que, sense cap dubte, van ser els primers vivents fotosintetitzadors, és a dir que aprengueren a aprofitar l'energia lluminosa del Sol transformant-la en energia química, tal com fan les plantes verdes amb la funció clorofílica. Així, doncs, les microscòpiques cianobactèries esdevingueren els reis de la creació durant uns 100 m. d'a., fins a la fi de l'era arcaica i més encara. I fent la fotosíntesi amb intensitat creixent van anar eliminant l'enorme quantitat de diòxid de carboni que hi havia a

L'aspecte del nostre planeta als inicis de l'era arcaica era desolador.

uns primitivíssims microbis. Aquests haurien estat els primers colonitzadors del nostre planeta.

Desenvolupament posterior de la vida arcaica

El primer interrogant que se'n presenta és: quina mena de vida devien dur els primers éssers vius de la Terra? Recordem que en aquell moment l'atmosfera no contenia oxigen. Els minerals de ferro que conservem d'aquella època demostren que no n'hi havia: són compostos ferrosos i no fèrrics, formats per tant en un ambient reductor. Així, doncs, aquells microbis havien de ser anaerobis, o sigui dels que no repiren oxigen, del tipus dels *metanògens* que encara existeixen (són bacteris que creixen en presència de diòxid de carboni i produeixen gas metà; viuen al fons de pantans, en el fang...).

(que abans s'anomenaven algues blaves o cianofícies, però que se'ls ha canviat el nom perquè no són algues). També es troben empremtes d'aquest tipus de bactèries a l'Àfrica del sud en roques que són d'uns 100 m. d'a. més tard.

Una qüestió interessant: quina temperatura tindria la Terra quan hi aparegué la vida? S'ha intentat esbrinar a partir de les dades que en tenim, però els diferents càlculs que se n'han fet no donen resultats concordants. Mentre un cèlebre article de 1979 dels climatòlegs **T. Owen, R.D. Cess i V. Ramanathan** arriba a la conclusió que havia de ser d'una 23°C de mitjana, el geòleg **Robert Garrels** dedueix dels seus pressupòsits que havia de ser de 40°C o més, i **R. J. Dickinson** el 1987 afirma que la mitjana ja havia de ser com ara, d'uns 20°C. I és que el càlcul ha de tenir en compte el percentatge

l'atmosfera bo i enriquint-la d'oxigen, fins arribar un dia al percentatge actual del 21% d'aquest gas tan vital per a nosaltres. Però a poc a poc, és clar. Aquesta evolució que experimentà l'atmosfera gràcies a aquests fotosintetitzadors acabà provocant un canvi ambiental notable cap allà 2500 a. d'a. abans d'ara (hi ha qui diu que potser cap a 2.300 m. d'a., és difícil precisar-ho; quedem-nos amb el nombre rodó), canvi que determinà la fi de l'era arcaica i donà entrada a la proterozoica. A l'atmosfera ja hi tenim un cert percentatge aprofitable d'oxigen, potser un 10% (altres diuen que encara menys), suficient, tanmateix, per a una nova evolució de la vida, que també haurà de tenir en compte el canvi climàtic: la temperatura ha baixat de tal manera que es pot dir que l'era següent, proterozoica, comença amb una glaciació. Ho explicarem.

El llibre de la setmana

Una evocació entranyable: Tabucchi i Portugal

Viure cordialment en un país que no és el teu resulta, amb freqüència, massa difícil. Sobretot quan, passats els primers moments de sorpresa o de fascinació, cal que hom afronti el dia a dia de la vida quotidiana, i ha de de suportar sentir-se assenyalat com a persona extranya. Algunes vegades és la dificultat en assimilar els costums, i altres quelcom tan propi com és el llenguatge o l'accent amb el que parlem l'idioma aliè. I els nadius, encara que en els medis on impera l'educació, no deixen de recordar-te que la teva pàtria és una altra, i que el seu llenguatge no és tan transferible com ens creiem. L'experiència de viure en països diferents al propi ens ho ensenya a vegades de manera massa costosa.

Però per a Antonio Tabucchi, italià, que ha passat tants anys a Portugal, la cosa és diferent. Els seus anys de diplomàtic a Lisboa i la seva capacitat d'observació i d'integració li han fet

assimilar de tal manera el país, que no tan sols ha situat diverses de les seves últimes narracions a Portugal, sinó que les ha arribat a escriure en la llengua d'aquest país. I això ho ha aconseguit de manera sorprenent i, com deiem en el títol d'aquest breu comentari, de manera entranyable.

Requiem és una síntesi de l'empremta que han deixat Portu-

gal i les seves gents en la vida del diplomàtic italià. I no precisament del que haurà pogut experimentar o conèixer en els salons o les cancelleries, sinó del que es viu al carrer, a les places, als mercats i als cafès.

Cada una de les pàgines d'aquesta breu i excel·lent narració és un homenatge a un país al que estima. Les seves evocacions de personatges, de

situacions, de la gastronomia i de la seva cultura és una síntesi que haurien de llegir tots aquells que pensin alguna vegada visitar el país germà. Recorda la carícia visual del fim de Wenders *En la ciudad blanca* en la que hom

podia recórrer els carrers de Lisboa o els últims fotogrames de *La casa Rússia*, pel·lícula inspirada en la novel·la de John Le Carré.

L'important, a més, d'aquesta magnífica narració, és la simplicitat amb la que es mou en el món de la fantasia, sense caure en els llocs comuns de l'excessiu o del fantàstic. Sap mantenir el diàleg entre la realitat i la il·lusió, en un joc de prestidigitació literària, en el que hom no sap que hi ha trampa, però tampoc no li molesta, perquè el que explica és tan autèntic i, repeteixo, tan entranyable, que hom accepta les regles del joc.

Requiem és un paradigma d'actituds amb les quals cal intentar viure i comprendre un país diferent del propi. Ensenya a saber conèixer la seva llengua, indentificar-se amb els seus costums i intentar fer alguna cosa més que comprendre-les. A través dels prota-

gonistes de cada una de les seves trobades, des del Noi Drogat fins al Músic d'Acordió, podem sentir-nos vius en les seves peripècies per Lisboa, i en el seu coneixement de Alentejo.

En acabar de llegir les pàgines de *Requiem*, si ens hem deixant conduir a través dels carrers, del taxi o del tren, si hem estat capaços de sentir la calor xafogor del cementiri, o la solitud del bar del Museu d'Arti Antic sabem tant de Lisboa com el lector d'una guia prestigiosa. Perquè no ens hem aproximat fredament a res, sinó que ens hem identificat amb Tabucchi o amb qualsevol de les titelles. Estem amb ell com si estiguessim presents en el que està succeint, que és la manera més personal de comprendre les històries i intimar amb elles.

Requiem és una obra breu, escrita per un narrador de gran qualitat, que podria representar sense problemes el paper de *vademecum* davant de qualsevol viatge d'estiu a un país estranger, i aconseguir sentir-nos a gust amb ell, sense deixar-nos arrossegar per nostàlgies o per aquesta innata actitud de prevenció davant del que és «nostre». Val la pena llegir-lo, i fer la prova.

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa

Jornades Internacionals Folklòriques de Catalunya

Durant la primera quinzena del mes de setembre, Catalunya va viure la presència de grups folklòrics procedents de tot el món, que van participar en les anomenades JIF-Catalunya. En aquesta edició les jornades van celebrar el seu vint-i-cinquè aniversari.

Podríem dir que, dins la importància cultural de Catalunya, el nivell de la cultura popular és baix. L'atenció que es dedica a la vida i activitats dels nostres esbarts, que són el focus principal en l'aspecte de la dansa catalana, és poca i gairebé sempre amb un tracte que jo batejo com de «ventafocs». El gran públic català, el no especialitzat, no ha disfrutat de les actuacions dels esbarts i coneix poc les excel·lències dels de Rubí o Manresa, per posar alguns exemples. La seva inclusió en la vida artística catalana és sempre, o gairebé sempre, com un complement o compromís.

ADIFOLK (Associació per a la Difusió del Folklore) és una entitat que té per objectiu ajudar la propagació del folklore català. Aquest any les jornades van començar a Calella, el 4 de setembre, amb una cercavila. Allà es va fer la presentació dels sis grups que hi han actuat. El calendari de festivals de les JIF-Catalunya van reunir un total de 33 certàmens, repartits entre altres tantes poblacions catalanes, i una solemna clausura el 14 de setembre, a Barcelona, a les instal·lacions del Port Vell, amb una sessió matinal dedicada als esbarts catalans i a l'actuació a la tarda dels grups participants.

Els grups que han actuat aquest any han estat Dimitar Blagoev, de Bulgària; Maraguán, de Cuba; Shaviego, de Geòrgia; Paraguay Ete, de Paraguai; Irtysh, de Rússia; i Kartal Belediyesi Folklor Derneği, de Turquia.

Josep Ventura

EDITORIAL REGINA, S.A.

EDICIONS D'INTERÈS:

MISSAL FERIA

EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

REPERTORI D'HIMNES PER A LA CELEBRACIÓ CANTADA DE LA LITÚRGIA DE LES HORES

LA VEU DELS PARES DE L'ESGLÉSIA EN LA LITÚRGIA DE LES HORES

ELS AUTORS DE LES LECTURES PATRÍSTIQUES DELS OFICIS DE LECTURA

SEGUIM JESÚS

Col·lecció de 3 volums amb estoig

ELS MANAMENTS DE DÉU - LES BENAURANCES

LES OBRES DE MISERICÒRDIA

TEXTOS CATEQUÍSTICS PER ALS INFANTS

Mallorca, 87-89 Tel. 322 17 11 Fax 322 53 69.- 08029 Barcelona

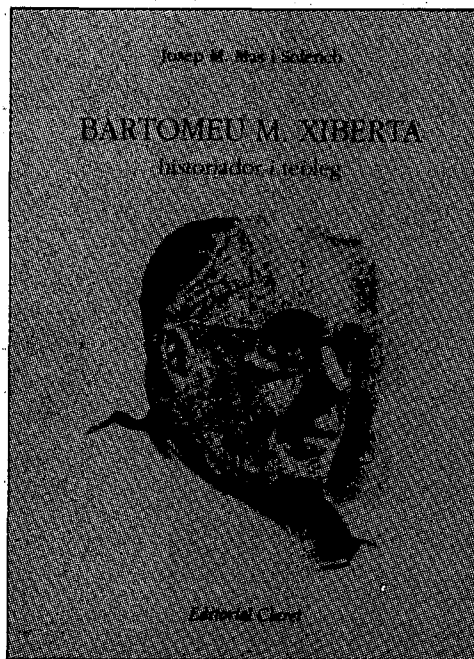
Llibres

Un insigne historiador i teòleg català

Seria bo i interessant que s'apleguessin en un sol volum els nombrosos i distingits personatges nascuts a Santa Coloma de Farners, localitat de la província de Girona. Noms com sant Salvador d'Horta, el cardenal Narcís Jubany, el poeta Salvador Espriu, l'historiador i teòleg Bartomeu M. Xiberta i d'altres. Es contribuiria d'aquesta manera a bastir tota la llista d'homes i dones il·lustres que ha donat Catalunya.

Un fill de Santa Coloma, Josep M. Mas i Solench, advocat i escriptor, ha començat a posar-hi fil a l'agulla. Fa uns anys que va escriure la millor biografia en català del framenor sant Salvador, que ha merescut tres edicions. Ara, amb motiu del centenari del naixement del pare Bartomeu M. Xiberta (1897-1997), ens obsequia amb una biografia d'aquest religiós carmelita, «un veritable estudiós i un gran mestre de la teologia», segons el cardenal Jubany.

Mas i Solench segueix els trets més significatius del seu biografiat: naixement i infància, vocació religiosa, la seva tasca com a historiador especialitzat en escolàstics carmelitans, teòleg i professor, endinsat sobretot en estudis de cristologia i eclesiologia. L'autor remarca també el vessant humà i espiritual de Xiberta: senzillesa i humilitat evangèliques, contemplatiu i conseller espiritual, estudiós del carisma carmelita i propagador de l'escapulari del Carme. Després d'uns anys a Roma com a professor de filosofia i teologia, el pare Xiberta va viure a Olot i va morir a Terrassa el 9 d'abril de

Josep M. Mas i Solench,
Bartomeu M. Xiberta. Historiador
i teòleg. Editorial Claret,
Barcelona 1997, 101 pàg.

1964. Mas i Solench presenta, finalment, un mapa cronològic dels esdeveniments més importants que va viure el carmelita il·lustre i la bibliografia que ha fet servir, a més de les obres originals de Bartomeu Xiberta.

No ens permet l'espai fer una valoració detallada d'aquesta obra. L'autor del pròleg, el P. Ramon Ribera, ho resumeix així: «L'aportació científica del pare Xiberta en el camp de la teologia obté un balanç altament positiu. Igual que el seu tracte senzill i edificant alhora... Estic segur que aquesta bibliografia, escrita amb tant d'amor i amb tanta competència, contribuirà a fer conèixer i a estimar aquest sant i savi carmelita.» El llibre, curiosament il·lustrat, ha estat editat per l'Editorial Claret, amb el suport de l'Ajuntament de Santa Coloma de Farners.

Francesc Gamissans

Per entendre la moral cristiana

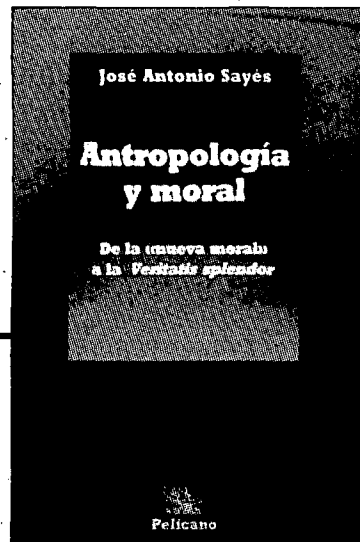
José Antonio Sayés ha publicat una interessant obra per situar-se amb criteri davant de la crisi moral que vivim. El 1985 el cardenal Ratzinger ja parlava en la seva coneguda obra *Informe sobre la fe* del drama de la moral. Deia el següent: «Hi ha —i sembla greu— una crisi de la moral proposada pel Magisteri de l'Església... una crisi relacionada estretament amb la crisi contemporània del dogma catòlic.» Des de llavors han passat més de deu anys i les aigües encara no han tornat a mar. Amb tot, hi ha hagut lluminoses intervencions del magisteri sobre la temàtica moral, entre les quals destaquen sens dubte tota l'exposició moral del Catecisme de l'Església catòlica i l'encíclica *Veritatis Splendor*. A més d'aquestes intervencions clarificadorres, també en aquests anys s'han publicat obres excel·lents de teologia moral.

L'obra de Sayés *Antropología y moral* se situa en la perspectiva d'una teologia moral fonamental que intenta posar les bases d'una comprensió moral en l'antropologia cristiana tal com es presenta en la tradició, el magisteri i la teologia sana. No evita la confrontació amb les qüestions més polèmiques.

Un dels problemes principals que es planteja la teologia moral és com fonamentar una moral objectiva i universal. Seguint la perspectiva de la *Veritatis Splendor*, Sayés considera que cal partir de l'antropologia. Tan sols a partir d'un coneixement vertader de l'existència de l'home es pot parlar amb propietat de l'actuació de l'ésser humà. Els plantejaments de l'obra, la seva anàlisi i les respostes que ofereix són clars i concisos, assequibles a un públic molt variat i no limitat al terreny dels especialistes. És una obra molt recomanable per iniciar-se en l'estudi de la teologia moral.

Mn. Joan Antoni Mateo
Professor de l'Institut de Teologia Espiritual
de Barcelona

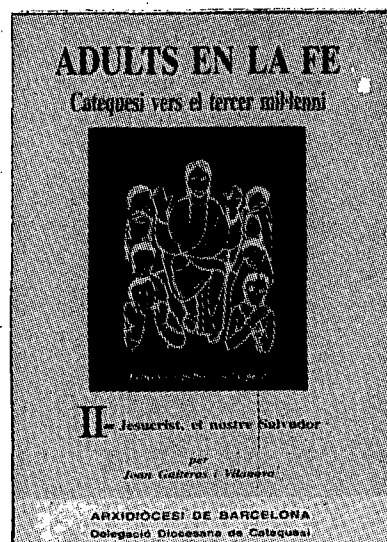
José Antonio Sayés, Antropología y moral. De la «nueva moral» a la Veritatis Splendor.
Ediciones Palabra, Col·lecció
Pelicano, Madrid 1997, 236 pàg.

Transmetre la Paraula de Déu

La Delegació Diocesana de Catequesi de Barcelona, en la preparació per a la celebració del Tercer Mil·lenni de l'Encarnació i seguint el programa traçat pel papa Joan Pau II, ofereix el present material per a les catequistes d'adults, que tant increment van assolint a les nostres parròquies i comunitats cristianes. Aquest *in crescendo* és força esperançador: una mostra clara que l'Esperit Sant treballa, sense parar, en el cor de l'Església i dels seus membres. Una esclatxa de llum que no permet el descoratjament, com si tot estigués en període de liquidació. Ara és temps d'oportunitat i d'afanyar-se en el seguiment de Jesucrist i en la proclamació del seu missatge.

C.C.

Joan Guiteras i Vilanova,
Adults in the faith. Catechesis towards the Third
Mil·lenni. II - Jesucrist, el nostre
Salvador. Delegació Diocesana de
Catequesi, Barcelona 1996, 70 pàg.

Música

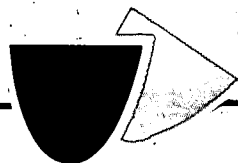
La celebració del matrimoni

S'ha publicat un disc compacte titulat *Nosotros dos*, on s'ofereixen vint-i-una peces musicals per a la celebració del matrimoni. Entre les composicions trobem obres de R. Wagner, G. Rossini, F. Schubert, A. Dvorak, V. Cicognani, W. A. Mozart, J. S. Bach, C. Gounod, G. F. Händel, C. Franck, F. Liszt, G. Fauré, J. Dowland, J. K. Mertz, Miguel-Liobet i J. Ibert.

C.C.

Nosotros dos. Cantos y
música para la celebración
del matrimonio. Editorial
San Pablo, Madrid 1997.

Teatre

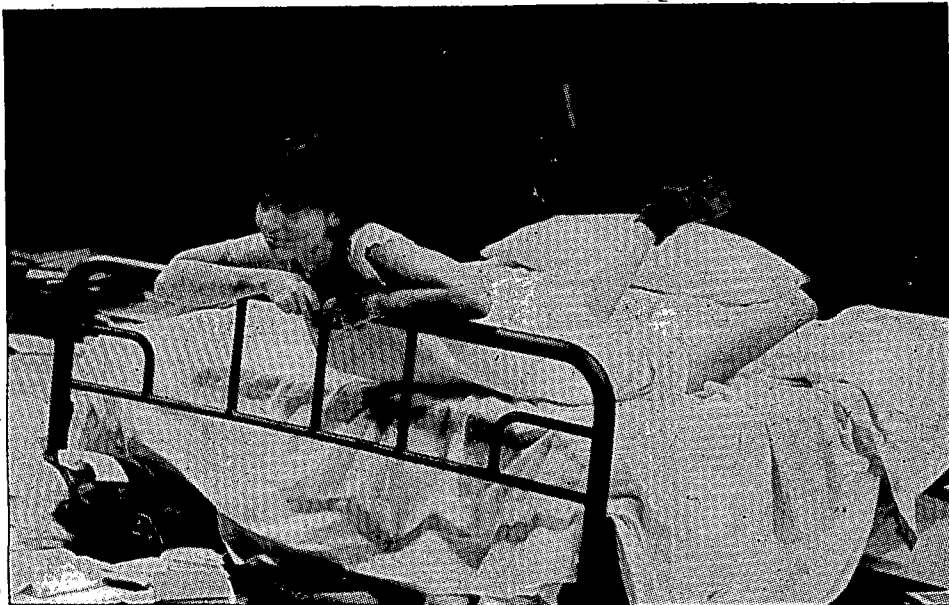
Meritxell Cucurella Jorba

El preu d'una espurna de diferència

Obra: Pat's room (Hotel de mala mort). **Direcció:** Carme Portacelli. **Intèrprets:** Montse Esteve, Pep Anton Muñoz, Albert Triola. **Escenografia:** Efímera. **Il·luminació:** Maria Domènech. **Sala Beckett.** Barcelona, 17 de setembre de 1997

Torna la tardor i la Sala Beckett obre la temporada amb una reestrena: *Pat's room*. És una de les cinc peces que forma *Hotel de mala mort*, un projecte de les Sales Alternatives de Barcelona coproduït pel Festival d'estiu Grec 97 i la Generalitat de Catalunya. Núria Amat és l'autora de *Pat's room*; Carme Portacelli n'és la directora escènica. Juntes formen un tàndem que funciona a la perfecció. Amat ha creat un text eminentment poètic i literàriament molt ambiciós. Portacelli ha sabut fer pujar la poesia a escena tot visualitzant les suggerències del subtext.

Hi ha dos móns que xoquen a *Pat's room*. D'una banda, la uniformitat amb moral i estètica incloses i encarnada en la figura d'una mare que s'entesta a frenar la creativitat de la seva filla. I, de l'altra, el caos (llegeixi's manca d'uniformitat, de moral i d'estètica establerta). La nostra protagonista llança constants crits de guerra i es rebel·la contra aquest entorn insensible i conformista. Vivim en un món que sembla que només admeti la uniformitat. El preu de cada espurna de diferència és la condemna.

Un tret de pistola fa de despertador en un hotel de rònegues habitacions. Una noia (Patricia) i el seu gos (Beckett) són hostes d'aquest hotel. Patricia busca amb enyor l'ombra del seu pare, un escriptor que ha mort en la mateixa habitació on ara es troba ella. En aquesta estança plena de llibres, llibrets i llibrots escampats desordenadament, la inquilina fa disquisicions sobre la literatura, sobre la vida i sobre la mort.

Els diàlegs —de vegades subtils, d'altres vegades amb notes d'humor— estan molt ben construïts. Al llarg de l'obra es parla del màgic univers de l'escriptura. Hi apareixen es-

criptors, llegidors i bibliotecàries i, per acabar-ho d'arrodonir, un gos amb nom d'escriptor que és una metàfora de la literatura.

Montse Esteve és l'actriu protagonista i, gràcies a una àmplia gamma de matisos, ofereix una interpretació excel·lent. Pep Anton Muñoz omple la platea de rialles amb el seu doblat interpretatiu; sobretot quan fa de mare de la protagonista, l'únic personatge de l'obra que parla en català. Completa el repartiment Albert Triola amb un àgil i perfecte treball de cos.

En un sòrdid cau de mala mort sobreviu a batzegades la literatura. Mentrestant, en aquest mateix cul-de-sac ha mort un venedor d'enciclopèdies i posteriorment l'han llançat per l'ull de l'escala. Arriba la policia; arriben els interrogatoris. Però, tot amb tot, no se'n treurà l'entrellat.

Torna 'Hotel de mala mort'

BARCELONA.— Cinc sales alternatives de la Ciutat Comtal obren la temporada amb *Hotel de mala mort*, un projecte col·lectiu que inclou cinc obres teatrals. Són cinc arguments que s'interrelacionen, que s'esdevenen en un lloc comú i que parteixen d'una mateixa idea. Hi ha cinc autors, cinc directors, cinc sales i setze actors. *Hotel de mala mort* es va presentar en el marc del Grec 97 i ara torna amb l'absència de Versus Teatre.

En un principi les obres es van presentar des de l'anonimat, però la reestrena va acompanyada del nom dels autors. Així, es pot veure *Pat's room*, de Núria Amat i amb direcció de Carme Portacelli, a la Sala Beckett; a l'Artenbrut es presenta, sota la direcció de Ferran Madico, *Precisament avui*, de Josep M. Benet i Jornet; el Malic acull *Bunyols de Quaresma*, de Mercedes Abad, dirigida per Joan Anton Sánchez-Aznar; per acabar, Andreu Martín i el seu *Boig per si de cas* dirigit per Pere Sagristà es presenten al Nou Tantarantana.

Els autors s'han servit d'un mateix punt de partida per escriure històries de diferent to i argument. Ha estat una iniciativa agosarada i molt creativa que han emprès les Sales Alternatives de Barcelona, que també havien dut a terme altres projectes com *Alternativa Brossa* o *Tardor Pinter*.

M.C.J.

La recepta de la tieta Montserrat

Suquet de rap

Ingredients:

- 1 quilo de rap
- 6 llagostins
- 150 grams de cloïsses
- 6 o 8 grans d'all, julivert
- 1 tomàquet madur gran
- 1 cullerada de pebre vermell
- 3/4 de quilo de patates
- 1 cullerada de farina
- 1/2 litre d'aigua

Poseu l'oli en un cassola fonda. Quan estigui calent, afegiu els alls, el julivert i el tomàquet, sense pell ni llavors. A continuació, tritureu-ho tot al morter (es pot utilitzar la batedora elèctrica de mà). Quan tot està ben fregit, incorporeu la farina i el pebre vermell, remeneu bé, afegiu el mig litre d'aigua i salpebreu. Deixeu bullir suauement uns deu minuts. Peleu les patates, talleu-les a rodanxes d'un centímetre i poseu-les a la cassola. Passats deu minuts, afegiu el rap a trossos i els llagostins. Deixeu coure deu minuts més. Serviu-ho ben calent. (Facultatiu: poden posar-se dues cullerades d'allioli en retirar del foc. Remenen bé.)

ROVELLATS
CÀVA

RÀDIO

De dilluns a divendres:

—de 8 a 8.30 *El Primer Cafè*: L'informatiu matinal de Ràdio Estel, que ofereix una visió personal de l'actualitat. Francesc Romeu i Jaume Reixach en són els editors. L'espai inclou una anàlisi de la premsa diària, i la darrera hora de l'actualitat informativa complementada amb la informació de serveis.

—de 8.30 a 21.00 h *Radiofórmula musical*:

Butlletins cada quart d'hora amb informacions generals, de serveis, Església i culturals. Informacions esportives durant les tardes del cap de setmana. Comentari de l'Evangeli a les 7.30 i a les 15.30.

—a les 21.00 h *Vet aquí que...*, *En un dia com avui*, *Punt i coma*

Cada dia:

—de 5 a 8 *Radiofórmula musical*

—de 2 a 5 *Comentari de l'Evangeli*, *Espurna d'Alba*, *Música instrumental*

Dilluns

21.30 *Fora dubtes*

22.00 *Nit d'estels*

23.00 *Esports*

24.00 *Estima la vida*

La font del gat

01.00 *So de cine*

01.30 *Cova de jazz*

Dimarts

21.30 *Creïxer amb els anys*

22.00 *Nit d'estels*

23.00 *Viure al dia dia*

24.00 *Versió original*

Tendències

01.00 *Dos quarts de nit*

01.30 *Cova de jazz*

Dimecres

21.30 *L'enigma*

22.00 *Nit d'estels*

23.00 *L'excusa*

24.00 *Bojos per la ciència*

Panorama cultural

01.00 *Mentides de bolero*

01.30 *Diccionari de*

cinema

Dijous

21.30 *Els veïns de l'escala*

22.00 *Nit d'estels*

23.00 *En família*

24.00 *Agora*

01.00 *Estels de colors*

Divendres

21.30 *Un país a la motxilla*

22.00 *Nit d'estels*

23.00 *Temps d'acció*

24.00 *Amb llum pròpia*

01.00 *Obladit obladà*

Dissabte

08.00 *On tu em diguis*

08.30 *Radiofórmula*

musical

21.00 *Des de Nashville*

21.30 *Des del campanar*

22.00 *La porta del temps*

23.00 *Panorama de*

cinema

24.00 *Radioteatre*

Diumenge

08.00 *On tu em diguis*

08.30 *Cova de clàssics*

09.00 *Tot sardana*

18.45 *Eucaristia*

21.00 *Els noms de la*

música

22.00 *Contraatac*

23.00 *Temps de paraula*

Tornar a creure

01.00 *A cel obert*

RÀDIO VATICANA (OM 1.530, entre d'altres) - Cada dia 20.40h: *Rosari*; en llatí des del Vaticà. A les 22.10h: *Noticiari*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE BARCELONA

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8) - Diumenge a les 07.30h: *Paraules de vida*: conversa sobre un tema d'actualitat des de l'òptica de la fe (director: Oriol Llop).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 783) - A les 21.00h: *El espejo de la Iglesia*. Diumenge a les 09.00h: *Santa Missa*. A les 09.45h: *Informatiu diocesà*. A les 10.00h: *Iglesia es noticia*: informació diversa de les diòcesis, de la Conferència Episcopal Espanyola i de l'activitat del Sant Pare i de la Santa Seu. A les 22.00h: *La linterna de la Iglesia*.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3) - Diumenge a les 08.15h: *La Misa de España* (des de Madrid).

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503) - Divendres a les 17.38h: *Fets i criteris*.

RÀDIO BARCELONA (OM 666) - Diumenge - De 22.05 a 23.00h: *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista a Antonio Melendes Alonso, doctor en filosofia, teologia i psicologia, i comissari general de la Fundació «Las edades del hombre»; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe Ricard Maria Carles, de Barcelona (director: J. M. Alimbau).

RÀDIO Cerdanyola (FM 92.4) - Diumenge a les 10.30h: *Moments de vida*: programa cultural religiós; director: Josep Àngel Saiz.

RÀDIO CIUTAT DE BADALONA (FM 94.4) - Diumenge 09.45h: *Vida i esperit*.

RÀDIO DESVERN (FM 98.1) - Dimecres 20.05h: *Veus de la Parròquia*: programa d'informació i formació religiosa i humana.

RÀDIO MARICEL (Sitges FM 107.7) - Divendres, a les 20.00h: *La punta* (director: Jordi d'Arquer i Terrasa).

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2) - Dissabte a les 09.00h: *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Octavi Sánchez).

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE GIRONA

Departament de Ràdio: c/Albareda 15 pral 1a
17004 Girona; Tel (972) 22.27.75; Fax: 20.18.55

ESGLÉSIA VIVA: programa setmanal de 30 minuts de durada amb reportatges i entrevistes d'actualitat cristiana, social i humana. Té les seccions: *La Paraula del Bisbe*, a càrrec de Mn. Jaume Camprodon i Rovira; *Costumari cristià*, explicacions a costums i tradicions de l'Església, amb Joan Baburès; *La veu dels joves*, amb Jaume Reixach; *Notícies i El significat de l'Evangeli*, per Pere Carreras. També, cada mes, hi ha una crítica cinematogràfica feta per Antoni Bardera. Presenta: Àngel Rodríguez. L'emeten diverses emissores locals.

EL CAFÉ INTERNACIONAL: programa setmanal de 30 minuts de durada que recull els grans artistes i grups de la música melòdica i lleugera dels últims anys amb frases, missatges humans i paraules de reflexió. Presenta: Àngel Rodríguez. L'emeten

crea malalts mentals? Una entrevista amb Jordi Font, director de la Fundació Vidal i Barraquer. També oferirem espais d'actualitat, agenda, el temps de Jaume Reixach i el comentari de l'evangeli per Mn. Josep M. Ballarín. (Dirigit per Ramon Safont-Tria i presentat per Teresa Pou.)

Diumenge 4

00.45 *Signes dels Temps*: (repetició del programa emès dissabte).

Dissabte 11

09.20 *Signes dels Temps*: proposa «Els laics i la catequesi», un reportatge que ens parla de l'esforç dels laics en la tasca de catequesi a les parròquies i la necessitat de preparar-se que planteja el Secretariat Interdiocesà de Catequesi.

També oferirem espais de música, comentari cinematogràfic amb Joaquim Romaguera, història amb Josep M. Aynaud, agenda i el comentari de l'evangeli per Mn. Josep M. Ballarín. (Dirigit per Ramon Safont-Tria i presentat per Teresa Pou.)

diverses emissores locals.

LA COVA DEL COUNTRY: Espai setmanal de 30 minuts de durada amb la col·laboració de l'Associació Europea de Música Country, que fa un repàs a la música country cristiana, godspell blanc i country en general. Presenta: Rafael Corbí. L'emeten diverses emissores locals.

LA PARAULA DEL BISBE: microespai de 5 minuts de durada presentat pel bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprodon i Rovira. L'emeten: diverses emissores locals.

PUNT DE TROBADA: magazine setmanal d'una hora de durada que analitza temes d'actualitat de la nostra Església. L'últim divendres de mes inclou el programa *Tots els camins porten aroma*. Dirigeix i presenta Carles Sánchez amb la col·laboració d'Àngel Rodríguez. S'emeten per diverses emissores locals.

TOTS ELS CAMINS PORTEN AROMA: programa mensual que dura 30 minuts i tracta temes d'interès. Presenten i moderen: Anna Estartús i Josep Casellas. L'emeten diverses emissores locals.

Retransmissió en directe de la Missa dominical. L'emeten: diverses emissores locals.

RÀDIO SANTA COLOMA DE FARNERS (FM 91.6) - Dimecres a les 22.15h: *Maranatha*, un programa per descobrir i compartir el nostre tarannà cristià com a catòlic avui.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE LLEIDA

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224) - Dissabte 13.40h: *Iglesia es noticia*: entrevista de caràcter humanístico-religiós i paraules del bisbe Mallà, de Lleida.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE SOLSONA

RÀDIO MUNICIPAL DE BELLPUIG (FM 107.3) - Dissabte a les 14.00h i diumenge a les 12.00h: *Temps Obert*, inclou la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE NAVÀS (FM 107.9) - Diumenge a les 10.00h: *Església viva*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO PUIG-REIG (FM 107.3) - Diumenge a les 09.30: *Conversa setmanal* del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE TÀRREGA (FM 107.5) - Dissabte a les 09.00h: *Magacín*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TARRAGONA

PARAULA I VIDA: Escriu i presenta Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Tarragona i primat. L'emeten diverses emissores locals.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TORTOSA

FE I VIDA: (es publica al full «Vida diocesana»). L'emeten diverses emissores locals.

PRODUCCIÓ AL BISBAT D'URGELL

RÀDIO PRINCIPAT (FM 105.0).

RÀDIO ANDORRA (FM 91.1-94.2) - De dilluns a divendres a les 07.05h: *Déu vos guard!* Santoral, reflexió i agenda. Diumenges i festius a les 09.00h: *Santa Missa*.

Donem notícia de les emissions religioses, tant per ràdio com per televisió, que ens són comunicades. Agraïrem la recepció de controls d'emissió.

TELEVISIÓ

La 2

Diumenge 5

08.45 *Tiempo de creer*

09.00 *Pueblo de Dios*

09.30 *Últimas preguntas*

09.55 *Testimonio*

10.00 *Santa Missa*: Celebració des de la basílica de la Mare de Déu de la Mercè, de Barcelona, programada per l'equip de Madrid.

10.50 *Santuàries de Catalunya*

Dilluns 6

17.15 *Pueblo de Dios*

C 33

Dissabte 4

09.20 *Signes dels Temps*: el programa estarà dedicat a «El malalt mental». La situació que creen les malalties mentals, en la persona, en el seu entorn familiar i de treball. La nostra societat

TV de Mataró (Canal 64)

Divendres 3

20.30 *Creure avui*: Tema d'avui: Entrevista a Mn. Joan Barat nou rector de la basílica de Santa Maria de Mataró. Informatiu i agenda. (Dirigit per Ramon Safont-Tria.)

Tarracovisió (Televisió de Tarragona)

Dijous 2

21.40 *Paraula i vida*: amb la intervenció de l'arquebisbe de Tarragona.

Divendres 3

13.40 *Paraula i vida*: (repetició del programa emès dijous).

CTV (Centre Televisiu Vaticà)

Retransmissió via satèl·lit europeu Eutelsat II-16° E. 37V. freq. 11.575 GHz, 6.60 italià, 7.50 anglès.

Diumenge 12.00-12.30 *Angelus* (directe)

Dimecres 11.00-12.30 *Audiència general* (directe)

De dilluns a divendres 18.10-18.25 *Informació*

Dissabte 18.10-18.25 *Speciale Lumen 2000*

Barcelona

• **III JORNADES DE FORMACIÓ I ANIMACIÓ PASTORAL A GRANOLLERS.**— El 2 d'octubre, a la parròquia de Fàtima, de 21.30 a 23.00, sobre el tema *Els laics i laiques a l'Església, a pobles i comarques. Reptes de futur*, a càrrec de Rosa M. Sánchez.

• **C.I.C.**— El 6 d'octubre se celebra l'eucaristia als locals de l'entitat. El comentari d'aquest mes serà: *L'Església, comunitat de creients*, a càrrec de Mn. Francesc Vergés i Tuset. Per a més informació, tel. 93/ 200 11 33.

• **ACOMPANYAMENT ESPiritUAL ALS JOVES.**— La Delegació de Pastoral de Joventut, conjuntament amb el Centre d'Estudis Pastoral de les diòcesis catalanes, organitza un curs monogràfic de nou sessions els dies 6, 8, 11, 13, 15, 18, 20, 22 i 25 d'octubre. De 19.00 a 21.00, els dies entre setmana; i de 9.30 a 13.30, els dissabtes. Els responsables del curs són la Delegació de Joventut de l'Arquebisbat de Barcelona i EIDES (Escola Ignasiana d'Espiritualitat). Per a més informació, c/ Rivadeneyra, 6, 3r - Barcelona, tel. 93/ 317 48 58.

• **SESSIONS DE FORMACIÓ.**— Els dies 6, 7 i 8 d'octubre, a la parròquia de Sant Antoni de Corbe-

ra, es fan les sessions de formació per als agents de pastoral i tothom que ho desitgi, de 21.00 a 23.00, sobre el tema *La sol·licitud dels pobres i marginats*. El dia 6: *Els problemes socials a la nostra zona. Criteris i reflexions*; el dia 7: *El Magreb a casa nostra: problemes, marginació, racisme i integració*; i el dia 8: *La presència i el compromís dels cristians en l'àmbit social i polític*.

• **CENTRE D'ESTUDIS PASTORALS.**— Curs bàsic de pastoral a Barcelona (2n any). Els dimarts, de 19.00 a 20.45, del 7 d'octubre al 9 de juny de 1998. El dia 7, lliçó inaugural: *La pastoral en el post-concili*, pel professor Francesc Pardo, director del CEP. Curs sobre la Bíblia: els dijous, de 17.00 a 18.45, del 2 d'octubre al 4 de juny de 1998. Els dies 2, 9 i 16 d'octubre: *Introducció general a l'Antic Testament*, a càrrec del Josep M. Soteras. Els dies 23 i 30 d'octubre i 6 i 20 de novembre: *Pentateuc: Gènesi*, pel professor Josep M. Angelats. c/ Rivadeneyra, 6, 3r - Barcelona, tel. 93/ 317 48 58.

• **INSTITUT DE TEOLOGIA ESPIRITUAL.**— El 8 d'octubre tindrà lloc la primera jornada de desert per a preveres. A partir de les 10.30, a la casa M. Antonia Paris, jornada de *Tracte personal amb l'únic sacerdot i Bon Pastor*. Mn. Joan Galtés proposarà uns punts per a la meditació i la pregària. (c/ Ma-

jor de Sarrià, 169 - Barcelona, tel. 93/ 203 72 12).

• **INAUGURACIÓ OFICIAL DEL CURS 1997-98.**— El 8 d'octubre se celebra la inauguració oficial del curs 97-98 de la Facultat de Teologia de Catalunya, l'Institut de Litúrgia, l'Institut de Teologia Fonamental i la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya. A les 10.00, celebració de l'Eucaristia. A les 11.15, acte acadèmic amb la presentació de la memòria del curs 1996-97. Lliçó inaugural: *De Ramon Llull a Nicolau Eimeric*, a càrrec del Dr. Josep Perarnau i Espelt. C/ Diputació, 231 - Barcelona.

• **CAP DE SETMANA DE PREPARACIÓ AL MATRIMONI.**— El grup Encontre Catòlic de Nuvis organitza els dies 10, 11 i 12 d'octubre, a la Casa d'Exercicis de Sarrià de Barcelona, una trobada per a aquelles parelles que es desitgen preparar per a la seva vida futura en comú. En acabar el cap de setmana, es lliurarà a qui ho demani, un certificat d'assistència equivalent al dels cursos prematrimonials parroquials. Per a més informació, tel. 93/ 350 89 25 i 352 60 30.

• **PRIMERA JORNADA D'HISTÒRIA ANTIGA A MONTSERRAT.**— Dins del context de la celebració del 50è aniversari de l'Entronització de la imatge de la Mare de Déu de Montserrat, el Museu de

l'Abadia de Montserrat organitza la Primera Jornada d'Història Antiga, centrada enguany en el tema d'Egipte. Aquesta jornada tindrà lloc l'11 d'octubre, a les 10.00, amb la col·laboració de diversos especialistes catalans en egiptologia, Bíblia i història antiga. Per a més informació, tel. 93/ 835 02 01, fax 93/ 835 06 59.

• **CELEBRACIÓ DE LA FESTA DE LA MARE DE DÉU DEL PILAR.**— El 12 d'octubre, a les 10.00, tindrà lloc a la basílica de Santa Maria del Mar una solemne celebració eucarística en honor de la Mare de Déu del Pilar. Les cases d'Aragó a Barcelona, organitzadores d'aquest acte, conviden a tots els aragonesos residents a Barcelona i a tots els devots i simpatitzants, a participar-hi per donar testimoni del seu amor a la seva patrona. Participaran com a concelebrants tots els sacerdots aragonesos residents a Barcelona que puguin assistir a la missa. Els cants litúrgics seran interpretats pels cors de les cases aragoneses de Barcelona, acompanyats de les rondallas. Abans de l'ofertori es farà l'ofrena de flors a la Mare de Déu del Pilar.

• **SOLEMNITAT DE SANTA MARIA DEL REMEI.**— El 12 d'octubre se celebra a la parròquia de Santa Maria del Remei de les Corts la solemnitat de Santa Maria del Remei. Comença l'11 d'octu-

Secció a càrrec de: Teleespectadors Associats de Catalunya (TAC) Balmes, 92, 1r 1a A - 08008 Barcelona Tel. i fax (93) 488 17 57

Pel·lícules de vídeo recomanades

Per a joves

Rescate (EUA, 1996)

Director: Ron Howard. Intèrprets: Mel Gibson, René Russo.

Pel·lícula impactant amb nen segrestat que té grans efectes especials, un ritme trepidant i una interpretació brillant. *Thriller* **

Sostiene Pereira (EUA, 1995)

Director: Roberto Faenza. Intèrprets: Marcello Mastroianni, Stefano Dionisi.

Notable il·lustració de la novel·la d'Antonio Tabucchi, que conta una història quotidiana a la Lisboa de la dictadura de Salazar. Esplèndida pel·lícula testimonial sobre una època i unes mentalitats. *Drama* ***

Todos dicen I love you (EUA, 1996)

Director: Woody Allen. Intèrprets: Goldie Hawn, Woody Allen.

Comèdia encantadora de Woody Allen, cantada i ballada, que constitueix un homenatge al gènere musical i als grans «clàssics». *Musical* ***

El cartero (y Pablo Neruda) (Itàlia-França, 1995)

Director: Michael Radford. Intèrprets: Massimo Troisi, Philippe Noiret.

Pel·lícula de to poètic i intimista sobre l'amistat que sorgeix entre el poeta Pablo Neruda i Mario, el carter d'un poble de la costa italiana. *Biogràfica* ****

• En el període estiuenc, la secció TeleZapping recomanarà pel·lícules de vídeo en comptes dels films programats per les diferents televisions.

Valoració de les pel·lícules: *Aceptable **Bona ***Molt bona ****Obra mestra

Per a una valoració diària de les pel·lícules podeu trucar al telèfon del cinema del TAC 488 17 37.

TELE ZAPPING

TV1

Dissabte

06.00 *El profesor Poopsnagle*

08.00 *Sábado fiesta*

Inclou: El retorno de d'Artacan

Yogi y la búsqueda del tesoro

La banda de Mozart

09.30 *Club Disney*

Diumenge

06.00 *El profesor Poopsnagle*

08.00 *Domingo fiesta*

Inclou: El retorno de d'Artacan

Yogi y la búsqueda del tesoro

Casper

La 2

De dilluns a divendres

07.00 *Con mucha marcha*

Inclou: Fábulas del bosque verde

El show de Underdog

13.00 *Con mucha marcha*

Inclou: La llamada de los gnomos

Los osos del Bambú

Antena 3

De dilluns a divendres

07.30 *Club Megatrix*

Programació infantil

Dissabte i diumenge

07.30 *Club Megatrix*

Tele 5

De dilluns a divendres

07.35 *Mazinger*

08.35 *Liberad a Willy*

09.00 *Robin Hood*

09.30 *Con ocho basta*

Dissabte i diumenge

De les 07.00 a les 11.00: Dibuixos animats

Inclou: Fórmula uno

Grandullón

Conan

TV3

Dissabte i diumenge

08.00 *Club Super 3*

Inclou: Els selvàtics

Leo, el rei de la selva

James Bond, Jr.

C33

De dilluns a divendres

07.30 *Club Super 3*

Inclou: Doraemon

Petits contes

17.30 *Club Super 3*

Inclou: Pingu

Els barrufets

bre amb el següent programa: 17.45, rosari; a les 18.00, vespres; a les 18.30 i 20.00, missa; a les 19.15, ofrena floral. El dia 12: a les 9.30, laudes; a les 10.00, missa pontifical; a les 8.00, 12.00, 13.00 i 20.00, missa; a les 19.00, rosari; a les 19.30, vespres. El dia 13, a les 20.00, missa pels difunts. Els fidels que visitin l'església durant el dia de la festa, poden guanyar indulgència plenària amb les condicions acostumades. Les persones que porten el nom de Remei podran escriure el seu nom i expressar la seva devoció a l'àlbum que els tenim dedicat.

• **MISSA DE LES FAMÍLIES DE BARCELONA.**— El 12 d'octubre, a les 19.00, a la catedral de Barcelona, Mons. Ricard M. Carles oficiarà aquesta missa. Porteu els vostres fills, encara que siguin petits, ja que els nens són la il·lusió i el futur de les famílies. Veniu també amb els avis, no podem deixar-los de banda.

• **III JORNADES DE FORMACIÓ I ANIMACIÓ PASTORAL A VILAFRANCA.**— Els dies 13, 14, 15 i 16 d'octubre, de 21.30 a 23.00, a la Sala Mn. Vinyeta, sobre el tema *Els laics i laiques a l'Església, a pobles i comarques*. Conferències: *El ministeri dels laics i laiques; La corresponsabilitat dels laics i laiques segons el Concili Tarraconense; L'Acció Catòlica com a principal forma d'associació laical i Els laics i laiques a l'Església, a pobles i comarques. Reptes de futur.*

• **INTEROCUPACIÓ 97.**— Del 16 al 19 d'octubre, al Moll de la Barceloneta, se celebra la tercera

edició del saló Interocupació, amb el lema *Anem per feina*, amb l'esperit de ser una plataforma de difusió d'accions a favor de l'ocupació per satisfer les necessitats d'empreses, persones que busquen feina, treballadors que volen canviar de feina i professionals del món laboral. De 10.00 a 20.00. Accés lliure.

• **PARRÒQUIA DE LA MARE DE DÉU DE LA SALUT DE SABADELL.**— El 18 d'octubre, a les 22.00, vetlla de pregària per la Coordinadora de Joves, al santuari de la Salut, presidida per Mons. Carles Soler Perdigó. A continuació, actuacions del grup Rah-Mon.

• **COMUNITAT DE SANT EGI-DI.**— El dia 8 d'octubre a les 20.00 h., conferència *Diàleg islamo-cristià. Un repte per a la pau al Tercer Mil·lenni*, a càrrec del Sr. Abdurrahman Wahid, director de l'Organització islàmica d'Indonèsia. Capella de Sant Llätzer. Plç. Pedró, s/n. Barcelona - 08001. Tel. 93/441 81 23.

• **PROJECTE UNIVERSITARI.**— Aquesta entitat està organitzant una coral que assajarà d'octubre a juny cada dimarts, de 21.30 a 23.30. Si t'agrada fer una tasca musical en grup, treballar la veu, descobrir nous repertoris i treballar amb rigor, comptem amb tu. Inscripcions: c/ Hospital, 36, 1r - 08001 Barcelona, tel./fax 93/ 301 13 49.

• **PREMI CAVALL FORT 1997.**— El premi s'atorgarà al millor recull de cinc contes o narracions literàries, destinats a un públic de nois i noies. Els treballs hauran de ser originals i inèdits. El termini

de presentació és el 10 d'octubre. La dotació del premi és de 250.000 ptes. i la posterior publicació del treball a la revista *Cavall Fort*. Per a més informació, revista *Cavall Fort*, plaça Lesseps, 33, ent. 2a - 08023 Barcelona, tel. 93/ 218 65 66.

Solsona

• **CASA D'ESPIRITUALITAT EL MIRACLE.**— Exercicis espirituals per a tothom, del 13 al 19 d'octubre, a càrrec d'Ignasi Fossas, monjo de Montserrat, sobre el tema *Qui diu la gent que sóc jo?* Del 17 al 19 d'octubre, recés per als qui no disposen de tota la setmana. Per a més informació, tel. 973/ 48 00 45.

Tarragona

• **PARRÒQUIA DE CRIST REI DE REUS.**— Les Germanes Do-

Maria Poussepin, fundadora de les Dominiques de la Presentació

miniques de la Presentació es complauen en anunciar la professió religiosa de Gemma Morató i Sendra el 18 d'octubre, a les 17.00, a la parròquia de Crist Rei de Reus.

• **I MOSTRA LITERÀRIA DEL CALÇOT «MASIA BOU». PREMI DE PROSA.**— Hi poden optar totes les obres escrites en prosa, el

motiu central de les quals sigui el calçot, les calçotades i el seu conreu. Les obres seran originals i inèdites. El termini de presentació dels treballs és el 26 d'octubre. La dotació del premi és de 100.000 ptes. i el trofeu Calçot d'Or. El veredict i atorgament de premis tindrà lloc el 7 de novembre durant el dinar-àpat de la 8a Mostra del Calçot, al restaurant Masia Bou. Per a més informació, Restaurant Masia Bou, carretera de Lleida, km. 21,5, 43800 - Valls, tel. 977/ 60 04 27.

VIC

• **CURS BÀSIC DE PASTORAL A MANRESA (II).**— Del 7 d'octubre al 9 de juny, de 20.30 a 22.30, al Casal de l'Església. Els dies 7, 14 i 21 d'octubre: *El servei de la litúrgia. Introducció general. L'eucaristia*, a càrrec del professor Genís Samper, escolapi. El 28 d'octubre i 4 de novembre: *El Baptisme, la Confirmació i el Matrimoni*, a càrrec del professor Narcís Riba, rector de la parròquia de Vilanova del Camí.

**Família francesa
7 fills proposa
intercanviar
cases de l'11 al
26 d'abril o juliol
de 1998. Lacaze 72
rue G. Duhamel -
19100 Briv. França**

PREGUEM AMB EL SANT PARE

Aquest mes d'octubre el Sant Pare ens demana pregàries perquè l'experiència de l'esperit de Crist impulsi els cristians a donar testimoni de l'amor del Pare vers la humanitat amb més convicció i dedicació.

El Concili Provincial Tarraconense demana als agents de pastoral que «anuncin Jesucrist salvador amb un gest i amb un llenguatge capaços de comunicar la tendresa i l'amor de Déu». Déu cerca la humanitat com el bon pastor cerca l'ovella perduda; com el pare de fill pròdig espera ple d'amor el seu retorn.

El misteri de l'Encarnació del Verb manifesta com Déu busca l'home per elevar-lo a la dignitat de fill adoptiu. Per això, l'home ha d'abandonar els camins del mal; ha de vèncer el mal estès per tota la història humana. Crist obté la victòria clavat en creu. Nosaltres d'alguna manera en participem units a Ell.

Elevem la nostra pregària perquè es reveli una vegada més aquell amor que hi ha en el Pare i que per obra del Fill i de l'Esperit Sant manifesti amb la seva presència en el món contemporani que és més fort que el mal, més fort que el pecat i la mort.

Intenció missional

El Sant Pare també ens demana pregàries perquè el record del testimoni dels primers màrtirs estimuli en l'Església del Japó el dinamisme missioner.

Enguany es compleix el quart centenari dels màrtirs de Nagasaki. Entre els vint-i-sis cristians hi ha persones de tots els estaments socials; una petita representació de tota l'Església. Els testimonis contemporanis feien constar que l'alegria era la característica dominant del grup. Aquesta alegria va ser per a l'Església del Japó l'única llum en la llarga nit de la persecució.

Antoni M. Serralonga, sj.

EDUCAR avui és EDUCAR per a la vida

DESENVOLUPAMENT INTEGRAL DE LA FAMÍLIA

ESCOLA DE PARES

TERCERA INFÀNCIA

Dirigit a pares de nens d'entre 7 i 12 anys

TEMES:

1. Característiques d'aquesta etapa. Inici del raonament lògic.
2. Educació volitiva.
3. El despertar afectiu.
4. El despertar sexual.

* Sessió extraordinària - col·loqui.

SESSIONS:

5

DATES:

23 oct. 97/ 6, 20 nov. 97/ 4, 18 des. 97

HORARI:

Dijous, 21 h.

DONATIU:

7.000 ptes./ parella - 4.000 ptes./ persona

PROFESSORAT:

P. Mario López, L.C./ Dr. Lluís Folch i Soler / M. Antonieta Casanueva

INFORMACIÓ I RESERVA DE PLACES:

Tel i fax: (93) 280 27 92

Passatemps

RESIDÈNCIA 3a edat amb jardí i terrasses. Hab. ind. i col·lectives, alimentació adequada, ambient familiar, assistència medicosanitària, permanent o temporal. Tel. 450 39 30.

RESIDÈNCIA de 25 àvies en estada permanent. Acol·lida diürna, vacances i caps de setmana. Excel·lent zona, parc Collserola. Tel. 203 97 40, Isabel.

RESIDÈNCIA FEMENINA barri
Tres Torres, per a totes les edats.
Estàncies curtes o llargues.
Informació: 203 24 68 i 203 23 66.

COMPRO instruments musicals
vells o trencats i joies antigues.
Tel. 357 83 94.

LLOGO pis totalment equipat.
Zona Poble Nou. 60.000 Pts. Tel.
453 10 40.

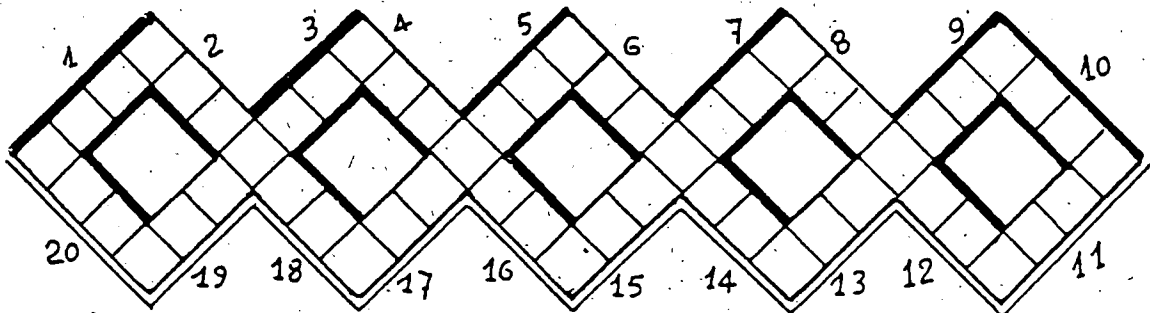
COMPRO segells, monedes,
postals, objectes antics i llibres.
Tel. 357 83 94.

SRA. AMB EXP. s'ofereix per tenir cura d'avis o nens. De 10,00 a 15.00 h. Tel. 668 01 74.

ENCREUATS

per Rosa Collell

LA CORDA

Com indica la numeració, començar per l'u fins al 10 fent vaivé i llavors tornar per la línia de baix, fins a arribar al número 20.

1. El primer home.
2. Evangelista.
3. Nom d'home.
4. Nom d'home.
5. Nom d'home.
6. Nom de dona.
7. Profeta.
8. Rei d'Israel.
9. Nom d'un Papa.
10. Nom d'home.
11. Nom de dona i de planta.
12. Nom d'home.
13. Evangelista.
14. Nom d'home.
15. Antagònic de Mardoqueu.
16. Nom femení.
17. Nom d'un Papa.
18. (A l'inr.) nom d'home.
19. Nom d'home.
20. Nom de dona.

Solución:

1. Adam.
2. Marc.
3. Clot.
4. Tirs.
5. Sabl.
6. Irma.
7. Amos.
8. Saul.
9. Lieb.
10. Olat.

11. Flor.
12. Raul.
13. Luc.
14. Cira.
15. Aman.
16. Neus.
17. Sixt.
18. Tsac.
19. Cató.
20. Olga.

JEROGLÍFIC

per Núria Albert

LA TAULETA HARMONITZA AMB LES CADIRES?

SHI
A 5011
1000050t

Solució al 940

al (la al revés); en V, lat
A l'envelat.

FILATÈLIAper **Enric Graupera**

JOHANN HUS, reformador

Quan es va commemorar el 550 aniversari de la lluita de Hus contra l'Església catòlica, Txecoslovàquia li va dedicar tres segells, dos amb la seva efígie i l'altre de la Capella de Bethléem a Praga. La numeració Yvert és 651/53. La sèrie va sortir el 1952.

Johann Hus, heresiarca txec, va néixer a Hunisec, d'aquí ve el seu nom abreujat, l'any 1369, i va morir a Constança el 6 de juliol del 1415. El van enviar a Praga on va estudiar belles arts (1393), teologia (1394) i mestre en arts (1396). El 1398 era examinador i el 1401 degà de la Facultat de Filofosia de Praga. Fou ordenat capellà el 1400 i nomenat predicador a la capella de Bethléem el 1402. S'endinsà en la política-religiosa, pràctica que finalment el duqué a morir a la foguera.

SOPA DE LLETRES

per Montserrat Albert

DESPRÉS DE LA II GUERRA MUNDIAL ES TROBAREN LES VACUNES CONTRA 7 MALALTIES. LES TROBES?

I	A	L	E	C	I	R	A	V	S
A	N	R	E	F	S	O	T	I	A
S	O	R	I	X	C	L	T	S	I
A	I	A	P	U	O	H	I	A	X
L	A	T	N	O	S	D	C	U	A
O	C	H	I	A	I	O	R	I	L
E	M	E	R	T	D	L	A	I	O
B	O	I	O	S	A	M	O	A	L
U	L	R	A	U	P	P	M	P	I
R	A	T	X	I	O	V	E	I	T
P	L	I	O	S	O	M	A	H	U

Polio, Xarampio, Paratiditis, Rubéola, Varicel·la, Hepatitis, Tos ferina.

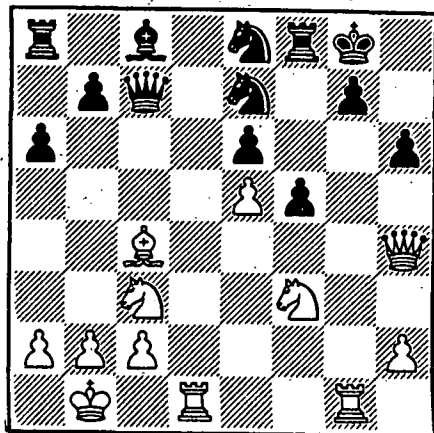
ESCACS

per **Jaume Mora**

DIAGRAMA 710

Blanques juguen:

La qüestió: serveix o no l'alfil per fer mat.

Solució al diagrama 709

1 R3C TD1R, 2 R4A A1A, 3 R5C
1-0

Des del carrer**«Volem que es reconegui els drets de tots els pobles»**

Aureli Argemí és el secretari general del CIEMEN (Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i les Nacions). El CIEMEN és una associació cultural nascuda el 1974 que treballa per fer conèixer millor la realitat de les minories ètniques i les nacions sense estat, lluita perquè es reconeguin els seus drets i crea plataformes de solidaritat.

—Com es pot evitar la marginació i l'odi que pateixen molts pobles oprimits?

—Primer, lluitant contra la ignorància. El coneixement rigorós d'aquests pobles és essencial per poder construir una convivència justa. En segon lloc, cal esforçar-se perquè els drets d'aquests col·lectius siguin reconeguts i s'estableixi la igualtat entre tots els éssers humans, respectant així les diferències mútues. Cal crear grups de pressió davant les institucions públiques i fomentar una solidaritat efectiva des de la societat civil.

—El CIEMEN fa nombroses campanyes de solidaritat en indrets en conflicte com Ruanda, Bòsnia, Txetxènia...

—Sí, ens solidaritzem sobretot amb casos de flagrant opressió de pobles concrets. Les nostres campanyes es basen en el fet que el poble català amb nom propi se solidaritza i ajuda un altre poble que també té noms i cognoms, encara que oficialment no sigui reconegut, perquè no és un estat. Per exemple, el 1985, quan vam fer la campanya d'ajuda per Etiòpia i Eritrea, aquesta segona nació no era reconeguda i el fet que nosaltres la reconeguéssim ens va portar més d'un problema. Actualment, Eritrea és una nació membre de l'ONU.

Totes les campanyes d'ajuda del CIEMEN se supervisen des del principi fins al final per membres de la nostra entitat. Aquest control és necessari per evitar fets com el que vam veure al

mercat negre de Sarajevo, on per exemple es venia xocolata Torras, que és catalana, que provenia de qui sap de quina campanya humanitària.

—Però el CIEMEN també actua a Catalunya.

—Tenim molt present que aquí hi ha un Quart Món i per aquesta raó hem tingut un programa d'alfabetització al Raval. Ara en preparem un de relacionat amb la marginació cau-

sada per les drogues. D'altra banda, a Catalunya estem col·laborant per portar a terme un projecte lingüístic per defensar l'ús social de la llengua catalana que es diu Correllengua. Això també és una mostra de solidaritat amb el nostre poble.

—Què es vol aconseguir amb la demanda que heu fet per esdevenir una entitat consultiva de l'ONU sobre drets humans?

—Pretenem tenir influència en els temes relacionats amb els drets dels pobles per intervenir en les decisions preses des de l'ONU. Actualment, ja hem posat un peu a dins perquè hem aconseguit que la Declaració Universal de Drets Lingüístics, elaborada conjuntament amb el Pen Club, sigui discutida aviat per la UNESCO. D'aquesta manera, en el futur podrà esdevenir un complement de la Declaració Universal dels Drets Humans, que és una declaració fonamental de l'ONU.

Marta Puyol

Impromptu

Oriol Camps

Princesa de Barcelona...

Princesa de Barcelona, protegiu vostra ciutat. Així diu la tornada dels goigs de la Mare de Déu de la Mercè, amb lletra segurament d'origen popular, i musicats pel mestre Lluís Millet.

Confesso sincerament i humilment, que la tornada em té el cor robat i que cada cop que la sento haig de fer un esforç per dominar el sentiment i no deixar que les llàgrimes delatin l'emoció.

Així m'ha passat aquest any, fent la visita ritual a la basílica mercedària, en el moment que el batlle actual de la ciutat presidia per darrera vegada la festa, ja que, segons s'ha anunciat llargament deixa el càrrec i serà nomenat el seu substitut. M'ha vingut al cap una pregària que, més o menys, diu així: Princesa de Barcelona, protegiu nostra ciutat. Donem gràcies a Déu pel batlle sortint que tantes coses bones ha fet per la ciutat, i us demanem que Intercediu a favor del batlle nou, per tal sigui un home senzill de cor, que sàpiga sospesar i resoldre els problemes que planteja una gran urb, que sàpiga ser batlle de tots, que sàpiga escoltar, que sàpiga renunciar al seu jo personal, en benefici de tots els barcelonins. Amén.

Ara mateix

Joan Carrera Planas

Bisbe auxiliar de Barcelona

Nostre Senyor (11)**Salvació i alliberament**

Puc dir a un malalt terminal que la salvació de Jesús arregla els mals de la terra? Puc dir-ho a qui experimenta la misèria, la desgràcia, el fracàs insuperable? Puc dir-m'ho a mi mateix, en moments de frustració? Són preguntes que, plantejades des de la realitat més crua, inclinen el creient a cercar una altra dimensió del missatge salvífic de l'Evangeli: la de la confiança en el Déu de Jesús que és pare, la del clarobscur de la creu com a sentit últim de la vida i esclatxa d'esperança. Al capdevall, la d'un estrany amor que ens arriba d'enllà i és capaç de fer-se perceptible en la desolació.

Però, per un altre costat, ¿puc considerar en camí de salvació la persona que resa i, alhora, estafa? O la que es diu creient i àdhuc celebra els sagraments, però, en la vida social, practica la injustícia? O el pretès cristià que passa de llarg pel costat del pobre i no es revolta davant una societat que oprimeix i margina? Aquestes també són preguntes ineludibles que porten el creient a cercar una projecció en l'àmbit de la història i del nostre món de la salvació de l'Evangeli. A entendre «la vida eterna no com a exclusivament vida futura, sinó ja present, activa i creadora en el nostre compromís històric», en expressió de Gustavo Gutiérrez. A evitar una «reducció de l'Evangeli que el converteixi en quelcom d'inofensiu, com un gosset falder, del qual els grans d'aquest món no tindrien res a témer i sí molt a guanyar», com diu gràficament el mateix autor.

«Convertiu-vos i creieu en la bona nova», diu Nostre Senyor (Mc. 1, 15). En algunes èpoques ha estat forta la temptació d'entendre en termes evasius aquesta conversió. Es tractaria, simplement, d'afegir unes referències religioses a la vida, sense canviar-la. Potser amb l'esperança i tot de tenir més sort... En altres èpoques, en canvi, també ha estat forta la temptació d'assimilar la conversió cristiana a una determinada lluita per la transformació de les estructures de la societat. Entre aquell subjectivisme que fa irreal el canvi de la persona, i aquest objectivisme que asseca i redueix el missatge de Jesús, cerquem la veritable conversió.

Que la proposta de Jesús sigui la conversió i no un programa social o polític ens dona una bona pista: el seu objectiu és el canvi del cor de l'home. Primer l'arbre, després els fruits... L'important no és allò que ens ve de fora, sinó el que ens surt de dins... Només havent tret abans la biga del nostre ull, podem emprendre la tasca de treure la palla de l'ull d'altri... Tenim un camí personal a recórrer: el del retorn del fill pròdig a la casa del Pare.

Ara bé: l'home nou, sortit de la conversió, és, sobretot, un home que estima. És el bon samarità que sap veure i ajudar el ferit... Sap que serà mesurat pel Pare amb la mateixa mesura amb la qual ell mesuri el germà... Es prepara al judici definitiu donant menjar, beguda i vestit als necessitats, visitant malalts i presos, membres sofrents del Cos de Crist.

Aquest servei al germà es realitza, naturalment, segons les capacitats de cada moment històric. En una societat que controla els seus mecanismes, que coneix les causes de la pobresa, que domina les tècniques del repartiment dels béns... la política, el sindicalisme, la cultura... poden esdevenir instruments valuosos a mans de qui estima i vol servir els germans.

El Pare Vallet, una vida d'apòstol

EL 13 D'AGOST ES VAN COMPLIR ELS 50 ANYS DE LA SEVA MORT

L'obra del P. Francesc de Paula Vallet (1883-1947) és l'obra d'un veritable apòstol dels temps moderns. L'Església de Catalunya està en deute amb aquest sacerdot que va fundar l'Obra dels Exercicis Parroquials, una escola de veritable iniciació cristiana i de catolicisme social per la qual passaren milers d'homes de les diòcesis catalanes, i que a causa de greus incomprendiments, la Providència féu que també s'estengués a l'Uruguai i a França. El 13 d'agost passat es van complir els 50 anys de la mort d'aquest gran evangelitzador que no dubtava a dir: «No acció social per conduir a Crist, sinó *Crist* perquè surti l'acció social.» I també: «A Crist no s'hi porta a ningú si no és per mitjà de la bogeria de la predicació» (*per stultitiam prædicationis*).

Francesc de Paulà Vallet i Arnau nasqué el 14 de juny de 1883 en una família burgesa de Barcelona. El jove «Paco» féu els seus primers estudis en un col·legi dels Germans de les Escoles Cristianes. Allí va començar a familiaritzar-se amb el francès, la llengua dels seus mestres, que tant li va servir més tard, quan la seva obra es va estendre a França. Ja deixada l'escola, va endinsar-se en estudis universitaris, orientant-se vers la carrera d'enginyer. Són els ambients universitaris de Barcelona que l'indueixen a abandonar la pràctica religiosa fins a perdre pràcticament la fe. Som a la Barcelona del 1900, i Paco porta una vida d'universitari, obert a un afany insaciable de saber. Aquesta vida li crea finalment una insatisfacció i una buidor profundes. Quan tothom pensava que la seva relació amb una noia s'acabaria en boda, un antic amic, Eudald Serra, que feia poc s'havia ordenat sacerdot, l'encamina vers Manresa, i allí, junt a la Cova de les grans comunicacions místiques de sant Ignasi, se sent profundament transformat. Abandona el festeig i decideix fer-se jesuïta.

LA SEVA PRIMERA EXPERIÈNCIA COM A JESUÏTA A GANDIA

Després del seu noviciat a Gandia i impressionat per l'eficàcia que els Exercicis de sant Ignasi tenen a Colòmbia gràcies al famós pare Muñoz, el germà Vallet va ideant a poc a poc la seva missió futura: l'Obra d'Exercicis. Els superiors, veient els seus dots excepcionals i el seu zel, el dediquen a fons en l'organització de recessos a la regió de València, concretament a Gandia. Els primers vots, el 6 de juliol de 1909, han posat fi a la seva primera prova religiosa,

Francesc Vallet, «Paco», era un noi de família burgesa.

que ha durat dos anys, segons el costum jesuític. I es disposa a començar la segona, la prova més llarga, la dels estudis, que no acabarà fins al juliol del 1920. És abans de marxar a Veruela, on ha de cursar humanitats, que es queda un any a Gandia, per fer allí els estudis de «primera gramàtica». És per la Quaresma de 1910 que Vallet organitza la primera Campanya d'Exercicis, primera llavor del que serà la seva Obra dels Exercicis Parroquials. Durant onze tandes, 1371 homes practiquen els Exercicis. Eren tandes que duraven tres dies complerts, sense comptar el d'entrada ni el de sortida.

El 26 de juliol de 1920, finalment, és ordenat sacerdot. Tenia 37 anys. La seva especial vocació apostòlica s'afirma ràpidament. Professor primer en un col·legi de Saragossa, de seguida és enviat a evangelitzar pels pobles de la regió que han caigut

EN ELS INICIS DE L'OBRA DELS EXERCICIS PARROQUIALS DEL PARE VALLET: UN TESTIMONIATGE DE PRIMERA MÀ

El Diario de Lérida del diumenge 18 de gener de 1925 publicava en català el testimoni que segueix. «El meu cas» el signa Jaume Plana Oller, que tenia aleshores 40 anys i era catedràtic universitari. Els dos amics als quals fa referència són en Manuel Pla Salat, que avui encara viu, i en Joan Puig-Domènech Mandri, ambdós d'uns vint anys. Ells van ser els tres primers exercitants del pare Vallet. Els tres van fer successivament Exercicis Espirituals amb ell al Balneari de Vallfogona de Riucorp, entre novembre de 1924 i gener de 1925, amb no gaire bona disposició, però amb un felíç resultat. En el mateix diari es fa la crònica i la transcripció d'una conferència que el P. Vallet va pronunciar el 17 de gener de 1925, a Lleida. Tant un text com l'altre són d'una actualitat que esparvera. A continuació transcrivim els dos textos.

EL MEU CAS

Fins a 22 anys vaig ésser catòlic. A aquesta edat vaig començar a referedar-me influenciat pels escriptors racionalistes de fi de segle i per les converses d'un amic de treball que professava les doctrines transmigratòries i volia guanyar-me per a les seves creences. Iniciat en aquestes idees vaig abandonar-les tot seguit, ja que hi trobava més fantasia i més badoqueria que base científica i racional. Però si l'amic no aconseguí fer-me combregar en les seves doctrines, aconseguí, això sí, apartar-me de la vertadera religió: la catòlica.

En el meu afany de no acceptar res que no passés pel control de la raó prescindint en absolut de les veritats revelades, vaig trobar una sèrie d'absurds (?) en el dogma catòlic. Totes les veritats, fossin de l'ordre que fossin, eren per mi subjectives. Però aquest exarcerbat subjectivisme féu que ni estés d'acord amb els filòsofs anomenats racionalistes. La veritat no era «fora de mi», estava «dintre meu». La «meva veritat», doncs, era per mi la «única veritat», que podia acceptar, distinta de la de tots i cadascú dels altres.

I vaig bastir la «meva religió» i servia al «meu Déu» i seguia la «meva moral». En aquest estat, sense modificar-lo vaig viure uns 12 anys fins que conegué dos joves que, portats pels mateixos neguits, treballaven per la recerca de la veritat. Ben aviat es ferem amics i tots tres emprenguerem l'estudi històric-filosòfic de les religions humanes; tots tres estavem en un plànol molt semblant. També rebutjaven els «absurds» dels catòlics, i ens posàrem d'acord per treballar tots junts per enderrocar, i després fer-nos una religió que fos conseqüent amb les nostres creences.

Per espai d'alguns anys ininterrompudament celebràrem les nostres memorables reunions

Estudiants jesuïtes de Veruela (1913). Vallet està assegut a terra.

periòdiques. Seia molt llarg, interminable, si volgués esmentar el que controvertírem. Diré solament que sempre, després d'una discussió més o menys llarga (a voltes durava mesos) havíem arribat a la identificació absoluta. A tots els filòsofs anomenats moderns havíem aplicat el bostre bisturi: Descartes, Leibnitz, Hume, Kant, Comte, Littré, Hegel, Nietzsche, Balmes, etc.

Quan més envanescuts i satisfets estàvem de les nostres recerques, providencialment arribà a les nostres oïdes l'anunci d'uns Exercicis Espirituals dedicats als intel·lectuals per un tal Pare Vallet, jesuïta, al balneari de Vallfogona de Riucorp. Encuriosits i amb desig de trobar matèria per les nostres discussions determinàrem que hi anés un de nosaltres, amb l'encàrrec exprés de ridiculitzar les «puerils tonteries» que segurament predicarien els Jesuïtes, confonent les «beates crèdules» i els incapaces amb els homes que tenien noció del que és l'eternitat, la

Mentres vosaltres us hi penseu

han fet Exercicis en el MAS DE COLOM 350 homes més decidits, més valents, de més enèrgica voluntat. No oblideu que els irresoluts estan destinats al fracàs en totes les coses

Mentres vosaltres us hi penseu, les tantes s'acaben.

Mentres vosaltres us hi penseu

us fuig de les mans una ocasió de fer Exercicis que hi ha molts poderosos per creure que no se us presentarà mai més.

En la cinquena tanda no ha estat possible admetre-hi tots els que ho tenien demanat. En atenció a això i per aprofitar els dies de Carnaval que són dies de fàstic per a les persones que es prenen la vida seriosament, dies perduts per a la feina, el P. Vallet, malgrat l'enorme treball que pesa damunt seu i de les múltiples sol·licituds que li plouen de tot arreu, ha accedit a organitzar una

SISENA TANDA

que molt probablement serà la darrera i tindrà lloc en dies de la setmana diferents de les tandes anteriors.

Començarà el dissabte, dia 1 de Març, a la tarda
Acabarà el divendres següent, al matí

ADVERTIMENTS: Per tal de facilitar l'ordre en l'organització, les llistes d'inscripció seran tancades molt aviat. —Envieu els noms a En M. Clua, de Tàrraga. —Quota mínima d'inscripció, manutenció inclosa, 30 pessetes. Cada Exercitant ha de portar-se roba pel llit (llençols, coixinera i flassades), tovallola i tovalló. —Els actes d'aquesta nova tanda començaran puntualment a les 5 de la tarda del dissabte, dia 1 de Març, i acabaran el divendres següent, dia 7, al matí. —Per als que vulguin utilitzar els autos que aquell dia entrin al Mas de Colom (el passatge valdrà 0.80 per individu) el punt de reunió serà el Garatge Esport, a dos quarts de 4 de la tarda de l'esmentat dia 1. ^{er}

Tàrraga, Febrer de 1924.

Cartell de propaganda

llibertat humana, el Déu personal amb els atributs inherents, les falles científiques i històriques de l'Evangeli, la responsabilitat filial eterna.

Varem rebre la primera carta del company i per comptes de trobar-hi la ironia que esperàvem hi veierem quelcom que va alarmar-nos. Vingué la segona... la tercera... la quarta... I, oh sorpresa... Al nostre amic l'havien tombat integralment i radical. Quines cartes! Ah, però, a nosaltres no! Els Jesuïtes ens l'havien suggestionat; aquest Pare Vallet s'havia apoderat de la seva voluntat i el tenia sota el seu arbitri. Quanta perversitat; oh, els Jesuïtes!

Passaren els 20 dies i arribà el nostre dilecte company. Però, en quina forma ens el tornaven! No semblava el mateix! Pobre amic nostre! Li havien enfosquit la intel·ligència amb algun malefici!

Ja que de religió, de filosofia, de metafísica, no podíem parlar-ne car les discussions esdevenguiren veritables batalles, per provar si era veritat que li havien pertorbat les facultats intel·lectuals, vaig proposar-li alguns problemes de matemàtiques superiors i raonava —llavors sí!— habitualment, com vuit, com vint dies enrere.

(Segueix)

El P. Vallet entre el cardenal Vidal i Barraquer i el bisbe Guitart, al santuari de Queralt, el 15 d'agost de 1925.

en una situació religiosa i moral lamentable. El novembre de 1922, després d'haver exposat el seu pla d'«acció cristianitzadora» per mitjà dels Exercicis en un congrés celebrat a Manresa, li encarreguen la direcció dels recessos de la casa de Manresa. Vallet els impulsa extraordinàriament. En cinc anys, de 1923 a 1927, dirigeix els Exercicis Espirituals en retir complet a 12.645 homes.

PREDICADOR INFATIGABLE DELS EXERCICIS

Tot Catalunya es posa en moviment. L'entusiasme és indescriptible. Es produeixen grans conversions. Els recessos se succeeixen a un ritme accelerat a molts llocs de Catalunya, i Vallet organitza les primeres assemblees anuals, que prenen la proporció de veritables Congressos. La seva Obra és imparable. La revista francesa *Etudes* se'n fa ressò. Des d'aquest moment el Pare Vallet comença a pensar en la fundació

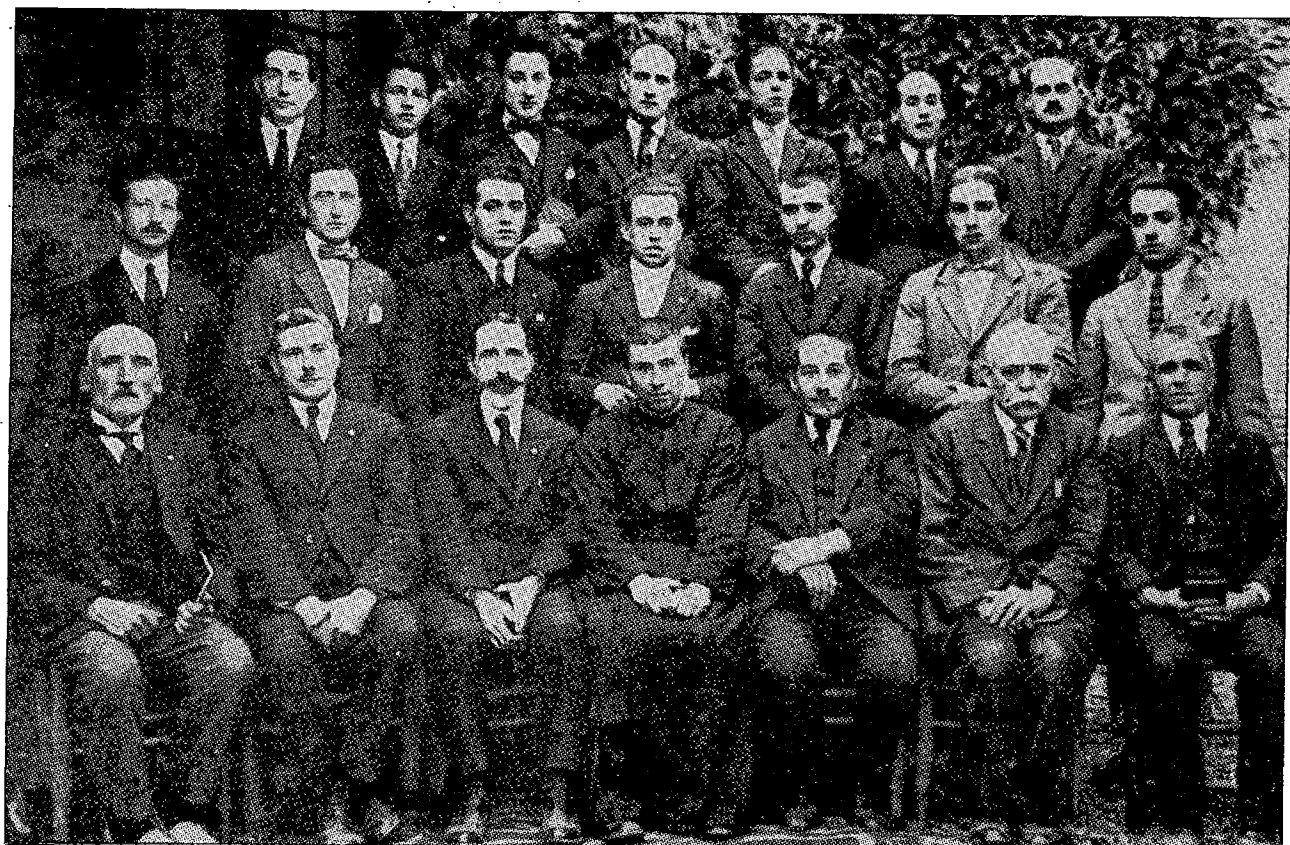
d'un cos d'especialistes: els Cooperadors Parroquials i les Cooperadores Parroquials de Crist Rei, que es consagran al desenvolupament de l'Obra.

L'element bàsic de la seva obra dels Exercicis Parroquials són la Lliga de Perseverança, una associació masculina en la qual només es podia entrar a partir dels 17 anys. Durant aquest temps comunica el seu entusiasme a infinitat de laics solters i casats. Un dels primers és Joan Guitart, un jove farmacèutic de 23 anys.

Com era la predicació del pare Vallet? En el seu llibre *El Padrè Vallet, un apòstol de los hombres en los tiempos modernos* (un llibre fonamental que hem utilitzat per escriure aquest reportatge), Antoni Sospedra comenta: «Fou un gran evàngelitzador. I això a totes les hores; en la intimitat de la seva vida de comunitat religiosa i en la intimitat d'una reunió familiar, al voltant d'una taula de menjador; en un departament de ferrocarril o en el turisme d'un

El públic somriu en escoltar un dels seus acudits.

Sant Andreu (Barcelona). Primera tanda d'exercicis, de l'11 al 17 d'agost de 1923.

amic que el porta a algun ministeri; en el llarg viatge del transatlàntic... I fins i tot en els seus tractes temporals amb paletes, fusters, proveïdors en general, apareixia el zel d'aquell sacerdot que ho esqueixava tot, amb molta gràcia, d'idees que poguessin portar els seus interlocutors a relacionar-se amb Déu; i moltes vegades, gairebé immediatament, assolia portar-los a practicar els Exercicis en complet recés. Podria dir-se d'ell allò que es va escriure de sant Bernat, que al Pare Vallet hom el trobava sempre o bé parlant amb Déu o bé parlant de Déu.»

EVANGELITZADOR DE MULTITUDS

Moltes vegades els recessos anaven precedits de conferències multitudinàries, de

predicacions a temples parroquials. L'octubre del 1924, ja estava llançada la primera Campanya d'Exercicis de la barriada obrera de Sants-Barcelona, amb resultats que cridaven l'atenció. Vallet convoca també tandes d'Exercicis «oberts» als temples parroquials. Va predicar-los a Sant Andreu, de Barcelona, i durant la Quaresma del 1927, a les parròquies de Sant Feliu, de Sabadell, a la del Clot, a la de Santa Anna, i sobretot, a Sant Agustí, de Barcelona. Aquests darrers foren retransmesos per Ràdio Barcelona i seguits fervorosament per més de mig milió de ràdiooients, des dels seus domicilis. A Sant Agustí arribà a congregar fins a 7.000 homes, i seguidament predicà exercicis a 800 reclusos de la Presó Model que li havien demanat que també anés al seu centre penitenciari.

El P. Vallet marxa a l'Uruguai. Comiat a la coberta del transatlàntic.

Quedàrem totalment desorientats.

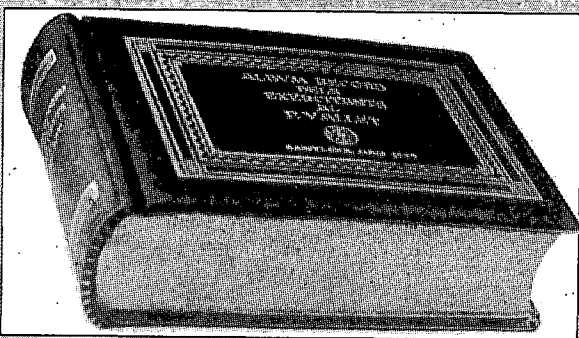
Hi anà l'altre company. Veurem, vaig dir-me, aquest és més fred i ultra això ha vist l'experiència del primer. Va preparar per no deixar-se suggestionar. Ara sí que...

Li passà també, igual que al primer; envia cartes, una, dues, tres... i tombat!

Es podia capir-ho. El dissabte a la tarda me'n vaig anar a Vallfogona profundament contrariat. I malgrat no trobar-hi explicació em cerciò de la normalitat del meu amic i altres exercitants, fins a la evidència.

Des d'aleshores les discussions foren enutjosament oposades, fins a fer vacil·lar les meves antigues conviccions i sentir necessitat d'esclarir aquell enigma que no em deixava viure.

Finalment em decideixo a veure d'una vegada el que era «això dels Exercicis» i m'allisto a la tercera tanda de Vallfogona cregut que a mi no em tombarien. Però vaig volguer anar-hi ben preparat. No acceptaria res que no ho controlés escrupolosament i freda, amb la Raó i la Lògica davant els ulls. Quan em vulguin fer vibrar el sentiment rebutjaré l'argument «in contenit». Vull raons, res més que raons. Des de les

primeres plàtiques vaig anotar tots els punts que no hi estava d'acord, sense deixar passar res, i els anava discutint particularment amb el Pare Vallet, hores i hores, i no abandonàvem l'assumpte fins que quedava ben clar, que no deixava lloc a dubte.

Vaig arribar a un punt que tot estava esclarit, la veritat era tan clara, tan fragant, tan evident, que no podia negar-la, no m'era lícit honestament. Ho tenia davant els ulls: Jesucrist era Déu, els Evangelis eren autèntics i l'Església catòlica era la fidel continuadora de l'obra del Crist; però no em sentia amb coratge per confessar el que m'havien demostrat. Aquí va ésser la gran lluita. Amb llàgrimes als ulls demanava la força necessària per acceptar la veritat que veia... però, no podia!

Hi havia un obstacle inconnegut que m'impossibilitava d'acceptar lo evident; em mancava alguna cosa que no estava en les meves facultats naturals; em mancava la Gràcia Divina!

No es pot, és impossible, imaginar el meu desesper, quina lluita més titànica, quina batalla més terrible! Tot un dia vaig passar en aquesta crisi que m'aniquilava, fins que al penúltim dia, a altres hores de la nit, el Déu de la infinita Misericòrdia obrà el miracle.

No podré agrair mai, com es mereixen, els precés dels meus companys d'Exercicis que vident el meu estat demanàven a Déu la gràcia que jo necessitava.

L'endemà al matí, m'atancava a la Sagrada Taula, com fill que torna al redós de la mare, gaudint una dolça i inefable alegria com mai havia sentit.

Sarrià, gener de 1925

Jaume Plana

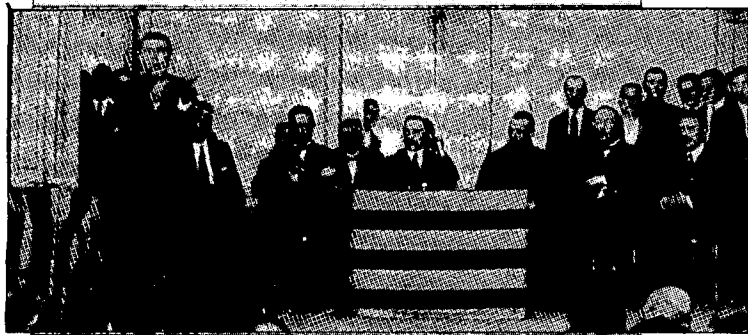
CONFERÈNCIA DEL PARE VALLET

L'ACTE

L'anunciada conferència que el Pare Vallet donà ahir vespre a l'espaiós local de la Lliga Catòlica, ultrapassà per la brillantor del resultat, els càlculs més optimistes. Molt abans de l'hora de començar estava el saló ple de gom a gom; tots els seients ocupats al igual que la galeria que volta la sala i molts oients a l'entrada de la mateixa per manca de lloc on enquibir-se.

Demés de nombrosa la concurrència no podia ser més complexa. Obrers, homes de carrera, soldats, estudiants, comerciants, hisendats, tots els estaments socials de nostra ciutat hi eren ben nodridament representats a l'auditori del Pare Vallet, qui al entrar al saló acompanyat pels senyors que devien presidir l'acte fou saludat amb afectuosos aplaudiments.

Formaven dita Presidència el Regidor senyor Ciurana, en representació del batlle de la

Pronunciant un parlament al Centre Popular Catalanista.

Ciutat, el Rector de la Parròquia, Rvnt. Maurí, el President del Centre don Joan Recasens, i els individus de la Junta don Antoni de Gomar i don Josep Maria Simón, qui al començar l'acte feu la presentació del conferenciant en breus paraules plenes de respecte i admiració per la personalitat del mateix i la seva obra d'educació cristiana.

Els problemes actuals

En l'actualitat són molts els problemes que demanen l'atenció dels pensadors, el problema econòmic, el polític, el de la moralitat pública i sobretot el social i dins d'aquest el de la pau social, que comprén, ultra l'harmonia de les classes i estaments la pau familiar sense la qual es fa difícil la vida de família que és la cèlula de la societat.

El paorós problema social

Jo no puc ésser un lector assidu de diaris perquè em manca temps, però molts cops he vist anunciat amb lletres «negretes» que s'acosta una revolució social, que està al caure una gran perturbació que amb medis de violència portarà dies de dol a les ciutats modernes, que cada dia creix l'exèrcit dels descontents i que l'exemple de Rússia no tardarà a propagar-se a les demés nacions del món. Per això en el moment actual revesteix

(Segueix)

Els exercitants li mostren el seu agraïment en marxar a l'Uruguai.

EL CONFLICTE AMB LA COMPANYIA DE JESÚS

El 3 de maig de 1928 funda els Cooperadors Parroquials. És per a ell una etapa difícil. Els seus superiors engeguen el toc d'alarma i es prenen mesures per anar deixant-lo gradualment aïllat d'aquella gran influència que exercia sobre l'Església a Catalunya. Es dirigeix a Roma i més tard a Terra Santa, on pelegrina amb dos companys, un estudiant que amb prou feines té 18 anys i un industrial de 33, que més tard es convertiran en el pare Tarrades i en el germà Soler.

El camí que hagué de seguir el Pare Vallet per mirar de realitzar la seva vocació de fundar una nova Congregació religiosa fou el de buscar un bisbe benèvol que, en deixar de ser jesuïta, l'incardinés amb la condició de permetre-li organitzar la vida comunitària dels nous aspirants a religiosos que se li anessin unint. El troba en la persona del bisbe de la diòcesi de Salto (Uruguai). Amb el beneplàcit d'aquest bisbe i amb el permís del bisbe de Barcelona,

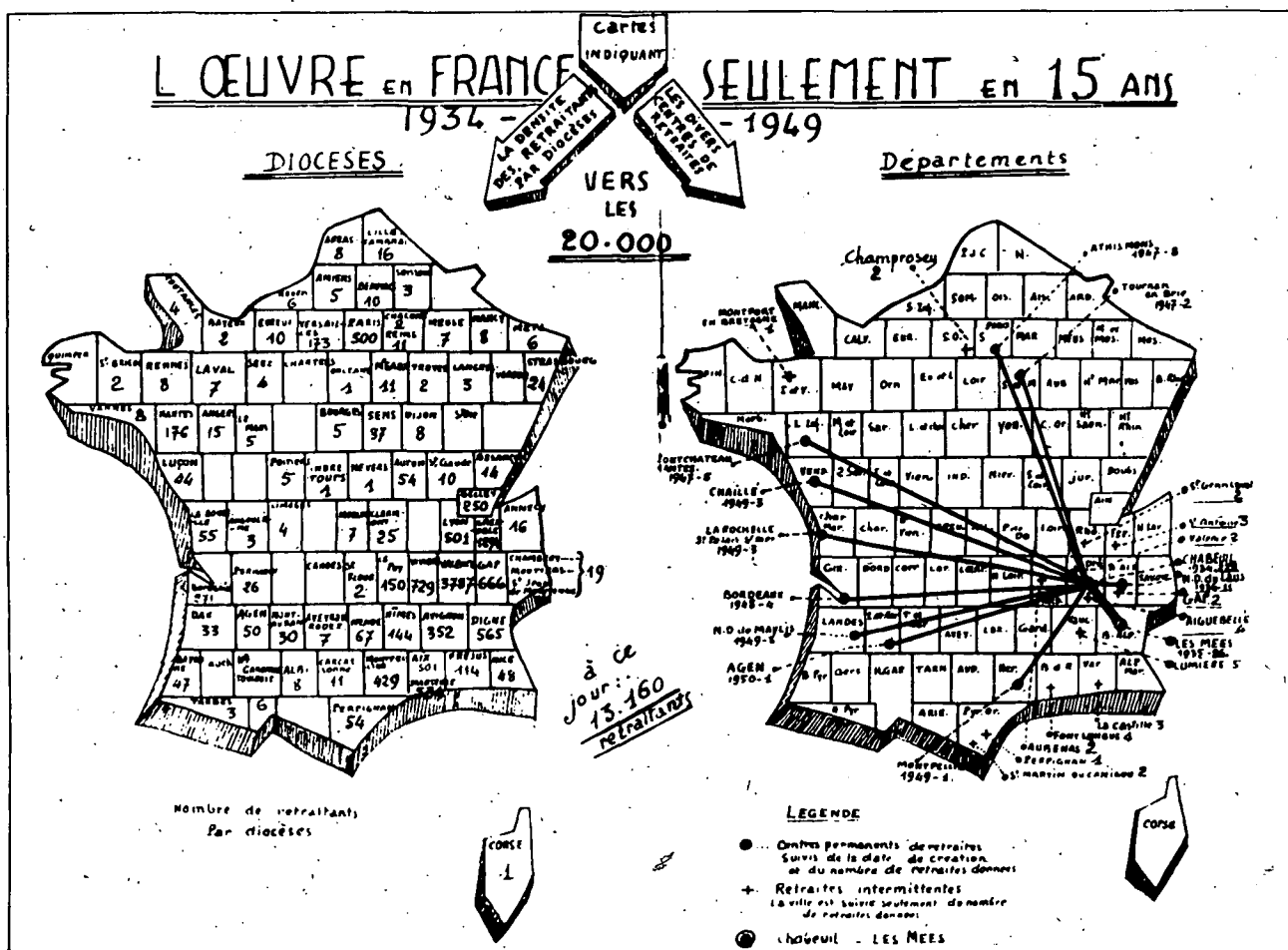
Dr. Josep Miralles, se li autoritza romandre a Europa i s'estableix en un pis del barri de Gràcia de la Ciutat Comtal. Finalment, per una ordre de la Santa Seu, Vallet és comminat a viatjar a la diòcesi llatinoamericana a la qual s'ha incardinat. El 5 de juny de 1929, en plena dictadura de Primo de Rivera, embarca al port de Barcelona, acompanyat per una espectacular multitud de diversos milers d'exercitants que l'acomiadaven amb emocionat afecte. Amb ell es traslladaven a l'Uruguai quatre joves.

FUNDADOR A L'URUGUAI I A FRANÇA

A Salto treballa durant més de dos anys i funda la Casa de Sant Josep de Salto, on de 1929 a 1932 dirigeix 57 tandes en complet recés per les quals passen 1.351 homes. Els fruits espirituals foren admirables, però no troba vocacions per a la seva fundació. L'Església llatinoamericana encara no havia despertat vocacionalment. Per això, l'any 1932, va obtenir autorització per tornar a Europa.

«El P. Vallet i els tres exercitants que marxen amb ell a Amèrica»

Quadre amb la informació completa dels exercicis predicats pels cooperadors i del número d'exercitants a França, des del 1934 al 1949.

Un llarg viatge d'estudis el porta d'Espanya a França i més tard a Itàlia, Alemanya, Bèlgica i Holanda. En aquests països pren nota de l'organització l'Acció Catòlica i els recessos d'homens. L'any 1933 passa unes setmanes a la Trapa d'Aiguebelle per reflexionar i pregar. És aleshores quan el bisbe de Valence, Mons. Pic, va a trobar-lo. L'interroga, l'escolta i resta meravellat del seu entusiasme apostòlic i de la seva obra. Mons. Pic serà des d'ara el seu bisbe protector fins a la seva mort. A partir de l'agost del 1933, es farà francès amb els francesos. De seguida converteix una antiga fàbrica de seda en Casa d'Exercicis. Fou el mateix bisbe de Valence qui va facilitar-la al Pare Vallet. Ell l'havia adquirit en subhasta pública per convertir-la en Seminari de Vocacions, però de gust li presta i més tard la ven al Pare Vallet.

LA CÚRIA BARCELONINA LI POSA DIFICULTATS

Malgrat tot, els enemics de la Fundació no veien amb bons ulls els seus progressos. Quans'acabava d'obrir camí la seva «Oeuvre des Exercices Paroissiaux» a França, el Butlletí Oficial del Bisbat de Barcelona publicà en el

Mons. Pic, bisbe de Valence (França).

seu número del 17 de febrer de 1936 el següent avís: «Havent-se fet a aquesta Secretària de Cambra i Govern diverses consultes sobre una Congregació recomanada en uns fulls escrits a màquina, que han estat tramesos a alguns catòlics d'aquesta Diòcesi, i encamina a protegir una Obra d'Exercicis Espirituals que es desenvolupa a l'estranger, per la present s'adverteix a tots els fidels diocesans que la referida Organització no té cap facultat canònica per a les seves activitats, ni per recollir almoines ni reclutar exercitants. Per més que l'esmentada entitat es diu de caràcter privat i familiar, és evident que la seva actuació transcendeix al públic i pot produir entre els catòlics d'aquesta Ciutat i Diòcesi un cert confusionisme i desorientació que ens veiem obligats a prevenir per tal d'evitar desagradables conseqüències.»

Aquest text també va aparèixer al diari catòlic *El Matí*, del 23 de febrer en nota oficial. Com el lector podrà veure, havia d'arribar el Concili Vaticà II per arranjar certes coses en la pastoral i en el dret de l'Església. A França, de 1935 a 1940, mentre a Catalunya li posaven tota mena de dificultats a la seva obra evange-

caràcters de tant suma gravetat que tots estan d'acord en qualificar de paorós al problema social.

La «re Cristianització»

Els meus superiors, van encarregar-me que procurés orientar-me en vistes a aquesta qüestió. Davant el manament de la obediència vaig preocupar-me de buscar el camí més eficaç per assolir el medi més apte per arribar a la solució del problema i, deixant de banda les caixes rurals, les de retir i moltes altres excel·lents obres, que els sacerdots no les podem realitzar perquè no les entenen, vaig arribar a la conclusió que l'únic mitjà adequat era la recristianització de la societat. El món està mancat d'esperit d'amor, de justícia i de sacrifici; i aquests tres elements poderosíssims únicament els hi pot donar el cristianisme, perquè és l'únic que els posseeix.

L'esperit d'amor

El món està privat d'amor al proïsme. I aquest amor únicament el poden portar els medis objectius. Ni un conveni social ni una Reial Ordre encara que emani del Govern Soviètic rus ni les democràcies obreres, ni els rics ni cap mitjà humà podran portar el convenciment als homes, a tots els homes, que s'estimin els uns als altres. Quin amor poden predicar els obrers plens d'odi? I els capitalistes que quan enmudeix la «star» procuren tornar a endogolar a l'obrer?

El cristianisme al predicar i obligar a la caritat, que no és un acte de perfecció sinó un precepte obligatori i a l'establir com a dogma fonamental que tots som germans és qui pot realitzar únicament el miracle.

Una objecció

¿Com és que a Espanya on la religió oficial és la catòlica, i són tants els catòlics, no s'hagi realitzat el miracle? Aquesta dificultat se soluciona dient que un cristià és alguna cosa més que «un bocí de carn batejada». Tampoc és cristià qui es limita únicament a les pràctiques religioses deixant de banda els deures envers el pròxim. Qui no estima els seus germans no és cristià, més que de nom, perquè en tot home, hi ha la imatge de Déu, que l'ha creat i l'ha redimit amb la seva sang preciosíssima. És vergonyós per la humanitat que el mateix Déu s'hagi vist obligat a exigir-li el compliment d'aquests dos preceptes: l'amor al seu Creador i l'afecte als seus germans.

L'esperit de justícia

L'esperit de justícia té com a fonament el respecte al dret i a la persona d'altri. Qui podrà obligar a l'home il·lustrat i educat al respecte al plebeu i mal parlat? Quins motius pot presentar el cristianisme per induir al respecte a tothom? En l'home més ignorant i més degenerat pels vicis i les passions hi veu el cristià com cal les senyals inesborrables de amor del seu Déu.

La justícia demés té per principi la equitat. Aquesta no és la absurda igualtat sinó la proporcionalitat, ço és, donar a cadascú lo que es mereix. ¿Com pot tenir els mateixos drets el

bo que el malalt, el treballador que el gandul? El cristianisme ens considera a tots iguals davant de Déu, però distints en la proporcionalitat, no de les riqueses i dons materials sinó de les bones obres realitzades.

Doneu-me un altre mitjà per promoure dins la societat el respecte i la equitat i no tindrè inconvenient en predicar-lo. Si el cristianisme és fals, la societat és a terra.

L'esperit de sacrifici

El sacrifici és fill de l'amor. On no hi ha amor no hi ha sacrifici. Per això l'amor sensual que no és amor, sinó una forma del egoisme és incapaç de sacrificar-se. Empró, com diem als homes «sacrifiqueu-vos»? ¿Qui ho mana? L'altruisme. I què és? la paraula sacrifici és incomprendible pels qui no coneixen a Crist. Només al llegir la Història, i no pas la publicada pels cristians, la dels gentils mateixos, ja és prou expressiva de la manera de la manera com se practicava el sacrifici en aquelles societats on a l'esclau se li donava el nom de «mancipium» del gènere neutre, i com la immoralitat més esfereidora, àdhuc en les doctrines i en les pràctiques dels filòsofs, ultratjava els drets de

casi tota la humanitat de la manera més afrosa. El Fill de Déu morint al Gòlgotha per la humanitat degradada i envilida és qui obri l'escola del sacrifici; Crist, àdhuc avui, maleeix als qui no se sacrifiquen per altri, als qui no visiten al pres, ni consolen al malalt, ni acullen al pobre.

Si voleu arreglar el món no hi ha altre camí que amor, justícia, i sobretot sacrifici. La justícia sola no és prou. Li manca aquella dolça suavitat de l'amor. I aquestes virtuts excelses sols poden vindre per mitjà de la gràcia de Crist. Cal, doncs, per salvar al món, recristianitzar-lo.

La «recristianització»

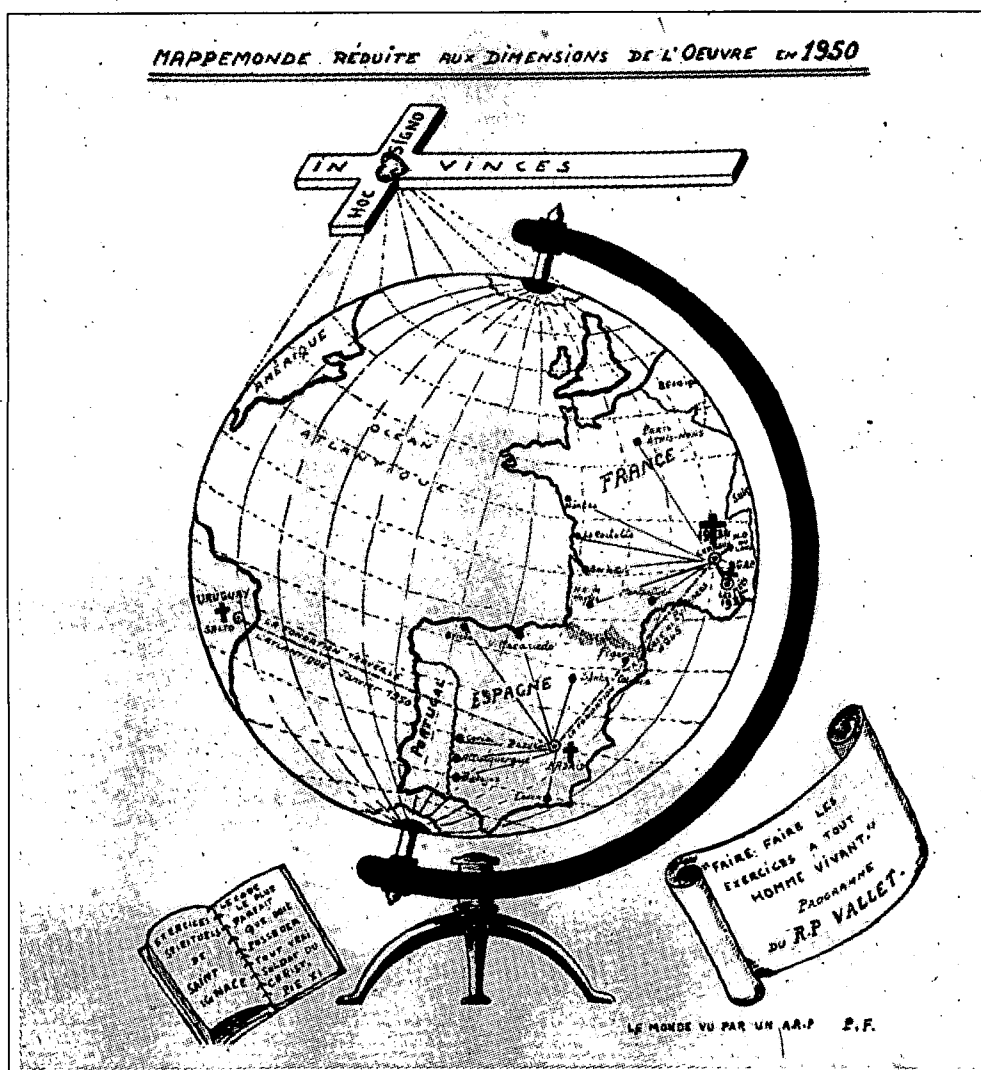
Ha de començar per bandejar la ignorància. És esfereidora la ifgnorància que entre els homes fets hi ha en matèries religioses. Arreu se senten, fins entre persones que practiquen el cristianisme, els majors disbarats al parlar de religió.

¿Seria un remei prou eficaç per combatre-la l'educar la joventut en escoles ben cristianes? No n'hi ha prou en educar als fills si no s'eduquen els pares.

Encara que tots els mestres de totes les escoles espanyoles fossin eminentment religiosos, el seu treball educatiu fracassaria davant de les màximes i els procediments de molts pares. El mestre els hi ensenyaria la caritat i el pare els hi diria: «no donis res, que et tornarás pobre». El mestre els hi predicaria l'amor al sacrifici i el pare l'amor a la pesseta. Esdevindria, doncs, un treball quasi bé inútil.

Jo tinc un procediment per educar als homes grans. Els fets parlen. A les comarques valencianes varem assajar-lo per primera volta en tres pobles. I es feu tal canvi en les costums públiques i familiars que talment semblava haguessin tornat a la vida dels cristians dels temps apostòlics. Aquest procediment és els «Exercicis Espirituals».

(Segueix)

La revista «Marchons» publica el 1950 aquest mapa mundi sobre la irradiació de l'obra del Pare Vallet.

litzadora, Vallet predicarà Exercicis a més de 4.000 homes francesos.

LA GUERRA MUNDIAL

L'«Oeuvre des Exercices Paroissiaux» rep un cop molt fort amb la Guerra Mundial del 1939 i les seves ulteriors derivacions. Des del 17 de juny de 1940, França quedava dividida. La part nord, sotmesa directament als exèrcits d'ocupació; la part centre-sud i el nord d'Àfrica, col·locada sota el

govern que presidia a Vichy el mariscal Petain. La zona dels ministeris del pare Vallet i la seva Òbra resten sota el govern de Vichy: un govern francès per als francesos, però molt controlat de prop per l'alt comandament alemany. I passa que el pare Vallet no dissimula les seves simpaties per Petain. Això li portarà problemes amb la resistència francesa.

Malgrat el conflicte, no se suspenen els recessos, ni el novembre del 1943 quan la seva «Maison Nazaret» de Chabeuil hagué de ser lliurada a l'exèrcit alemany, que va requisar-la. El 2 de novembre de 1942, el Pare Vallet viatja a Catalunya per qüestions familiars. També viatja a Madrid. Per causa de les dificultats que li posen els alemanys, no pot tornar a França fins al 24 de juliol de 1943.

És a la tornada a França que altra vegada ha de pujar al Calvari. L'agost del 1945 esclaten lluites violents. El Pare Vallet és detingut i condemnat a mort pels «maquizards», que l'acusen de col·laboracionista. Som en un moment en el qual les conviccions ideològiques es barregen amb rancors i venjances personals. Per sort aquells «maquizards» no tenien la intenció de matar-lo immediatament, sinó de fer-lo jutjar per un tribunal de Romans. Traslladat finalment a Vercors, allí fou interrogat i retornat després a Saint-Bonnet, on havien traslladat la Casa d'Exercicis de Natzaret. Una intervenció del bisbe de Valence, que el fa conduir a la Trapa de Sept-Fons; el salva del judici. Aquest fou el final de la vida pública del Pare Vallet a França.

INCOMPRÈS A CATALUNYA, ES TRASLLADA I MOR A MADRID

El 18 de maig de 1945 Vallet retorna a Espanya i s'instal·la a Madrid, on comença

El Pare Vallet poc abans d'abandonar França, el 1945.

Les restes del P. Vallet, poc després de morir.

una nova etapa de la seva Obra i crea una branca del seu Institut. Sense parar, busca altra vegada un immoble on dur a terme els seus recessos i instal·lar la comunitat de germans. L'octubre, la Casa de Cristo Rey de Ciudad Lineal, a prop de Madrid, acull el seu primer exercitant. A finals del 1946, es traslladen a Pozuelo de Alarcón. Vallet treballa intensament: recessos, predicacions, conferències, redacció d'un butlletí titulat *Avanzar*, construccions, etc. El 25 de juliol, la Casa de Cristo Rey celebra la festa dels primers 500 exercitants. L'obra iniciada a Catalunya i continuada a l'Uruguai i després a França... acaba finalment a Madrid.

Vallet va morir el 13 d'agost de 1947. Morí a la bretxa. Va morir dirigint una tanda d'Exercicis. El 15 d'agost, els Germans Coadjutors havien de vestir l'hàbit clerical per primera vegada. El 15 d'agost també havia d'estrenar-se la capella de Noviciat, perquè el 19 d'agost començarien en aquella capella els novicis el seu mes d'exercicis sota la direcció del Pare Vallet. Però el Pare Vallet va morir el 13 d'agost, a les tres de la tarda. La sotana varen estrenar-la els ger-

mans el dia 14, per anar a l'enterrament. Va morir pobre, i sol, en habitació i llit d'altri. Va morir sol aquell a qui havien aclamat tantes multituds. Sol, junt a aquelles entranyables relíquies de santa Teresa i de sant Joan de la Creu, que li donaren a la Cúria General dels Carmelites, l'any 1928, a Roma, i junt a una pobríssima estampa de la Dolorosa que li havia regalat un dia el pare Magí Ginesta, S.J.

Vallet, en uns apunts personals que va redactar quan encara era un novici jesuïta havia escrit: «No acció social per conduir a Crist, sinó *Crist* perquè surti l'acció social.» Potser avui al catolicisme català, passant per damunt d'algunes contingències d'ordre biogràfic i ideològic del P. Vallet (com les seves simpaties pels militars de Vichy), li sigui bo de recuperar l'entusiasme apostòlic d'aquest sacerdot i l'impuls de la seva obra d'exercicis, «A Crist no s'hi porta a ningú si no és *per stultitiam praedicationis*» (o sigui, per mitjà de la bogeria de la predicació), escriuria també un dia el pare Vallet.

M.V.

El 14 d'agost, acte de la sepultura a la capella, esbotzada encara per la metralla, del cementiri de Pozuelo de Alarcón.

Els Exercicis Espirituals

De la mateixa manera que perquè el cos estigui àgil i fort cal fer exercis corporals, també a l'esperit li calen exercicis de les seves facultats. ¿Com tindriem esperit d'amor, de justícia i de sacrifici si cada dia no ens exercitem a casa fent actes d'aqueixes virtuts? ¿Com farem oració si no ens exercitem practicant-la?

L'exercici que fa a casa molts homes d'avui és parlar únicament de negocis i fora de casa dedicar-se a vicis, per això estan tant materialitzats. Convé, doncs, si el món s'ha de salvar, canviar de vida.

Emperò, jo us dic avui dia 17 de gener: «si no feu Exercicis Espirituals no canviareu de vida».

I no han de ser aquests Exercicis uns Exercicis «esbravats», limitant-se només a sentir les plàtiques continuant enmig enfeïnats amb els vostres negocis i distraccions; no; els que heu de fer han de ser substrahent-vos a tot, deixant-ho tot per uns dies, fugint d'aquesta boira que tot ho empetiteix i pujant a la muntanya dels exercicis on veureu lluir el sol de les veritats eternes i la llum magnífica de la gràcia de Déu.

En els Exercicis he vist miracles més grans que els de Lourdes, amb tot i ésser-ho molt. He vist ressucitar molts i molt més que morts, ja que diu Sant Bassili que el tornar la fe perduda és un miracle més gran que tornar la vida a un mort.

A Balaguer un dels exercitants, al finir els Exercicis, va dir que les cases on se feien se'n devien dir «sanatoris espirituals», i molt encert perquè ell hi havia trobat la salut de l'ànima.

Hem de transformar la societat i convertir als homes estúpits, obcecats per les passions i envilit per la matèria, en temples vivents de l'Esperit sant i aptes per tota mena de sacrifici pel bé del proïsme.

Hem de transformar a Lleida i a l'efecte vos esperem a Balaguer on hi manca un nucli de lleidatans que son els qui transformaran la ciutat. Lleida creix materialment, aixamplant cada dia més el seu perímetre; cal doncs que creixi també en l'esperit. Si ho feu així, Lleida esdevindrà «la Mestra de Catalunya».

Conclusió

Sorollosos aplaudiments esclataren al finir el P. Vallet el seu parlament. Tots els concorrents sense poguer contindre la emoció llur que les paraules del P. Vallet havien produït i que els hi traspuava a la cara, s'apressaren a felicitar-lo i allí mateix alguns ja donaren el nom per tal de ésser inscrits en la llista dels exercitants de Balaguer.

La nombrosa concurrència es retirà més que satisfeta de la joia espiritual que l'acte ens produí a tots.

El P. Vallet aquesta matinada, després de celebrar Missa en l'Oratori dels Srs. de Gomar, ha marxat en direcció a Sarrià, on l'esperen bon nombre d'exercitants per començar tot seguit tasca tan profitosa.

Nosaltres fondament agraïts a l'Apòstol dels Exercicis, li desitgem molta salut per continuar aquest treball que fa més de cinc anys que dura, i que per la salvació de nostra Pàtria hauria de durar moltíssims més, i creiem obtenir una senyalada mercé si el P. Vallet vol utilitzar el nostre periòdic per la propaganda de la seva obra apostòlica.